

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Procli De Sphaera Liber I

Proclus <Diadochus>

Basiliae, 1561

Liber II. Cleomedis cyclicae inspectionis meteororum liber secundus

[urn:nbn:de:bsz:31-248967](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248967)

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ

CLEOMEDIS

Κυκλικῆς διαγραφῆς με-
τεωροῦ βιβλίον β.

Cyclicæ inspectionis
meteororū liber
secundus.

Επίκουρος δὲ οἱ λοι-
ποὶ ἄν' ἀπ' τῆς αἰρέ-
σεως, τὴν λιγύτην εἰς τὸν ἡ-
λιον ἀπεφάναντο, ἡλίου
φαίνετο, αὐτῇ τῇ ὄσῃ τῆς
ἡλίου φαντασίᾳ κατα-
κολοθῆσαντες, ἢ ταυτῶ
τῶ μεγέθους αὐτοῦ κειμή-
ριον ποισάμενοι, περίεστι
ἐν ὄσῃ, τὸ ἀκόλουθον τῆ
ἀφάσει αὐτῶν, εἰ γὰρ τῆ-
ν λιγύτην ὄσιν, ἡλίου φαί-
νεται, ὅτι ἀδύνατον, ὡς πολ-
λὰ ὁμοῦ μεγέθη πρὸς αὐτὸν
θήσεται. ἀνατέλλων μὲν
γὰρ καὶ καταδύομενος,
μείζων φαίνεται, μισθρα-
νῶν ἢ μικρότερος, ἀπ' ἢ τῆ
ἡλιότατων μερῶν ὅπου
πάν ἀνάτελλει, μέγιστος
φαν-

E Picurus, & eiusdē
factionis plerique
alii, tantillum esse so-
lem pronunciarunt,
quantus apparet, ui-
sus sequentes imagi-
nem, quam eius mag-
nitudinis iudicem
constituerunt. Par
est igitur quod ab-
negant, nobis inspi-
cere. Si tantillus est
sol, quantus nobis
apparet, non du-
bium quin multæ si-
mul ipsum magnitu-
dines concipiant. Si
quidem tam oriens
quàm occidens ma-
ior apparet, at me-
dium nactus cælum,
minor: ex editissi-
mis montibus cum
exoritur, maximus
appa-

φαντάζεται, ἢ φίνω δέ-
 σαι λέγειν αὐτῶν, ὅτι πολλὰ
 ποδοῖ αὐτ' ὁμοῦ μεγέθη ὄσιν.
 ἢ εἰ ἴσως φανόρως ἀποπύμ
 ὄσιν, ῥῶαγκαιότατον ὁμο-
 λογεῖν αὐτῶν, ὅτι μὴ ὄσι τι
 λικῶτα, ἢ ἡλίου φαίνεται.
 ἔνιοι δὲ φασί, ὅτι μείζων
 ἡμῖν ἀνίσχων ὁ Διούριος
 φαντάζεται, πλατυνομέ-
 νου τοῦ πυρὸς αὐτοῦ ἵσος ἢ
 αἴρε, ἢ ἴσως ἢ ἀνόδοσ ῥύ-
 μιν, ἴσως δὲ ἐχρηστίς ἐχρη-
 ἀπαυδουσίας. ἢ γὰρ γῆ
 μισαυτάτη τοῦ κόσμου λει-
 μνή, ἢ ἰσότης λόγου ἐπέ-
 χου, ἀπ' παντὸς μέρος τοῦ
 ἴσου ἀπέχει τῆς ἡλιακῆς
 σφαίρας. καὶ ὅτι ἢ τὴν
 κίνατολιῶν, ὅτι ἢ τὴν Δι-
 σιν, ὅτι κατ' ἄλλοι τὸ πο-
 ρείας μέρους ὁ ἡλιος πελά-
 ζει αἴρι, ἀλλ' ὅδε κατὰ
 τῶν παρὰ τῶν ἴσων ἀνα-
 τίλλει,

apparet. Aut igitur
 ipsos fateri oportet,
 magnitudines ipsum
 multas simul obtine-
 re: aut si id perspicue
 absurdum sit, mani-
 festo concedendum
 est ipsis, tantillum non
 esse quantus appa-
 reat. Sunt autem qui
 dicant, maiorem nobis
 in ortu & occasu
 imagine deprehēdi,
 latē eius igni expli-
 ca to, ab aëre per ascen-
 sus fluxum: quod ex-
 tremā prorsus est im-
 peritiā. Terra namq;
 mūdi medioximum
 obtinens, & centū
 rationem, undique à
 solari globo persequē
 abest, neq; oriens, ne
 que occidens, neq; in
 quapiam alia itineris
 parte sol aëri pro-
 ximus accedit: sed
 nequidem per idem
 tempus omnibus ex-
 oritur.

ἔλπει ἀλλὰ τὴ γῆς σφαι-
 ρικῆς ἑξ ἡμῶν κληρονο-
 μίας, ἄλλο τε παρ' ἄλλοις ἢ
 ἀνάγει, καὶ δ' ἕντα, ἢ με-
 στερανεῖ, ὥστε ἐπὶ ἐγγωρεῖ
 παρ' οἷς μὲν ἀνατέλλει
 αὐτὸν, παρ' οἷς δὲ μεστρα-
 νεῖν, ὁ μὲν καὶ μείζων ἢ μι-
 κρότερός τ' γινέσεται, μεί-
 ζων μὲν, οἷς ἀνατέλλει, μι-
 κρότερός δὲ, οἷς μεστρανεῖ
 ἢ τὴν αὐτὴν ὄραν, ὡς ἂν
 δὴν ὄριον ἀλογώτερον, τὰ
 μὲν ἐν ταῦτα τ' ὑποφόρο
 μῶν, ἐλάττω μὲν ἢ ἐξ
 ἡφαιστόν. μείζων δὲ ἡμῶν
 ὁ ἥλιος, ἀνάγει καὶ δυνά-
 μεις φαντάζεται, ἐλάτ-
 τω δὲ ἢ τὸ μεστρανεῖν
 μα, ἐπειδὴ πρὸς μὲν ἑξ
 ὀρέζονται, ὁρῶ μὲν αὐτὸν δὴ
 παχύτερος τὸ αἶρος, καὶ
 νοτρωτόρος μάλλον, (τοῦ
 ἢ γὰρ ὁ πρὸς γείτορας
 αἶρ)

oritur, cum globosæ
 sit terra figuræ, aliàs
 apud alios & oritur,
 & occidit, & medium
 obtinet cælum. Pro-
 inde cum incedit a-
 pud alios oriens, &
 apud alios medium
 tenens cælum, simul
 & maior & minor
 fiet. Maior quidem
 quibus oritur, mi-
 nor uerò quibus me-
 dium tenet cælum,
 eodem horæ mo-
 mento, quo nihil est
 putidius. Talia igitur,
 quæ iactantur,
 sunt inanitatis exre-
 mæ, atque socordix.
 Maior itaque nobis
 sol & occidens ima-
 gine concipitur, mi-
 noris cum medio cæ-
 li inuehitur spacio.
 Cum ipsum finientis
 propinquum specta-
 mus, ob aeris cras-
 situdinem & humiditatem,
 talis nanque
 aër

ἀήρ) μεσορᾶν ἔντα δέ, ὁ δὲ
 καθαρωτέρου. καὶ ὅτως
 γινώσκουσα μὲν, ἢ ἀπὸ τῶν ὀ-
 φθαλμῶν ἀποπεμπομί-
 νη ἐπ' αὐτὸν ἀκτῖς, ὁ πόδι-
 κλάται. ἢ δ' ἂν τὸν οὐ-
 ζοντα ἀποπεμπομένην, ὅπο-
 τε αἰετοὶ καὶ δυνότι, πόδι-
 κλάτ' ἀναγκάτως, παχυ-
 τέρῳ καὶ νοτῶν ὅσον αἰε-
 γνύγγαυσα. καὶ ὅτως
 μέγιστον ἡμῶν φαντάζεται
 ὁ ἥλιος. ἂν ὁ ἀμείλις καὶ
 τὰ καθαῖ ὕδατος ὄντα,
 ἀλλοιότερα, ἢ ὅτι φαντά-
 ζεται ἡμῶν, ὁ δὲ τὸ μὴ καθαῖ
 ὑβυωεῖαν ὁρᾷ. πάντα
 ἐν τῷ ὅτως ἔχοντα, πάθω
 ὅτι ἡμετέρας ὀφθαλμοῦ ἡγ-
 γίον, ἀλλὰ μὴ μὰ δία τῶν
 ὁρωμένων συμπτωμάτων.
 λέγεται δὲ καὶ ἐκ βαθέων
 θεωρημάτων φρεάτων ὁ
 ἥλιος, ὅπο μὲν ἐγγω-
 ρεῖ, πο-

aër terræ uicinior. At
 medium tenens cæl-
 lum purgator, ita
 hic ab oculis dimis-
 sus ad ipsum radius
 non refringitur, sed
 ad finiëtem emissus,
 cum oriëtur aut oc-
 cidet, confringatur
 necesse est, in crasio-
 rem & humidioërem
 aërem incurrens. At-
 que ita maior nobis
 sol occurrit ex ima-
 gine, quemadmo-
 dū quæ in aqua merg-
 untur, solent. Al-
 terius qualitatē ex
 imagine nobis appa-
 rent, quod recto spe-
 ctentur obtutu. Quæ
 cunq; igitur ita ha-
 bent, nostri uisus
 sunt existimandæ
 passiones, non eo-
 rum quæ spectantur
 accidētia. Ferrur quo-
 que de profundis spe-
 ctatus sol puteis, ubi
 id usu euenit, mul-
 to maior

ἔσται, πολὺ μείζον φαντάζε-
 σθαι, ἅτε δὴ αὐτοῦ τοῦ ἴσου
 φρέατι αἴρῃ ὁρώμενον.
 καὶ ὁ δὲ πρὸ ἐνεστηρ εἰπέη
 ἠντιῶτα, ὅτι τοῖς μὲν ἐκ
 φρέατος ὁρώσι μεγεθύνεται
 ὁ ἥλιος, τοῖς δὲ ἀνωθεν εἰς
 αὐτὸν ἐφορῶσι σμικρύνεται.
 ἀλλ' ὁ βέλτερος, ὡς τὸ σκο-
 τεῖνον καὶ ἐκ μὲν ὁδὸς ἐχόμε-
 νον τῆς ἐπιπέδου φρέατι αἴρῃ,
 μείζονα ποιεῖ αὐτὸν φαν-
 τάζεσθαι τοῖς ὁρώσι. διὰ τὴν
 μα δὲ αὐτὸ μείζον καὶ ἐ-
 λαττοῦ ἡμῶν φαντάζεται.
 μεσορρανῶν γὰρ ἐγγιστα φαν-
 τάζεται ἡμῶν. ἀνατέλλου
 δὲ καὶ καταδύμενον,
 πρῶτον τῶν ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου
 ὁρώμενων ὁρώμενον, ὡς πλείον
 ἀφεστὸς φαίνεται. καὶ ὅτι
 μὲν ἐγγύς, ὁ σμικρότατος,
 ὅτι δὲ πλείον ἡμῶν τὸ ἐπι-
 πῆδες δὲ ὁ δὲ ἴσος φαντάζεται,
 καὶ

to maior concipi ex
 imagine, utpote per
 humidiorum puteo
 spectatus aërem. Ne-
 que est quod hic dic-
 cas, ex puteo spectan-
 tibus magnitudinem
 solis grandescere, su-
 perne uero in ipsum
 conijciētibus oculos
 attenuari. At certum
 est, tenebricū & hu-
 medū in puteo aëre
 maiorem spectanti-
 bus ipsius obijcere i-
 imaginē. uerū ipsius
 interuallū maiorem
 & minorem uisui o-
 bjicit. Medium enim
 tenens cælum, proxi-
 mus nobis uideri da-
 tur: oriēs autē & occi-
 dēs, longinquior. Sed
 ab editissimis monti-
 bus multo apparet
 esse remotior, & ubi
 propè quidem appa-
 ret, etiā perexiguus,
 ubi plus nobis ad i-
 psium uidetur inter-
 uallum

καὶ αὐτὸς μείζων εἶναι δοκεῖ
 τῷ πόδι τῆς αἰέρας ποιότητι, ὅτι
 πάντων τῶν ποιῶν αἰ-
 πίας γινουμένης. ἵνα μὴ γὰρ
 νοτόρῳ καὶ παχυτόρῳ αἰ-
 ερῶ, ὁρώμενον, μείζων ἢ
 μῖν καὶ πλείον ἀφεισῶς φαί-
 νεται, ἵνα δὲ καθαρόν, ἐλάτ-
 τωρόν τε μεγέθει, καὶ ἔγγιον
 τὸ διάστημα, ὡς εἰ δὴ αὐτὸ
 ἢ ἡμῖν, φησὶν ὁ ποσειδά-
 νος, διὰ τὰ φήγων σφύρων
 ὅτι τῶν ἄλλων σωμάτων ὁ-
 ρᾶν, ὡς ὁ λυγγεὺς μείζων αὐ-
 τῷ φαντάζεσθαι ἡμῖν ὁ ἥλιος,
 ἵνα τῶν ὁρώμενων, καὶ
 πολὺ μείζον διάστημα ἀφε-
 σῶς, μείζον δὲ αὐτὸ καὶ
 ἐλάσσον φαινομένης ἢ
 μῖν, καὶ ὁμοίως τῷ καθ' αὐ-
 τὸν ἰσχυρισμῶν μείζο-
 νων τε καὶ μειόνων, ὁ καθ'
 ἀλγθαιαμ ἐπιβάλλων αὐτῷ
 λιῶν ἄρα τῷ ἄρα γῆς ἀπο-
 χρομεί-

uallum, ipseque maior
 esse existimatur, ex
 aëris qualitate, om-
 nium huiusmodi cau-
 sa adueniente. nam
 per humidiorē &
 crassiorē perspectus
 aërē, maior nobis &
 plus abesse uidentur
 per aërē uerò purum
 minor magnitudine,
 & interuallo proximi-
 mus. Proinde si fieri
 possit, inquit Posido-
 nius, ut per solidos
 parietes, perque alia
 spectemus corpora,
 ut in fabulis Lynceus
 multo maior nobis
 sol imagine conciperetur,
 per ea perspectus,
 maiorēque abesse
 crederetur interuallo.
 Maiore autē ipso
 & minore apparente
 nobis, itidemque eisdem
 nobis interual-
 lis maioribus ac mi-
 noribus. re ipsa conus
 in ipsum iactus, ab et
 fusio

χρομῶν ἀκτῶν τῆς ὀ-
 φεικῆς, μεγιστὸς ὅστις ἀνα-
 κείως. συναγομένη δὲ καὶ
 τὸ μέγεθος αὐτῶ καὶ τὸ
 διάστημα. ἢ φαντα-
 σία εἰς ἐλάχισον, διωκέ-
 θαι δύο κώνους ἐπινοεῖν. ἕνα
 ἢ τὸ κατ' ἀλήθειαν αὐτῶ
 ἐπιβάλλοντα, ἑτέρου δὲ τὴν
 ἢ φαντασίαν. ὡς κορυφῆ
 ἢ γνήσιον μίαν πρὸς τῆ
 κῶν ὅτι ὀφεικῆς. βάσεις δὲ,
 ἢ μὴ κατ' ἀλήθειαν, ἢ δὲ
 ἢ φαντασίαν. ὡς ἐν ἕξει
 ἢ κατ' ἀλήθειαν ἀπόστασι
 πρὸς τὴν φαινομένην, ὅ-
 τως ἕξει καὶ τὸ κατ' ἀλή-
 θειαν μέγεθος πρὸς τὸ
 φανταζόμενον ἢ μίαν αἰχρῶ
 βάσεις τῶν κώνων, ἴσαι
 ταῖς διαμέτροις εἶσιν. ἢ ἢ
 τῆ κατ' ἀλήθειαν, ἢ δὲ τῆ
 ἢ φαντασίαν. ὡς ἐν ἕξει
 ἢ κατ' ἀλήθειαν διάστη-
 μα,

fusis à uisu radijs ex-
 uberās sit necesse est.
 Collecta uerò etiam
 eius magnitudine at
 que interuallo, ex ui-
 sione, in minimum
 possimus binos co-
 nos intelligere, unū
 quidē re ipsa ei con-
 iectum, alterum ex
 uisione, quorum
 uertex quidem unus
 fiet in uertice uisus,
 sed bases eiusmodi,
 ut una sit re ipsa, al-
 tera uisione. Vt igitur
 habeat re ipsa di-
 stantia ad uisionem
 deprehensam, ita et-
 tiam habeat re ipsa
 magnitudo, ad id
 quod nobis uisione
 conceptum est. Nam
 conorum bases sunt,
 dimetientibus nempe
 diametris æqua-
 les: una quidem re
 ipsa, altera uerò ui-
 sione. Vt ergo habet
 re ipsa interuallum,

μα, πρὸς τὸ κατὰ φαντα-
 σίαν, ὅτως ἔχειν οἷα καὶ τὸ
 κατ' ἀλήθειαν μέγεθος,
 πρὸς τὸ φανταζόμενον. τὸ
 δὲ κατ' ἀλήθειαν διάστημα,
 τὸ κατὰ φαντασίαν σχεδὸν
 ἀπερόμετρον ὄντι. σημεῖον
 λόγῳ ἐπεχόμενος τῆς γῆς
 πρὸς τὸ ἡλιακὸν ὕψος, καὶ
 τὴν ἀπ' αὐτοῦ νοσηρῶν
 σφαιρῶν, καὶ τὸ κατ' ἀλή-
 θειαν ἀπὸ μέγεθος, τὸ κατὰ
 φαντασίαν μεγέθος ἀπει-
 ρόμετρον εἶναι ἀναγκαῖοτα-
 τὸν ὄντι. ἐκ αἵωνος τιλικῶτος
 ὄντι ὁ ἡλιος, ἡλίος φαίνεται
 καὶ μὲν, εἰ τιλικῶτος ὄντι
 ὁ ἡλιος, ἡλίος φαίνεται,
 ἂν ἐπινοήσωμεν αὐτὸν δι-
 πλάσιονα γηόμενον, εἰς
 δύο διαιρεσόμενον, ἐκάτερον
 αὐτὸ τῶν μερῶν, ποδιῶν
 γηόμενον. ὥστε εἰ καὶ ὕψι το-
 σῶτον ἐπινοήσωμεν αὐ-
 ξανό-

ad id quod ex uisione
 ne, ita etiam habere
 oportet, quæ re ipsa
 magnitudo ad eam
 quæ uisione. At re i-
 psa interuallū ad id
 quod uisione, propo-
 modū infinities ma-
 ius est, pnncti ratio-
 nem habēte terra ad
 solare fastigiū, & ab
 ipso intelligētia per-
 ceptum globum. Er-
 go re ipsa magni-
 tudo, ex uisione ma-
 gnitudine, infinities
 maior sit, maximē
 necessarium est. Non
 ergo tantillus est
 sol quantus uidetur.
 Præterea si tantillus
 est sol quantus ap-
 paret, si ipsum intel-
 ligamus duplum ef-
 fectum, in duos di-
 uisi utralibet pars,
 pedalis apparebit.
 Proinde & si in tan-
 tum intelligamus
 ipsum excreuisse,
 ut ad

MEDIS

ἀνομόλογον αὐτόν, ὡς ὑδὶ
 κενάδων ἐκετόν σαδίων
 ἡσέμα ἐκτέινεσαι, ἐκα-
 τὸν αὐτὸ τῶν ποδαίων με-
 ῶν, ἡλίον ἢ φανέσει.
 ἡ δὲ ἄστρον, ἀπόλορον ἄρ' εἴη
 αὐτὸν τιλικῶτον, ἡλί-
 ος μὲν φαίνεσαι, τότεν
 πρὸ δὴ λως ἀδωάτω ὄντος.
 γὰρ οἶόν τ' ὑδὶ ποσῶτον
 βικνεῖσαι δυνάμειος τῶν
 ἄθροπίνην ὄψιν, ὡς τὰ
 ὑδὶ μυριάδας ἐκετόν σα-
 δίων ἐκτεταμένα, τιλι-
 καῦτα ἡμῶν, ἡλίος μὲν
 καδ' ἀλήθειαν, φαίνεσαι.
 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ λόσμοϑ,
 ἀπερομεγέθους ὄν,
 ἡλάχισϑ ἡμῶν φωντάξϑ.
 ἐπεὶ ῥίνω τὰ ἀπολοδῶν-
 τα, ἡσὲ ποδαίον εἶν τὸν ἡ-
 λιον, ἀδωάτ' ὅστιν ἀδωά-
 ῶν, ποδαίον εἶν αὐτόν. ὅδε
 γὰρ ἐκείνο ἐνεσιρ ἐπέμ, ὅτι
 τῶ

ut ad cēties dena mi-
 lia stadiorum ipsius
 utraque internallo
 explicetur, pars pe-
 dalis quanta est, ap-
 parebit. Quod si fue-
 rit, consequens erit,
 etiam ipsum appa-
 rere quantus est.
 quod perspicuè im-
 possibile est. Neque
 enim fieri potest, ut
 in tantam perveniat
 potestatem uisus hu-
 manus, ut ad centies
 dena milia stadio-
 rum extendantur
 tanta, quanta re ipsa
 appareant, quia mun-
 dus ipse propè infi-
 nitæ magnitudinis,
 minimus nobis uis-
 sione concipitur.
 Quoniam igitur fie-
 ri nō potest, ut sol pe-
 dalis uideatur, ipsum
 pedalem esse, impos-
 sibile est. Nec enim
 illud possis dicere,
 I ; sol

το ἥλιος ὡδὶ πᾶσδε τομ διά-
 σημα ἐκτεταμνός, ἐνια Ἰ
 αὐτὸ τῶν ποδιαίων μερῶν,
 τηλικαῦτα φανήσεται, ἡ-
 λίας ὄζει. ἐνια δ' ὅχ ὅτως
 ἔξει. τὰ γὰρ ἄκ' τ' γῆς δια-
 σήματα, πρὸς πάντα τὰ
 μέρη αὐτῶν, ἴσα γνήσεται,
 κέντρος λόγου ἔχουσιν πρὸς
 τὴν ἡλιακὴν σφαιραν. ὡς
 πάντα δεήσει τὰ ποδιαία
 μέρη αὐτῶν, ἡλίκα μὲν φαι-
 νεῖσθαι, ἢ ὅδε γ' μάλλον τάδε
 πινά, τῶν ἢ πινῶν. ὡς πᾶν
 τῶν τῶν ποδιαίων αὐτ' με-
 ρῶν τηλικῶτων φαινομέ-
 νομ ἡλίκα ὄζει, καὶ αὐτὸς
 ὅλος ὡδὶ πᾶσδε τομ ἐκταθείς,
 ἡλίκα ὄζει, φανήσεται. ὅ
 πτωδύως ἀδωάτου ὄν-
 τος, ὅδε τὰ ποδιαία μέρη
 αὐτῶ φανήσεται, ἡλίκα
 ὄζει. ἀλλ' ὅδ' ὅλος φανή-
 σεται. ὅθεν ὅδ' αὐτὸς ὁ ἡ-
 λιός

fol tanto distante in-
 teruallo, sint ipsius
 pedales partes, que
 tantilla appareant
 quantæ sunt, aliæ au-
 tem non ita habeant.
 nam a terra interua-
 la ad eius omnes
 partes æqualia erūt,
 centri rationem ha-
 bente terra ad sola-
 rem globū, ut oportet
 totius pedales
 esse partes, quales
 appareant, & nihilo
 magis hæc alia alijs.
 Proinde cū partes
 eius omnes sint pe-
 dales, tantæ apparen-
 tes quantæ sunt, ipse
 quoq; totus tātū pro-
 tensus, explicatusq;
 quantus esse appare-
 bit. quod manifestū
 impossibile est, neq;
 pedales eius partes
 quantæ appareant.
 Cæterum, omnino
 non apparebunt,
 unde ne ipse quidem
 fol pe-

λιθῶ ποδῶν ὡν φανή-
 σται. φαίνεται δὲ γὰρ ὅτι
 ἀρὰ ποδῶν ὄσι. δῆλον
 ὅτι ἀρὰ τῶν ὀστέων, ὅτι ἐν
 τῆλικῶτ' ἢ, ἡλίκος φαί-
 νεται, ὅτι ἂν ἐφαίνετο, ἐπεὶ
 δὲ φαίνεται, ὅτι ἐστὶ τῆλι-
 κῶτ' ἢ, ἡλίκος φαίνεται.
 ἢ γὰρ μὴ τῆλικῶτός ὄσι,
 ἡλίκος φαίνεται, καὶ αὐτὴ
 ἢ ἀρὰ τῆ ὄψεως φαντασία
 τῶ κατ' αὐτὸν μεγέθους
 λειψύειός ὄσι. ἀπόλοδορ
 κεν εἰν λέγειν, ὅτι ἢ τῆ ποδῶ
 αὐτὸν φανταζομένων, αὐ-
 τῆ ἂν ἢ φαντασία λειψύ-
 είου γήοιτο. ὅθεν ἐ τῆ-
 λικῶτός ὄσι ἡλίκος φαί-
 νεται, ἢ τοιῶτός ὄσι οἱ
 φαίνεται. φαίνεται δὲ ἡλίκος
 καὶ μαρμαίρω, ὅ τῶ τῆ
 ἀρχήματ' ὄσι αὐτὸν ἢ
 πᾶρεχοντ'. ἄλλοτε ὅτι ὄ-
 ρᾶται ὁμαλὸς καὶ σελη-
 νοδῶς,

sol pedalis appare-
 bit. Atqui apparet,
 nō ergo pedalis est.
 Hic igitur manife-
 stum arbitror, quod
 si tantus sit quantus
 apparet, non utique
 appareret. At quia
 apparet, neutiquā igi-
 tur tantillus est quan-
 tus apparet. Quod si
 tantillus est quantus
 apparet, ipsa quoque
 uisui uisionis imago,
 eius magnitudinis
 uis iudicij est. Con-
 sequens erit, ut dica-
 tur ipsa uisio fieri iu-
 dicatio de eis, quæ
 obijciuntur uisionem
 in ipsum. Vnde si tā-
 tillus est quantus ap-
 paret, etiam talis est
 qualis apparet. At-
 qui apparet cauus
 & albicans, neutiq-
 uam tali circa ip-
 sum existente figura.
 Aliquādo igitur spe-
 ctatur æqualis, & lu-

νοεσιδής, καὶ μὴ διανοόμε
 νθ. ἀδύατον δὲ ταῦ
 τα πάντα πῶδι αὐτὸν
 ἵκασθαι. Ἐδύδης ἔν ἡ
 ταῦτα ἀπολαβεῖ, τὸ πο
 δῖον εἶν αὐτὸν. καὶ μὴ
 εἰ τιλικῶς θ. ὅστις ὁ ἡλι
 ἡλικος φαίνεται, καὶ τοῖ
 τὸς ὅστις οἶθ φαίνεται, ἔπει
 δὴ καὶ ἐσὼς φαίνεται, εἴ
 ἄρ ἀμετάβατθ. ὅτι ἐστὶ δ'
 ἀκίνητθ, ὅ δ' ἀμετάβα
 τθ. ὅθον ὅδὲ τιλικῶς θ
 ὅστις, ἡλικος φαίνεται. γὰρ
 γέστα δ' ἄρ καὶ ἄρ τὸ
 τῶν ἢ ἀτοπία τῶ λόγου
 αὐτῶν ἐλέγχοιθ. εἰ γὰρ
 τοι ὁ ἡλιθ τιλικῶς
 ὅστις, ἡλικος φαίνεται, γνῶ
 ριμορ οἶμαι, δῖος ἡ ἢ σε
 λῶν τιλικῶς θ. ὅστις, ἡλί
 κος φαίνεται. εἰ δὲ αὐτὴ, ἡ
 τὰ σχήματα αὐτῶ. ὡσε ἡ
 ἔπει μίωσιδής ὅστις. τὸ ἄρ
 τῶ

minaris faciei, & nō
 fatis intellectus. At
 hæc omnia circa i-
 psū esse impossibi-
 le est. Falsum igitur
 quem hæc comiten-
 tur, ipsū pedalem
 esse. At certè si tantil-
 lus est quantus appa-
 ret, ac talis est qualis
 apparet, quoniā stabi-
 lis apparet, fuerit uti-
 que ut quoquam nō
 transeat. Atqui non
 est immobilis, neque
 quōquam non tran-
 sit, unde ne quidem
 tantillus est quantus
 apparet. Ab his eui-
 dentissimè orationis
 ipsorum absurditas
 coarguitur. Nam si
 tantillus est sol quan-
 tus apparet, arbitror
 notum quoque, etiam
 lunam tantillam ef-
 se quanta apparet:
 quod si ipsa, etiam
 eius figuræ. Itaque
 etiā cū menstrua est à
 cornu

ἢ κίρκος ὑπὸ τὸ κίρκος ἀν-
 τὴς διάστημα τηλικούτου
 ὄσιν, ἡλίον φαίνεται. ὡ
 πάλιν ἀπολοθεῖ, καὶ τὰ
 πρὸς αὐτὸν πλησίον αὐτῆς τῆ
 ἀστέρων διαστήματα τηλι-
 καῦτα εἶναι, ἡλίκα φαντά-
 ζετ, ὄσιν καὶ ὄσιν τὸ ἴσως
 γῆς ἡμισφαίριον τὸ ἴσως
 με τηλικούτου εἶναι, οἶον φαί-
 νεται. ὃ δὲ δὲ. ὃ δὲ ἀρα
 τηλικός ὄσιν ὁ ἡλιος,
 ἡλίου φαίνεται, καὶ μὲν,
 εἰ ἢ σελήνη σὺ τοῖς γῆμα
 σι τηλικούτου ὄσιν, ἡλίκα
 φαίνεται. καὶ τὰ φαινό-
 μενα γὰρ αὐτῆ ἴσως μελασ-
 μάτων, τηλικούτα ὄσιν,
 ἡλίκα φαίνεται. εἰ δὲ ὄσιν,
 καὶ τὰ ὄσιν δεύσει τηλικού-
 τα εἶναι, ἡλίκα φαίνεται, ὅτι
 ἔχει δὲ ὄσιν ὄσιν. ὡς τ' ὄσιν
 ὁ ἡλιος τηλικός ὄσιν, ἡ-
 λίου φαίνεται. ὅποτε ἴσως
 εἶναι κα-

εἶναι κα-

cornu ad cornu, ip-
 sius interuallū tantil-
 lū est quātū apparet.
 Quod rursus conse-
 quitur, quæ sunt ipsi
 propinqua stellarum
 interualla tātilla esse
 quāta apparēt, id etiā
 cōsequitur omne sim-
 pliciter, stellarū inter-
 ualla tātilla esse quā-
 ta apparēt. Quocirca
 etiā totū quod supra
 terrā hemisphaerium
 mūdi, tātillū erit quā-
 tū apparet. At id non
 est. Non ergo tantil-
 lus est sol quātus ap-
 paret. Præterea si lu-
 na cū figuris tantilla
 est quāta apparēt, e-
 tiā apparētes in ipsa
 nigrores tātilli sunt
 quāti apparēt. Quod
 si hoc, montes quoq;
 tātillos esse oportet
 quanti apparēt. At id
 nō ita igitur ne qui-
 dē sol tātillus est quā-
 tus apparet. Cū igitur

I s tur

ἐν καθαρόσ καὶ ἡλι φύσιν
 ἔχων εἴη ὁ αἰὲρ, ὅχ οἶόν θ' ἡ-
 μῖν ἀπὸ πλεῖστον ἐξ ἡλίου.
 ὁπότε δὲ παρέχει ἡμῖν τὸ
 τοῦ αἰέρος καθαρόσ μα ἀφ-
 βλέπειν εἰς αὐτὸν, ἄλλοτε
 αἰμαῖοσ ἡμῖν φαντάζεται.
 ποτὲ μὲν λευκός, ποτὲ δὲ
 ὠχρεῖός ἐστι δὲ ὅτε πυρρῶ-
 πός, πολλὰ κίς δὲ καὶ μίλ-
 τινσ ἢ αἵματώδης, ἢ ξαν-
 θὸσ ὀφθῆναι. ὅστι δ' ὅτε καὶ
 ποικίλος, ἢ χλωρός, καὶ αἰ-
 ποδὲ αὐτὸ φαινόμεναι πολ-
 λά κίς, οἰονεὶ λευκίδοσ νε-
 φώδεις, χροδὸν ἀπείρουσ
 μυελιάδασ σαδῶν ἀπέχεσ-
 σαι ἡμῖν διηκῶσ ποδὲ αὐτὸν
 εἶναι. ὅτε ἡλι κορυφῶν δὲ ὄρεσ
 πολλὰ κίς διούμενσ ἢ ἀνα-
 τέλλων, φαντασίαν ἡμῖν
 ἀποπέμπει, ὡσ φαύων εἶ
 κορυφῶσ. τοσαύτασ μυελιά-
 δασ ἀφεισῶσ ἀπὸ παντὸσ μὲ-
 ρεσ εἶ

tur purus, & ut fert
 natura, fuerit aër. pos-
 sibile non est, ut con-
 tra solē obtueamur.
 Cum autē aëris obi-
 cē nobis exhibuerit,
 tum demū ipsum ob-
 tuemur, quandoq; al-
 teratus nobis appa-
 ret, quandoq; albus,
 quandoq; ueluti liui-
 dus, est & ignea fa-
 ciei, saepenumero
 quoq; maculatus aut
 cruentus, aut flauus
 uisū. Est etiā aliquan-
 do uariis, aut uiridis
 & circa ipsum saepe-
 numero tāquā spira
 nebulosā, quæ tamē
 ab ipso prope infini-
 tis absunt stadijs, &
 tamen nobis circa ip-
 sum esse uidētur. Et
 in montis uertice saepe
 occidēs aut oriēs
 nobis uideri datur,
 tanquam uerticem
 contingat, tot mi-
 libus ab omni ter-
 ra parte

ρος ἢ γῆς, ὅπως εἰκός ἐστι ἢ ἢ
 γῆς, κρήνησ λόγου ἐπεχρῶ-
 σις, πῶς τὸ ἕλθ' αὐτῶ.
 πῶς ἐν ἐκχάτως ἡλίθιοι,
 ταῖς ποταμούς τῶν φωντα
 σῶν καταπολοθεῖν, ἀλλὰ
 μὴ ἀλλό τι ποιεῖσθαι κειτῆ
 εἰον τῶν γε τηλικότων τὸ
 μέγεθ' ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 τυχῶσιν βλάβω ἐπιφῶ-
 ρει εἰσθε; σαφῆσται δὲ ἐ-
 λέγχεται ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 τὸ λόγος αὐτῶν, ἀπὸ τ' ὅτως
 ἐπιπεχερμῶν. εἰ ἐπινοή
 σαι μὴ ἵππον ἀξιόμλου
 γῆ πεδινῆ χώρα τρέχειν ἢ ἢ
 μα τῶν τῶν δεικνόντων
 ἐκφῆσαι τ' ἡλιον, μέχρι ὅτε
 πῶς ἐκφῆσαι. γὰρ δὲ ἐκδι-
 λόμ ὅτι σοχαζομένοις, ὡς ὁ
 μέσων αὐτῶν σαδῶν δεικτε
 πῶς ἔλθοι. ὅρως δὲ ὠκύτα-
 τῶ, πολυπλάσιοι ἵππου.
 βίλος

ra parte distās, quot
 distare equū est, terra
 cētrationē obtinēte
 ad eius fastigiū. Quo
 pacto igitur non ex-
 tremē fuerit stolidita-
 tis, harū uisionū exa-
 mina nō sequi, aliud-
 que facere iudiciū, tā
 torū magnitudinem
 cōminiscēdo, ut circa
 hæc captio atq; fallacia
 nō uulgare detrimētū
 inferre cōsue-
 uit. Ceterū euidentissi-
 mē cōuinētur admo-
 dū stolidū esse, quod
 fermocinātur uel ab
 hoc modo exquisitis.
 Si intelligamus equū
 emissū in amplā de-
 currere cāpi regionē
 pariterq; ex horizontis
 limite solē exire, quō
 ad totus emicuerit,
 prope manifestū fue-
 rit cōiectātib. nō mi-
 nus stadijs decē pro-
 fecturū. Auis autē ce-
 lerrima multipliciter
 magis

βέλους δ' ἐπιδρυτάτη ῥύμη
 λεχημύλον, πολὺ πλείον
 ὄρενιδ^θ. ὡς μὴ αὐ μείους
 δρασσιώων ἀύσαι σαδύων,
 γν' τούτων χρόνος δρασσιμά-
 τι. αὐ τίνων ἵππων ἴσοτα-
 χεῖ, τὴν τὸ κῶμα πορείαν
 ποιησώμεθα, δέκα εὐρε-
 θέην αὐ σαδύων ἢ τὸ ἡλίου
 διάμετρο^θ, ἐὰν ὄρενιδι ἄκυ-
 τάτω, πολὺ μείζων. ἐὰν ἢ
 βέλει, ὃ μείον δρασσιώων σα-
 δύων. κατὰ δὲ ταῦτα πάν-
 τα, ἄκ' εἶσαι ποδῶ^θ, ὃ δ'
 ἡλίου φαίνεται. ὅτι τοί-
 νων ἀπειράκεις τὸ βέλους
 ὠκυτέρα ὄρειν ἢ τὸ κῶμον
 φορεῖ, ἀπ' τῶν ποταμῶν αὐ
 ἐφόδων γινώσωνται. ὃ πέρ-
 σης, ἡνίκα ὑπὲρ ἑλλάδας εἶσα
 τῶν, λέγεται δρασσιώων
 ἀνδρώτους ἀπ' ὄσων μεί-
 χρις ἀδύων, ὡς δυνάσται
 δρασσι φωνῆς διακλῶσαι τὰ γι-
 νόμηναι

magis equo trāssit,
 sagitta adhuc uelocif-
 simo effluxu multo
 plus aue, ut non pau-
 cioribus prætereat
 stadijs tanto tēporis
 interuallo. Si igitur
 equo, æquē celerem
 mundi uiam fecerim-
 us, decem inuenie-
 tur stadiorū solis di-
 metiens: sin aut celer-
 rimæ, multo maior:
 sin sagittæ, nō minor
 ducentis stadijs. Ob
 has igitur res omnes
 pedalis non erit, ne-
 que quātus uidetur.
 Quod igitur infini-
 ties sagitta uelocior
 fit mundi meatus,
 ab huiusmodi disci-
 plinis cognouerim-
 us. Perles cū in
 Græciam ductabat e-
 xercitū, fertur homi-
 nes distinuiffe, desti-
 nasseq; ab Sufis Athe-
 nas usque, quō uoce
 possent quæ fierēt si-
 gnifi-

νόμῳ ἵνα τὸ αὐτὸ ἐν ἑλλά-
 δι τοῖς ὑπερσπασθεσθεχο-
 μῶν τῶν δευτέρων τῶν
 πρὸ ἀλλήλων φωνῶν. καὶ
 ἰσοεῖται ἡ φωνὴ, καὶ τοιαύ-
 τῳ δευτέρῳ περὶ τῶν, δευ-
 τέρῳ νυχθημέρων ἀπὸ τῆς
 ἑλλάδος εἰς ὑπερσπασθε-
 νείδα. εἰ τοίνυν τοιαύτη
 λίνησις ἀεὶ εἶται, καὶ πληγὴ
 ἠκυστή τῶν ἀρχῶν, ἐλά-
 χιστον μέρους τῆς γῆς δυοῖ
 νυχθημέροις διήκει, πάριση-
 σίμαί τι γίνεσθαι, ποῖον τι τὸ
 τάχος τοῦ κόσμου μὲν, καὶ
 ὡς ἀπεραντῶ τὸ τὸ ἠκυστή-
 ρον, ὡς γὰρ νυκτὴ καὶ ἡμέρα
 ἀπειράκις μείζον διώσθη-
 μα τὸ ἀπὸ ἑλλάδος εἰς
 ὑπερσπασθεσθεσθεσθεσθεσθε-
 βέλος ἐπινοήσασθαι διορθώ-
 μῶν τὸν μέγιστον τῆς γῆς λυ-
 κλον, ὅτι ἂν τρισὶ νυχθη-
 μέροις τῶν πρὸ τῆς καὶ εἰκο-
 σι μν-

gnificari, ab ipso in
 Græcia eis qui essent
 in Persis, excipienti-
 bus huic negotio
 destinatis paralle-
 lorum uoces. Fer-
 tur uox tali propaga-
 tu progressa diebus
 binis, cū noctibus, à
 Græcia in Persas per-
 uenisse. Quòd si talis
 æris motus, ac plaga
 uelocissima, minimā
 terræ partem diebus
 binis cum noctibus
 penetrat, par est, ut
 censeo, intelligere
 quanta sit mundi ce-
 leritas, quanquā in-
 finities celerior, qui
 nocte cum die una,
 infinities maius in-
 teruallum quàm sit à
 Græcia ad Persas per-
 meet. At si intelliga-
 mus sagittam per-
 meantem maximum
 terræ orbem, neque
 tribus diebus cū no-
 ctibus ducēta quin-
 quagin-

σι μυριάδας διέλθοι. ἢ
 δὲ τ' ἰόσμὸς μέγδο ἀπει
 ρωλὸς μείζον ἢ γῆς ἰσώδε
 χον, νυχθημέρω ἐνὶ διεργ
 χεται ὁ ἄραός. ὡς τ' ἔδ'
 γνῶσσαι ἢ τάχ' αὐτ' ἔ
 πλὴ ἀκύντητα οἴον τε, ἔδ'
 λόγῳ ἢ τοῖσδε ἐρμυλῶ
 σαι. ἐμφαίνει δ' ὁ ποιητής,
 ὅσον ἢ τ' τάχ' ἢ τ' ἡ γῆς ἰώσ
 μον πορείας, ἴσα τῶτων,
 ὅσον δ' ἡ ἰσοειδὲς ἀνὴρ
 ἔδ' ἐμ' ὀφθαλμοῖσιν ἠμυλῶ
 γν' σιδηρῶν ὀρέων ἠδὲ οἴνο
 πα πόντον, - ὅσον ἐπι
 θεώσπουσι θεῶν ἠψυχέσθ
 ἵπποι. Ἀλλὰ μεγαλοφυῶς
 ἢ ἔδ' ἐρῆται αὐτῶν, καὶ
 ἢ δ' αὐμασιλῶ αὐξήσιν, ὅ
 μόνος ἔδ' ἠδὲ πλείονος δι
 κνωσῶν ἢ ἠψυχέσθ ἀφκε
 διγῆτι, πῶς ἢ διηλῶσαι
 ἢ τάχ' ἢ τ' λατὰ τὸν ἄρα
 γον ἀκύντητ', ἀλλὰ καὶ
 ἢ ἔδ'

quaginta milia tran
 sferit stadiorum, cum
 tamen mundi magni
 tudinē infinities ter
 ra maiorem die no
 ctēq; una, cœlum per
 meet. Proinde impos
 sibile est celeritatem
 ac cursum eius nosse,
 neq; ulla completi
 oratione. Talem ue
 locitatem quàm in
 gens sit, Poëta nobis
 uoluit indicare,
 cum dixit:

Quàm citò prospere
 ctus lōgè è specu
 la æquora lustrat,
 Tam cœlestis equus
 celeris uolat æthe
 re summo.

Cæterū ingeniose id
 ab eo dictū, & ampli
 ficatione mirifica, nō
 modò comparando
 plurimæ uisus pe
 netrationi in celeri
 tate ostendenda, quā
 ocyssimè cœlum con
 uertitur, sed etiam
 specu-

ἢ ἢ αὐτῶ καὶ πῆλα γόν
 ἡποκέμενον πεδῶντι.
 ἀρλεπέται δ' ὁμως καὶ
 ἔτως ὁ λόγος τῶ ἀξίως
 ἀκλῆν, τὴ πῶν ἔρανον
 ὠκύντη, ἀπερατῶ καὶ
 ἀγνωσῶ κατὰ τὴν ὠκύν
 τῆτα τάχει λευκηνίς τῶ
 ἰόσμον. πῶς ἔκ ἡλιδιον,
 ἡπολαβεῖν ποδῶν αὐ-
 τῶ μέρ, ποσῶ διασῶ
 ματι χρόνος ἀνέρχεται, ἐλέγ
 χεται δὲ καὶ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ
 γίωμ τὸ ἔνδεις τῶ λόγου.
 δέκνυται γὰρ δι' αὐτῶν,
 ὅτι αὐτῶ ποδῶν ὁ ἡ ἡ ἡ,
 δεῖσαι τὸν μέγιστον τῶ ἔρα
 νῶ διαμετρον ἑπῆκισίον
 πρῶτην ποδῶν ἔν.
 ἡ γὰρ τὴν ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ
 ταμετρον ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ
 μέρ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ
 πρῶτην ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ
 κλῆ, ἐὰν γν' ἡ ἡ ἀνέρχεται
 πῶς

speculæ ponēdo fasti
 giū, & ei subiectū pe-
 lagus, in quod pro-
 spectus velox. Verū-
 tamē adhuc hæc supe-
 ratur oratio, amplē
 multū cæli indicās ce-
 leritatem, cū immēsa
 fit, nec satis percepta
 mūdi celeritas. Et per
 inde quo pacto non
 fuerit stolidissimum
 per artē quā diximus
 eius pedālē arbitrari,
 quæ tāto tēporis per-
 meat spacio. Huius
 quoq; sermonis insul-
 fitas hydrologijs co-
 arguitur. Eis nāq; o-
 fitēditur, quod si fue-
 rit sol pedalis, per me-
 abit maximū cæli or-
 bē septingētis quin-
 quaginta pedibus.
 Hydrologijs enim
 sub dimētionem ue-
 niēs, pars inuenitur
 septingentesima &
 quinquagesima sul-
 orbis. Nā si in quo tē-
 pore

πᾶς ἐκ τῆ ὀρίζοντος ὁ ἡ-
 λιθ, λυάδου, φέρεται ἄρ,
 βάνου, τὸ ὕδωρ ἀφεδὲν ὀ-
 λι τῆ ἡμέρας ἢ νυκτὶ βῆρ,
 εὐλοκεται λυάδου ἐχρ
 ψν. λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη
 ἐφοδου, ἔκ τῶν πρώτων τῶν
 αἰγυπτίων ἐπινοηθῆναι. ἐ-
 λέγεται δὲ ἡ ὀδξα, ἢ ἀρ
 τῶν πῶς μεσημβρίαν τε-
 τραμεθίων σωρ. αἱ γὰρ τῆ
 λυάδου σκιαὶ, παράλληλοι
 ἀρπέπονται. ὅπερ ἐκ αὐ-
 τῶν γίνεσθαι, μὴ ὀρθῶς ἢ κα-
 τὰ κλάδου πρὸς ἑκαστον
 αὐτῶν αἱ ἀκτῖνες ἀπέπεμ-
 ποντ. ὅδ' αὐτὰ αἱ ἀκτῖνες
 πάλιν κατὰ κλάδου ἀπε-
 πέμποντο πρὸς ἑκαστον
 αὐτῶν, μὴ ὅλη τῆ σῶξ τῆς
 πῶξ τὸν ἡλιον διαμέτρου
 συμπέκεταμῆς. λε-
 γεται δὲ ὅτι ἢ τὰ γῆ πά-
 ση τῆ οἰκουμένη ἐρῶμοτο-
 μμῆξια

pore permeat totus
 ex finiente sol, cy-
 athus utputa fluxerit,
 aqua dimissa tota die
 & nocte fluat, inueni-
 tur cyathos habere
 septingētos & quin-
 quaginta. Fertur sa-
 nē talis doctrina a
 primis cognita Ae-
 gyptijs. Opinio
 quoque comproba-
 tur, ad meridiē con-
 uersis porticibus,
 nam columnarū um-
 brae paralleli emit-
 tuntur. Quod non
 fuerit, nisi recta li-
 nea & ad perpendi-
 culum ad quemuis
 ipsorum radij emit-
 tantur. Neque radij
 rursus ad perpendi-
 culum emittentur ad
 quamlibet ipsarum,
 nisi explicetur tota
 porticus ad solem
 diametro. Fertur e-
 tiam in toto terra-
 rum orbe, secto u-
 tring

MEDI

LIBER II.

ἡμετέρα ἀμφοδία πρὸς τὴν
 ἰσημερινὴν ἀναλογικῶς, ἀ-
 ἴσκη γίνεται ἐν ταῖς ἰση-
 μεριναῖς τοῦ ἡλίου ἀνατο-
 λῆς. ὅτε ἂν τότε συμβαί-
 νοντ', εἰ μὴ πᾶσι τῆς οἰ-
 κουμένης συμπαρεκτινέ-
 μων ἢν τὸ μέγεθ' ἔῃ ἡ-
 λίου. ἴσκησι δὲ πλάττει αὐ-
 τὴν. πάλιν τὴν ἰσημε-
 ρικὴν μεσημβρίαν, πάντα
 περιφωτίζεται, τὰ γὰρ ὅλη
 τῆς οἰκουμένης ἀμφοδία. ὡς
 ἐξ ἑνὸς μόνου δὲ πλάττει, ἀλλὰ
 καὶ δὲ μῆκει τὴν ὅλην οἰκο-
 μενὴν συμπεκτικῆς ταύτης ἔ-
 μέγεθ' τοῦ ἡλίου. μῆκος
 μὲν γὰρ τῆς οἰκουμένης, τὸ
 ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς δύσεως
 ὅτι. πλάττει δὲ, ἔξ ἀρκ-
 τικῶν ἡδὲ τῆς μεσημβρινῆς
 δύνου. ὅθεν ἀνατέλλου
 μὲν γὰρ ἰσημερία ὁ ἡλιος, ἡ
 ἴσκη ποιῶν τὰ πρὸς αὐτὴν
 ὁρῶν-

tringue defluxu ad
 ortum æquinoctia-
 lem sine umbra fieri
 in æquinoctialibus
 folis orbibus. Neque
 id eueniret, nisi toti
 terrarum orbi confe-
 ratur solis magnitu-
 do, hoc est eius lati-
 tudini. Et in æqui-
 noctiali rursus, me-
 ridie cūcta lumine il-
 lustrantur, quæ in to-
 to orbe terrarum in
 utranque partem.
 Quamobrem non la-
 titudine modò, sed
 etiam lōgitudine to-
 ti orbi terrarum con-
 fertur solis magnitu-
 do. Longitudo cer-
 tē totius terrarum
 orbis ab ortu in oc-
 casum est, latitudo
 autem à septentrio-
 ne in meridiem pe-
 netrans. Et proinde
 oriēs quidē in equi-
 noctio sol, sine um-
 bra faciens ad ipsū
 K spectan-

δρῶντα, ἡ δὲ πλάτει τ' οὐ-
 κωμλύνει ἔχει τ' ἡ διάμετρον
 συμπαρακτιταμύλιου, με-
 σσηρανύσας δὲ καὶ πάντα
 περιφωτισίας πρὸς ἀμφοδρα
 ἡ μήκει, ἀλλ' ὅ κατὰ αὐ-
 τὸν, φησι, πᾶσι μεσσηρανεί,
 μόνους δὲ τοῖς ἡμῶν ἡ αὐ-
 τῶν μεσημβρινῶν οἰκῶσι, ἡ-
 τῶν δὲ, ὅτι πλατύτερον
 λέγεται τὸ πρὸς τὸν, ἡ γὰρ,
 γὰρ συνῶν δὲ ἄσκηια τὰ φω-
 τίζόμενα γίνεσθαι πρὸς καρ-
 κίνον γηρομύλιου τὸ ἡλίου
 πρὸς μεσημβρίαν ἀτρεκῆ,
 ἡ δὲ τριακοσίς τῶν διάμε-
 τρον σταδίων, μύλιον στα-
 φῶς, ὅτι μὴ ὄσι ποδῶν ὁ
 ἡλίου. ὁ δὲ γὰρ τὸ τῶν
 στωέβαινον, εἰ ποδῶν ὁ
 ἡλίου ἢ π. σμῆνον δὲ ἡ γὰρ
 τῶν σκῶν, μὴ εἶν ποδῶν
 τὸν ἡλίου, ὅποτα μὲν γὰρ
 τῶν ἡττω ἐκφανῆ τὸ ὄσι-
 ζοντ',

spectantia, latitudini
 orbis terrarum com-
 paratè explicatum di-
 metientem habet. At
 cum medium tenuerit
 cælum, & in u-
 tranque partem lon-
 gitudine lumine col-
 lustrauerit, non per-
 idem, ut perhibent,
 cunctis medium te-
 net cælum, sed solis
 qui sub eodem sint
 meridiano. Dicen-
 dum igitur latius, ta-
 le perhiberi: & in Sye-
 ne umbram non ad-
 mittere, quæ lumine
 illustrentur. Cum sol
 fuerit in cancro, ad
 meridiem itinere ad
 trecenta stadia, dime-
 tientem, manifesto
 comminuit, quod
 sol pedalis non sit.
 Neq; hæc euenerint.
 Ab umbris quoque
 significatur sol non
 esse pedalis. Cum e-
 nim limitem ex fini-
 ente

ζονται, μήποτε ἀκπέμ-
 πονται αἰ σιαί. ὁπόταν
 δ' ἴσως ἔδρξοντα γῆν,
 εἰς πολὺν βραχύτερον συ-
 νάγον) μείνωσ. ἀκὰ τὸ
 το συμβαίνοισι, εἰ μὴ ὑ-
 ψιλόταται πάντων τ' ἰδι-
 γῆς σωματων αἰ ἀκτίνων
 αὐτῶ ἐγίνοντο, ὅπου ἐκὰ
 ποδαῖς αὐτῶ ὄντο συνέ-
 βαινε. μείζονα ἀρα καὶ τῶν
 ὑψιλοτάτων ὄρων τ' ἰδι-
 μετρον ἔχει, ὑψιλοτάτας
 πὲ τῶν ἀκρωρείων, καὶ δὲ ὑ-
 πέρτερος ἀκπέμπων τὰς
 ἀκτίνας, ἐπειδὴν ὅλων
 ἐκφανῆ τὸ ὄρξονται. καὶ
 ἀρ τοιαύτης ἡ ἐφόδις δ' εἰ-
 νὶ ἀπ' αὐτ' φαινομένων
 πεισίσης, οὐ μόνον, ὅτι δὲ
 δὲ ποδαῖσ' ὁ ἡλιος, ἀλλὰ
 καὶ ὅτι ἴσως φουεῖ λέγειν τῶ
 μείνωσι. ὁπόταν γῆν τ' ἰ-
 σωφῶ ὄρος ἀνίστη ἢ δυνῶ,
 ὄρξεται

ente eduxerit, umbrę
 emittitur lōgissimę.
 At cū supra finiētem
 emicuerit, in multo
 breuiorē colligūtur
 magnitudinē. Neq;
 id cōtigerit, nisi cun-
 ctorū terrę corporū
 ipsius radij essent sub
 limissimi. Quod si
 pedalis sit, nullo mo-
 do cōtingeret. Maiorē
 igitur cūctis subli-
 missimis mōtibus dī
 metientē habet, subli-
 mioresq; promōto-
 rijs, & ex editiore lo-
 co radios emittens,
 cū totus ex finiēte e-
 micuerit, etiā ab hu-
 iusmodi doctrina de
 monstratur ab ipsis
 phænomenis, quę ap-
 parētia possumus ap-
 pellare, progrediēte,
 quod nō modō peda-
 lis nō est sol, sed etiā
 quod immensam ha-
 bet magnitudinē. Cū
 enim ē uertice mōtis
 K 2 exori-

ὄραται ἢ ἴσως αὐτὸ τοῦ
 ὕδι πλείον τ' ἡμερῶν ἀφε-
 σῶσιν, ἐκατόβωθρον θεωρε-
 ῖσθαι ἐπιπέδου ἡμερῶν. ὡς
 δ' ἂν αὐτὸ ἐγγύς, εἰ μὴ μεί-
 ζον ἢ ἢ διάμετρον τοῦ ἡ-
 λίου, ἐπιπέδου αὐτῆς
 ἡμερῶν. ὡς τ' αὐτῆς σα-
 διαίας ἢ μείζονα δεῦρα σα-
 διαίας ἐπὶ τῷ ἡλίου διά-
 μετρον. ὡς δ' ἂν μόνον ὕδι
 ἡμερῶν, ἀλλὰ καὶ ὕδι τῶν
 μεγίστων νήσων, ἢ τοῖς φαι-
 νομύοις λέγεται θεωρεῖσθαι.
 ὁπόταν γὰρ ἢ ἢ μωλι-
 σα κειμένη ἢ ὄψις ἡμῶν, ἐκ
 πολλῶν διαστήματων ἐπι-
 βάλλη τινὶ τῶν μεγίστων νή-
 σων, ὅταν βραχεία φαντά-
 ζεται, ὡς καὶ ὕδι τῶν ὀ-
 ἡλιων, ὁπόταν κατ' αὐ-
 τὰς ἀνατέλλη ἢ καταδύνη-
 ται, ἐκατόβωθρον αὐτὸ ἢ
 ἴσως ἐφαίνεσθαι. καὶ δὴλον

ἐκ

exoritur, aut occidit,
 ipsius limes plus
 uertice abesse spe-
 ctatur, ab utroque
 latere inspecto uer-
 tice. Id autem non
 fuerit, nisi maior sit
 solis dimetiēs, quam
 ei uertex obiectus,
 qui si stadiæus fue-
 rit, maiorem stadia
 esse solis oportet di-
 metientem. Hoc ue-
 rò non solum in uer-
 tice, uerum etiam in
 maximis fertur spe-
 ctari insulis. Nam
 cum in sublimi pra-
 cipue fuerit uisus no-
 ster, ex multo po-
 situs intervallo, in
 maximam aliquam
 iactetur insulam, tam
 breuis imagine con-
 cipitur, ut cum sol
 ob eam oriatur aut
 occidat, utrinque
 ipsius appareat li-
 mes. Hinc manifestū
 est,

ἐκ τούτου γίνεται, ὅτι ἡ διά-
 μετρος τῆς ἡλίου μέγιστον ὄστι
 καὶ τὸ μήκος τῆς μεγίστων
 ὑπόσω. τούτου δὲ ἕξ αὐτῆς τῆς
 φαινομένης λαμβανομένης
 ἡξίς ἐπιπέπνυται, ὅτι
 σχεδὸν ἀπερομέζονα εἶναι
 ἀναγκαῖον τὴν διωμέτρον
 τὴν ἡλίου τῆς πῶδι τὰς μεγι-
 στας ὑπόσας περιμέτρων. ἢ ἡ
 ἐφοδοῦ, δι' ἣν ὅσα κατα-
 σκευάζονται, ὡς ἐχει. εἰάν ἡ
 τρίγωνον ἰσοσκελες, σα-
 διαῶν, φέρε ἐπέμ, ἔχου
 βάσιμ. Ἐπὶ πρῶτον βεβληθῶ
 σιμῶσαι πλῆρῶν, ταῖς τὴν
 σαδιαῶν βάσιμ πῶδι ἐχά-
 σαις, ἔσαι διπλασίω ἢ τὴν
 δὲ τῆς τρίγωνο βάσις, ἢ σα-
 διαῶν. καὶ λοιπὸν, αὐτὴν πῶ-
 λιμ ταῖς ὅλαις πλῆρῶν
 ὄσαις πρῶτον βεβληθῶν,
 τετραπλασίω ἢ βῶσις
 γρηύσεται ἢ βῶσις τὴν
 πρῶτα

est, solis dimetien-
 tem maiorem esse
 maximarum insula-
 rum longitudine ex
 ipsis phænomenis.
 deinceps re assum-
 pta, indicatur propo-
 modū infinities ma-
 ior necessariō esse so-
 lis diameter, quā
 sint maximarum in-
 sularum diametri.
 Hac nimirum do-
 ctrina qua id confir-
 matur, hoc pacto ha-
 bet: Si fuerit triangu-
 lum isosceles, quod
 uerbi causa basim ha-
 beat stadiam, & la-
 tera producantur æ-
 qualia basim stadiæ
 comprehendēibus,
 erit dupla huiusce
 trianguli basis eius
 quæ stadia. Et si re-
 liquum porro totis
 lateribus, æquale pro-
 duxerimus, qua-
 drupla basis primæ
 K 3 efficiē-

πρώτου ὑποκλήντου τρι-
 γώνου, καὶ λοιπὸν, ἢ αὐτὴ
 ἀναλογία, μέχρις ἀπείρου
 πρόεσιμ. ἔστω τοίνυν ὄρθον
 ἡμᾶς ἐκ πάντων πολλῶν δια-
 σήματων, μίαν τῶν μεγί-
 στων νήσων, ἀνίσχοντων ἢ
 λατταδιουμῶν τοῦ ἡλίου
 λατ' αὐτῶν, καὶ ἐκευτὸν ὄ-
 ρθον τῶν ἴτων ἐκφαίνοντα,
 μέσης φη νήσος ἡμῶν τῶν
 τοῦ ἡλίου λευμῶν. αὐτὴ τοί-
 νυν ἢ ὄψις ἡμῶν περικαμ-
 βάνη τῆς νήσου, βάσιμ ἔξω
 ὁ κῶν φη ἀπὸ φη ὄψεως, τῶν
 διαμέτρων φη νήσου. ὅπερ
 αὐτὴ ἢ σαδίων χιλίων ἢ δια-
 μέτρων αὐτῆς, ἔσαι ἢ τοῦ κῶ-
 νος βάσις, τὸ αὐτὸ μεγέ-
 θος. ὑποκλήμεθα τοίνυν, τῆ
 ἡλίον ἰσοδύναμον ἀπὸ τῆς ἀνα-
 φη νήσου, ὅσον καὶ ἡμῶν ἢ
 νήσου ἀπέχει, ἐπεὶ ὅτι ἐκε-
 ῖνον ὄρθον τῆς νήσου ἢ ἴτων
 αὐτῶν

efficietur ipsius basis
 subiecti trianguli, &
 in proportione quo-
 ad in infinitum pro-
 gredietur. Sit igitur
 nobis, ut spectemus
 ex admodum longin-
 quo eodēq; magno
 interuallo, unā ma-
 gnā aliquā insulā, ori-
 riēte aut occidēte so-
 le, in ipsam & utriusq;
 limite emicāre, posita
 in medio insula, nec
 nō sole. Si igitur vi-
 sus noster insulā cō-
 prehēdat, basim ha-
 bebit conus, qui à vi-
 su, insulæ diametrū.
 Igitur erit millia stadi-
 orū eius diameter,
 eritq; conus basim eiu-
 sē magnitudinis. Re-
 ceptū igitur habea-
 mus, solē tantū dista-
 re ab insula, quātū à
 nobis quosq; qua ab-
 sit insula. Quia igitur
 ab utroq; latere insu-
 læ, limes ipsius emi-
 cat, ra-

αὐτὴ ἐκφαίνεται, αἱ ἀπτικές
 αἱ ἀπεχόμενοι ἀπὸ τῶν μᾶ
 τωρ πῶς αὐτῶν, διπλασίου
 εἰσὶν τῆ νήσω πελαγῶ
 σῶν. ὡς ἐν τῇ βάσει ἢ τοῦ ἴ
 ῥιγώνου, διπλασίου γῆνῆ
 σὲ τὸ πῶς τῆ νήσου διαμέ
 τρου, ἢ ἡ αὐτῆ χιλίων ἢ δία
 μετροῦ, ἢ ἡλίου διαχίλιου.
 αὐτῆ γὰρ βάσις ἐστὶ τοῦ μέ
 ζονος τριγώνου. τὸ δὲ πε
 μὲν ἐν ἀφεσῶν τῶν ἡλίου
 τῆ νήσω, ὅσον καὶ ἡμεῖς ἤ
 τὸ ἀντιπρὸ ἀφεσῆκαμεν αὐ
 τῆ διαχίλιου γῆνῆσε τῆ
 διαμῆ τῆ ἡλίου διάμετρο.
 ἐκόντες ἴσους τοῦ ἀφεσῆ
 ματος, ἀλλὰ ἡμῶν μὲν ὀλί
 γων ἀφεσῶτων τῆ νήσω, ἢ
 ἡ ἡλίου ἀπειράκις πλείο
 νος, ἢ ἡμεῖς ἀφεσῆκαμεν,
 ἀπειράκις χείλων καὶ ἢ τοῦ
 ἡλίου διάμετρο ἢ μέζων τῆ
 πῶς τῆ νήσου διαμέτρο.
 πῶς

cat, radij ab ocu
 lis effusi ad ipsum
 sunt dupli, ad eos
 qui insulae accedunt.
 Proinde etiam basis
 trianguli dupla effi
 cietur ad diametru,
 quae circa insulam.
 Quod si haec millium
 fit diameter, solis e
 rit bis millium. quan
 do quidem haec basis
 est maioris triangu
 li tantum. Igitur di
 stante sole ab insula,
 quantum nos quo
 que e regione ab i
 pla distamus, bino
 rum milium efficie
 tur stadiorum solis
 diameter. Quod si
 non fuerit aequalis
 distantia, sed a nobis
 parum insula abfue
 rit, sole infinities
 plusquam nos abfi
 mus, distante, prope
 modu infinities solis
 diameter maior erit
 ad insulae diametro.

K 4 Quo-

πῶς ἐν ἡδί τρεῖς το μῆκ^θ
 ἐπιταμνῶ^θ, ποδιᾶ^θ
 εἰν τὸ μέγ^θ. καὶ ἡ ρικί^θ
 πη^θ ἐφοδὸς; μαλιστα ἐμφαί^θ
 νει τὸ ἀξίωμα^θ κατ' αὐ^θ
 τὸν μεγέθ^θ. ἡ σὺλῶν ἰπὸ
 ἑ^θ λαρκίνω^θ κῆται. ὁπὸ^θ
 τῶν ἐν ὁ ἡλι^θ γ' ἰπὸ
 γηρόμ^θ ἑ^θ ἑ^θ ἑ^θ κατ'
 ἀτρεκῆ^θ μισομβρίαν^θ σῆ, ἀ-
 σκία γίνεται τὰ φωτῆ^θ
 μ^θ κατ' αὐτὸ γ' ἡ^θ δὲ τῆ
 χῆρα, ἡδὲ πέντε τετρακ^θ
 σίος τῶν δίαμετρον. ὡν ὅ^θ
 τως γ' ἰπὸ φαινομ^θ εἰ-
 χόντων, ὁ ποσειδών^θ
 ἰπὸ δὲ μ^θ μυριοπλα-
 σίονα εἰν τὸν ἡλιακὸν λύ-
 κλον, τὸ ἑ^θ γῆς λύκλος, ἀπὸ
 τὸς ὁρμώμ^θ, δίακ^θ
 σιμ, ὅπ^θ μυριάδων τριακ^θ
 σίωμ εἰν δὲ τῶν τὸ ἡλίου
 δίαμετρον. εἰ γὰρ ὁ λύκλος
 τὸ λύκλος μυριοπλασίωμ,
 καὶ

Quomodo igitur eo
 usq; longè distans pe-
 dalem habuerit ma-
 gnitudinè? Atq; hac
 doctrina in primis
 aperit effatum ad-
 ipsum magnitudinis.
 Syene sub cæcro posi-
 ta est. Cum igitur sol
 in eo fuerit signo, &
 in tractu meridiei cõ-
 stiterit lumine, abi-
 pso illustrata, umbre
 sunt expertia. In hac
 regione ad trecẽta
 stadia est diameter,
 tantundem enim spa-
 cium sine umbra est,
 quibus ita in eis qua
 apparent existenti-
 bus, Posidonius po-
 nens infinities multi-
 plum solis orbẽ ter-
 ræ orbis, ab hoc inui-
 tatus ostendit esse o-
 portere trecẽties
 dena milia solis dia-
 metrum. Nam si or-
 bis ad orbem terræ
 decies millecuplus,

etiam

καὶ τὸ τμήμα τοῦ ἡλιακοῦ
 κύκλου, ὅπου ἔχει τὸ τοῦ ἡ-
 λίου μέγεθος, μναιοπλα-
 σιον εἶναι δέ τὸ τοῦ τμή-
 ματος εἰς γῆς. ὅπου ὁ ἡ-
 λιος, ἢ ἡλιοφύλον ἔστω
 κέντρον, ἄσκιον παρέχε-
 ται. ἐπεὶ δὲ ἴσως ἂν τρεκα-
 σίος τὴν διάμετρον ἐκτέ-
 τατου πεδίου, τριακισίων
 εἶναι μναιοπλάστων δέ, ὅπου
 ἔχει ἐκείστω ὁ ἡλιος τοῦ
 οἴκου κύκλου. ἀλλὰ ταῦτα
 ἢ ἢ τριάντων ἔστω εἰλη-
 εἰληται. καὶ πιθανόν ἢ,
 μιν ἐλάττωσιν ἢ μναιοπλα-
 σίον, εἶναι τὸν ἡλιακὸν κύ-
 κλον, τοῦ εἰς γῆς κύκλου, ση-
 μέως γε λόγου εἰς γῆς ἔχου-
 σις πῶς αὐτόν. γινώσκουσι
 δὲ καὶ μέγιστα αὐτὸ ὄντα,
 ἢ πάλιν μέγιστα, ἢ μᾶλλον ἀγ-
 νοῦσιν. ἢ γὰρ τριάντων ἔφο-
 ρος, γινώσκουσι γινώσκουσι μέγισ-
 λον

etiam segmentum so-
 laris orbis, quod ha-
 bet solis magnitudo
 decies millicuplum
 esse oportet, huius
 terræ segmenti, quod
 sol ad uerticē immi-
 nens, umbræ expers
 facit. Quia igitur id
 ad trecenta diame-
 trum extendit stadia,
 tricenties dena milia
 esse oportet, quod ha-
 bet unumquodq; so-
 lis spacium ad suum
 orbem. Verum hæc
 ex huiusmodi sum-
 pta sunt hypothesi,
 credibileq; est nō mi-
 norem quàm decies
 millicuplū solarem
 circulum ad terræ cir-
 culum, puncti ratio-
 nē terra ad ipsum ha-
 bēte. Euenit etiā ma-
 iorem ipsum esse, aut
 rursus minorem nos
 ignorare. Talis igitur
 doctrina euiden-
 tioris alicuius ma-
 gis ha-

K 5

λογῆσθαι δοκέει λέγεται
 ἢ σελήνῃ δις καταμετρεῖται
 πλὴ σκιαῦ ἢ γῆς ἢ ταῖς
 εὐκλειεῖσι τῶν ἐκλειψέων.
 ὅσω γὰρ ἐπιέρχεται εἰς τὴν
 σκιάν χρόνον. τοσούτω καὶ
 ὑπὸ τῆς σκιάς ἀρκυήθηται,
 ὡς τρεῖς χρόνους γίνεσθαι. ἕνα
 ἢ, ἢ ὡς εἰσέρχεται. δευ-
 τέρου δέ, ἢ ὡς ἀρκυήθηται.
 τρίτου δέ, ἢ ὡς ἐξέρχεται ἢ
 σκιάς, τῆς πρώτου ἴστω με-
 τὰ τὸν δεύτερον χρόνον
 αὐτοῦς ὑποδείξασα. ἐπεὶ
 ἐν δις καταμετρεῖται ἢ
 σκιά τῆς γῆς ὑπὸ τῷ σε-
 λωιακῷ μεγέθει, δοκέει πι-
 στανὸν εἶναι, διπλασίονα πλὴ
 γῆς ἢ σελήνης. ἐπεὶ ἐν ἡ-
 γῆσι πῶσι καὶ εἰκοσι μυριά-
 δων καὶ σαδίων περὶ αὐ-
 κωντα, ἢ πλὴν ὅρα ποδε-
 νος ἔφοδον, τὸ μέγιστον ἔχει
 ἡλικίον, δὲ πλὴν διαμέτρον
 αὐτῆς

gis haberi existima-
 tur. Fertur luna bis
 metiri terrę umbram
 in integris eclipsi-
 bus:quāto siquidem
 tempore umbram in-
 greditur,tanto etiam
 in umbra occulta-
 tur,ur ad tres horas
 peraequē cōtineatur,
 una quidē in qua in-
 greditur,secundā ue-
 rō in qua occultatur,
 tertia porrō in qua
 euadit umbrā primū
 limitē post secundā ho-
 rā statim subter emi-
 cans. Quia igitur bis
 sub mēsurā uenit ter-
 rae umbra ab lunari
 magnitudine, credi-
 bile existimatur du-
 plā esse terram ad lu-
 nam. Quia igitur ter-
 ra ducentorum quin-
 quaginta milium sta-
 diorum Eratosthe-
 nis doctrina maxi-
 mum habet orbem,
 oportet eius diame-
 trum

διὴ μὲν σελήνη, ἐπὶ ἅ καὶ
 εἴσοι ἡμέραις καὶ ἡμῖσι, δι
 ἐρχεται τὸ οἰκίον κύνδρου.
 ὃ ἡλιος, γήιαυσαίαν ἔχει
 τὴν πόριον, δέ τρεῖς καὶ
 δεκάπλασίονα εἰν τὴν ἡλια
 κόν κύνδρου τὸ σελωιακῶ.
 ὡσεὶ καὶ ὁ ἡλιος τὴν σελωίης
 τρεῖς καὶ δεκάπλασίον γη
 νήσῃ. ἐπεὶ ἐλάτορος αὐτῆ
 τὸ οἰκίον κύνδρου, ἐπὶ ἡλιο
 σισὸν καὶ πωγνησὸν γί
 νεται μέρους, εὐείσκει ἔν,
 καὶ τὰς τοιαύτας τῶν ὑπο
 θέσεων, ἢ δὴ ἀμετροῦ τὸ
 ἡλίου μυριάδων δύο καὶ
 πωγνησὸν. τὸ ἡ κύνδρου
 αὐτῶ, παραπλησίως ἔσθ
 ζωδιακῶ εἰς δώδεκα τεμ
 νομῆσι, ἐκαστὸν τῶν δωδε
 κατημορίων γενήσεται σα
 δίων μυριάδων βίηκλιων
 εἰκοσίων πωγνησὸν.
 δύο δὲ δωδεκατημορίων,
 τὸ αὐτῶ

niam luna uiginti &
 septem diebus ac u
 nius dimidio suum
 permeat orbem, sol
 autem annuum ha
 bet ambitum, oport
 et tresdecuplum
 solarem esse orbem
 ad lunarem. Et per
 inde erit sol ad lu
 nam tresdecuplus,
 quia ipsorum uterq
 sui orbis septingen
 tesima & quinquag
 gesima pars est. Inue
 nitur itaque ex hu
 iusmodi hypothesi
 bus, solis dimetiens
 quinquaginta duum
 milium, orbe ipfius
 propemodum, ut fi
 gnifero in partes
 duodecim dissecto,
 unumquodque do
 decatemorium erit
 stadiorū triginta mil
 ium ducentorū quin
 quaginta. At bino
 rum dodecatemorio
 rum

το ἀπὸ τῆ γῆς πρὸς αὐτό ὅτι
 ἰσοδυναμῶς καὶ ἀφ' αὐτοῦ
 τοῦ τοῦ ζωστικῶ φησι, λέ-
 γων ὅτι,

Ὅσοι δ' ὀφθαλμοῖο
 βολῆς ἀκτίνονται αὐγῆ.
 Ἐξάκις αὐτόσ' ἡμῶν
 ἰσοδύναμοι, αὐτὰρ ἑκάστῃ
 ἰσὶ μετρηθεῖσι, δύο
 δουτέμενται ἄστρα.

ἄστρα δ' ἀπὸ κελυκῆ
 τὰ δύο δωδεκατημόρια
 τοῦ ζωστικῶ. ἑκάστῳ γὰρ τῶν
 δωδεκατημορίων, ὅσιν ἡ
 ἑκατῶν μεγάλων, ξ β η. τ
 δὲ ἡλιακῶν μεγάλων, μ
 ριάδων β καὶ ν. ἐνείσθη
 μέγιστον ἐν τῷ ἡλιακῶ λύνκῳ,
 ἢ τὴν ἑφοδὸν ταύτῳ, σα
 δῖον μνησάδων τρισμυ-
 ρίων καὶ γήνακιχλίων, ἑ-
 κάστῳ αὐτῶ τῶν δωδεκά-
 τημορίων γίνεται μνησά-

hac doctrina stadorum triginta nouem milium,
 quodlibet ipsius dodecatemiorum fit triginta
 milium

rum à terra ad ipsum
 est interuallū, ut etiā
 Aratus de signifero
 affirmat, inquitens:

Et quātos radios ia-
 cimus de lumine no-
 firo, Quis lunę mix-
 tū cœli contingimus
 orbem, Sex tantæ
 poterūt sub eum suc-
 cedere partes. Bi-
 na pari spacio cœle-
 stia signa tenentes.

Signa hīc uocitauit
 bina signiferi dode-
 catemoria. Admo-
 netq; ex memoratis
 carminibus, à terra
 interuallū ad ipsum
 sextā partē totius or-
 bis esse. tertia enim
 tota diameter ipsius
 est, sexta ab omni par-
 te terrę penetrans ad
 ipsum. Quādoquidē
 circulus cœtrū habet
 terrā medioxumam
 ipsius positā. Inuētō
 igitur solari circulo,

δλων, μαθὰ πὸρ ἔφαμν, ζι-
 χιλίων διακοσίων πενή-
 κοντα, ἐὰν ἐν τούτοις εἰς
 τρεῖς κούσα μοῖρας διακεθῆ,
 παραπλοσίως τοῖς τὸ ζω-
 διακοῦ δωδεκατημορίοις
 ἕκαστη γηθήσεται μοῖρα, μν
 εἰς δλων ρη τρίτη, τὰ μὲν
 ἐν ἡμιμοίρῃ τὸ ὅλον λε-
 κτα, ἐπὶ πέντε εἰς ἑξήκοντα
 ἡλίθ ἐπὶ πέντε εἰς ἑξήκοντα
 πενήκοντα μέρθ αὐτῶ.
 ὡς ἐλὼ τῶν ἡμιμοίρῃς, εἰς
 κῶτος ἐν ἡμιμοίρῃς μυριά-
 δων ὄντων πενήκοντα
 τεσσαράων ἑκτον, αὐτὸς δ' ὅ
 καὶ πενήκοντα μυριά-
 δων ἔχωρ τὴν διάμετρον
 εὐρίσκει, ἢ τὰς ὄτω κει-
 μῆτας τῶν ὑποθέσεων, ὃ
 μὲν πιθανόν γε εἶν δοκεῖ,
 ἴσσταχῆς εἶν ὅσν πλανῆ-
 τας, ἢ τὴν πῶραυρετικὴν
 πορείαν, ἀλλὰ ὠκυτότατον
 εἶν τὴν

milium ducentorum
 quinquaginta. Si igitur
 hæc in triginta
 partes distribuatur,
 propemodum ut signifi-
 feri dodecatemoria
 quælibet, fiet pars sta-
 diorum centies & ui-
 cies ter cum dimidio
 dena milia. Dimidius
 igitur partes totius
 circuli septingenta ui-
 ginti. At sol septingē-
 tesima & quinquage-
 sima pars ipsius, &
 perinde parte dimi-
 dia minor. Iure igitur
 cum sint dimidia
 partis quinquageses
 & quater cum sexta par-
 te dena milia, ipse ha-
 bere inuenitur quin-
 quageses & bis de-
 na milia, diametrum
 iuxta ita positas hy-
 potheses. Prætereant
 credible esse ducitur
 uagas stellas æquæ
 celeres esse suo ele-
 ctilli meatu, sed ocyo-
 tem

ἐν τῷ ἡν ὑψηλοτέρων, ἀπὸ
 λεπτοτέρων πυρὸς ἕσται.
 πῶς γὰρ οὐκ ἀδύνατον, τῷ
 σελήνῳ ἀδρομικῆς ἔχου-
 σαι τὸ οὐκ εἶναι σῶμα, ἵσταν
 χητῶν πλειονοῦν πο-
 ρείαν ἔχειν, τοῖς ἐκ λεπτοῦ
 καὶ λεπτοτάτου πυρὸς ὑφε-
 ρῶσιν; ὅθεν ἄλλοι ἄλλο με-
 γελοῦ πῶς τὸ ἥλιον εἶναι ἀ-
 πεφάναντο, ἐδεδίξαντο
 φυσικῶν καὶ ἀστρολόγων,
 εἰς οὐκ ἀπὸ πλειονοῦ τῷ
 διάμετρον ἔχειν αὐτὸν ἀπε-
 φάναντο, τὸν δὲ ἵππαρχόν
 φασιν, καὶ χιλιοκαπενην-
 ῶντα πλασίονα τῆς γῆς
 ὄντα αὐτὸν ἐπιδεικνύσαι.
 πῶς αὖ ἐν ποδῶν αὐτοῦ
 ἡν πᾶσα ἕφοδον σχεδὸν
 ἐμμερόως γηροῦν,
 ἀπειρομεγέθους εὐριστώμε-
 νον ἐκαστὸν τοίνυν καὶ ἄ-
 ρωσι πῶς τὸ ἥλιακῶν μεγ-
 θῶν,

rem esse sublimiorū,
 quippe quod sint i-
 gnis tenuioris. Quo
 pacto enim nō uidea-
 tur impossibile, lunā
 aëre commixtū suum
 habētē corpus, æquē
 celerē electilem mea-
 tum habere, eis quæ
 consistunt ex tenui &
 leuissimo igni. Insuper
 alij aliam magni-
 tudinem in sole esse
 pronunciarunt. Phy-
 sicorū certē atq; astro-
 logorum nemo mi-
 norem iam dicta i-
 psū habere diame-
 trum definierunt. At
 Hipparchum perhi-
 bent mille quinquaginta
 cuplū terre esse
 ipsum demonstrare.
 Quo pacto igitur pe-
 dali fuerit iuxta om-
 nem doctrinā, prope
 disciplinā ter effectā
 immēsa magnitudi-
 nis inuētus. Cū igitur
 cētū & 25 magni-
 tudinum

θῶν, ἐπὶ τῷ ὕψους αὐτῷ
 ὡδὶ πλὴν γλῶσσῶν ὀφειλόν-
 τωμ, ἀλλ' ἢ ποδῶν. ὅτι
 λικῶντες ἄλλοι φαίνονται,
 δεύσει εἰσοσι πόντε καὶ ἐκε-
 τὸν ποδῶν εἰν τὸ πρὸς αὐ-
 τὸν διωσῆμα. ὥστε πολὺ
 ὑπερέτω τ' ὑψηλοτάτων
 ὄρων γνήσιον, γνήσιον γὰρ καὶ
 ὑπερὸς δέκα σπείρας τ' ἡκα-
 θετημ ἐχόντων. καὶ ὅτως
 εὐρίσκειται ἢ τὴν δέκαμ
 αὐτῶν ὅσα τ' ὑψῶν, πρὸς ὃ
 ἢ γῆσιγμαῖα, πέντε καὶ
 εἰκοσι μυριαδῶν ὅσα, ἐκε-
 τὸν εἰκοσι πόντε πόδας
 ἀπέχων ἐλ γῆς, ταῦτα γὰρ
 ἀκολαθεῖ τῷ δέξῃ ἐλ ἰσθμῶς
 κεφαλῆς, ἐλ μόνον τ' ἀλύ-
 θειαν εὐρέσις. ποδὶ δὲ τῷ
 ἢ τὴν σελήνην ὕψους τῆ
 αὐτῆς φαίνεται γὰρ ὁ ἥλιος
 καὶ κεν ἀφέσκειν ἡμῶν, καὶ
 καταπολὺ τῶν ὄρων τα-
 πεινὸ

tudinū solariū à fasti-
 gio ipsius ad terram
 esse debeat, si pedalis
 fit, & tantillus quan-
 tus apparet, oporte-
 bit 125. pedum esse ad
 ipsum interuallū, &
 perinde multo infe-
 rior sublimiorū eua-
 det montiū, necnon
 nonnullis supra decē
 stadia perpendicularē
 habentibus. Atq; ita
 ex eius opinatione
 inuenitur hoc fasti-
 gium, ad quod terra
 puncti locū obtinet,
 ducentorū quinquā-
 ginta miliū ceterum ui-
 gintiquinq; pedes à
 terra abesse. Hæc cer-
 te opinionē comitan-
 tur sacri capitis, so-
 lius neritatem inda-
 gantis. De ad lu-
 nā fastigio quid quil-
 piam pronunciarit.
 Nam si sol 125. pedes
 à nobis abest, & mul-
 to humilior est mon-
 tibus,

EDIS

LIBER II.

πεντότερός ἔστι, πόσον δὲ
 ῥιγῆς ἀπεισῶναι πῶ σελήνῳ, ἢς ὁ κύκλος ἐλαχίστος λόγῳ, τρισκαίδέκα-
 τὸν γίνεται τῷ ἡλιακῷ κύκλῳ. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ τῶρι ἐπισῆσαι οἷός τ' ἐγγύς, ἂν ἀνδρῶν τῶν ταύτων μὲν ζῶν ἢ ζήσις ἢ ἀνδρῶν πρὸ ἡδονῆς ἢ τελευτήσῃ, αὐτῶν γὰρ πῶ δυνάμει τ' ἡλίος ἐπισῆσαι αὐτῶν ἐγγύς, ἢ πρῶτον μὲν ἡδονῆς ἢ τελευτήσῃ, διότι πάντα τὸν κόσμον φωτίζει, σχεδὸν ἀπερομυγέθη ὄντα. ἐπειτα ὅτω δὲ καὶ πῶ γῆν, ὡς ἕνα μέρος τῆς γῆς ὑπὸ φλογμῶ ἀοικηταί, εἰ καὶ ὑπὸ πολλῆς δυνάμειως αὐτῶν ἐμπνεῦν παρέχεται τῇ γῆν, ὡς καὶ καρποφορεῖν αὐτῶν ὅτι ζωογενεῖν, ἢ ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ αἰθερὸς τῶν καὶ πῶ ζῶα ὑφεστίναι,

tibus, quantum à terrā lunā abesse oportuerit, cuius orbis in minore est ratioe quam tresdecim solaris circuli. Verum tametsi nō nouerit qualis sit, ne quidem indagare poterit ea quae maiori egeat inquisitione. Qui humanā nolum pratem tāti faciat, ad solis uim cognoscendā is aspirare nō potuit. Quae primò comminisci oportuit mūdū uniuersum lumine collustrare propē immensae magnitudinis esse, deinde ita terrā exurere, ut non nullae eius partes ex aestu intolerabili habitari nō possint, ac ex multa ui ipse suffatam praebet terram, ut fructus ferat, animalia gignat ac ipse causa sit productionis animalium.

L & fru

πάναι, καὶ τὸν καρπὸς τρεῖς
 φιάται καὶ αὐξάνεται ἢ τε-
 λιοφορεῖν, καὶ διότι μὴ μό-
 νον τὰς ἡμέρας καὶ τὰς
 νύκτας, ἀλλὰ καὶ θέρος ἢ
 χειμῶνα, καὶ τὰς ἄλλας ὥ-
 ρας, αὐτὸς ὄζειν ὀπιοῶν. ἢ
 μὲν καὶ ἄλλοι μελαίνος εἶναι, ἢ
 λαδὸς καὶ ἀνδράποτος, ἢ ξαν-
 θὸς, καὶ ἢ τὰς ἄλλας ἰδιό-
 τητας φεροντας, αὐτὸς αἰ-
 πθὲς γίγνεται, παρὰ τὸ
 πῶς ἀρπύμειν τὰς ἀκτι-
 νὰς ἔχει τὰ λιγύματα τῆς γῆς,
 καὶ ὅτι ἐκ ἄλλης τῆς ἢ μόνῃ
 ἢ τοῦ ἡλίου δυνάμεις, τὸν μὲν
 καθύστερος καὶ πληθαίνον-
 τας ποταμὸς παρέχει τῆ
 ἔστι γῆς τόπων. τὸν δὲ ξη-
 ρὸς καὶ ἀνύστερος, ὁ τὸν μὲν
 στυμῆς καὶ δυσώδεις, ὡς
 τὸν τῆν ἰχθυοφαγῶν. τὸν
 δὲ, θυώδεις καὶ ἀρωματο-
 φέρος, ὡς τὸν τῶν πρὸς τὴν
 ἀρῆα

& fructus alendi, au-
 gendiq; & deniq; ad
 maturitatē perducen-
 di. Itē nō solū dies &
 noctes facere, uerū
 etiā astatē & hyemē,
 & alia anni tēpora.
 Præterea ipse quosq;
 est causa, cur nigria-
 lij, albi alij sint homi-
 nes, & flauj, & figu-
 ris alijs distincti, ex
 eiusmodi radiorū im-
 missione, in terra cli-
 mata, curq; nōn alia
 quæpiam quàm sola
 solis est uis, que aquo-
 sos & abundantes ef-
 ficiat fluuios in ua-
 rijs terrę locis, alio-
 ca arida, & ab aquis
 immunia, aliq; fru-
 ctibus sterilia, alia
 fatis frugifera: & a-
 lia loca biliosa & fe-
 tida, quemadmo-
 dum ichthyophago-
 rum: alia bene olen-
 tia, & aromato-pho-
 ra, ueluti sunt Ara-
 bia,

ἀβραβίαν. καὶ τῶν Μυρτίος
 δε, καρπὸς ρίος δε ἐκφέ-
 ρει διναμίνος. καὶ καθό-
 λο, σχεδὸν ἀπάσις τ' ποδὶ
 τὰ ἐπίγλα διαφορὰς αὐτῶν
 αἰτίος ὅτι, πολλῶν τῶν πα-
 ραλλαγῶν τῶν κλιμάτων
 ῥιγῶν ἐχέσις, πᾶρσι γὰρ
 καταμανδάνειν τῶν διαφο-
 ρῶν τῶν ποδὶ τῶν λιβύλι
 ἰσορμενίων, καὶ τῶν σκυ-
 θικῶν χῶρων, καὶ τῶν μαυῶ
 τῶν λιμνῶν, καὶ καρπῶν,
 καὶ ζώων, καὶ πάντων ἀ-
 πλῶς πᾶμπολυ ὀξυμλαγ-
 μῶν, καὶ τ' ἡτ' ἡ αἰερα
 κεραισῶν καὶ διαφορῶν, καὶ
 λοιπῶν, τὰς γὰρ πᾶσι τῆ ἀ-
 σία καὶ ὑρῶν πᾶσι θεωρημένας
 διαφορὰς καὶ τῶν γῶν, καὶ
 καρπῶν, καὶ ζώων, καὶ μετα-
 λων, ὁ ὕδατων θερμῶν,
 καὶ αἰερῶν παντοδαπῶν
 ἰδέας, ψυχροτάτων, φλο-
 γοεισῶν

bia, & alia tales fer-
 re posse fructus, alia
 alios, & uniuersæ
 propemodum terræ
 differentie ipse cau-
 sa est, quæ per singu-
 la climata multipli-
 cis est mutationis. Li-
 cet autem nobis dif-
 ferentiam cognosce-
 re eorum quæ in Ly-
 bia enarrantur, quæ-
 que in regione Scy-
 thica, & Maxoti pa-
 lude, in fructibus,
 in animalibus, ac
 prorsus omnibus
 productionibus, &
 aëris temperamen-
 tis, atque differen-
 tijs, ac reliquis in to-
 ta Asia & Europa in-
 spectis differentijs,
 fontium, fructuum,
 animalium, metal-
 lorum, aquarum cal-
 lidarum, in mira cæ-
 li uarietate, specie
 frigidissima, æstuo-
 L 2 sissima,

γαδισιάτων, θυκράτων,
 λεπιδίων, παχίων, υγρών, ξη
 ρών. ὧ λοιπόν, ὅσαι ἐπύρα
 πρὸ ἐκάσταις διαφοραῖς καὶ
 ἰδιότητες διαφέρονται. τῶ
 των πάντων ἢ τοῦ ἡλίου
 δυνάμει αἰτία ὄσι. καὶ κείνο
 εἶ ἐπὶ πρόσσειμ. ποσαύτη
 δὲ πῶς τοῖς ἐξημερῶν κί
 ρηται περιεσία δυνάμειος,
 ὡς ἢ σελήνη ἀπ' αὐτῆς κα
 τὰ δεχομένη τὸ φῶς, αὐτὴν
 ἔδωκεν πάσις εἰ ποδὶ αὐτῶν
 δυνάμειος αἶπρον ἔχει ἢ
 τὰς τῶν χημάτων διαφο
 ρίας. ὁ μόνον γὰρ αἶρι με
 γαλλας ὀργαζομένη τρο
 πικῆς, καὶ κατακρατούσα
 αὐτῶν, ἢ μυρία ἐπιτήδεια
 ὀργαζομένη. ἀλλὰ καὶ τῶν
 ποδῶν τ' ὀκτανόν πλημμυρι
 δων καὶ ἀμπότων, αὐτῆς
 αἰτία ὄσι. καὶ κείνο εἶ ἐπὶ
 πρόσσειμ ὀργῶν αὐτῆς τῆς δυνάμειος, ἀπὸ ἧς γὰρ τὸ πρὸ
 ἡμῶν

fissima, temperata,
 tenui, crassa, humi
 da, arida, & quacun
 que id genus alia, a
 pud singula differen
 tia ac proprietates
 inspiciuntur, quo
 rum omnium uis est
 causa solis. Tanra in
 iam memoratis po
 testatis est affluentia,
 ut luna quæ ab ipso
 lumen excipiat, hanc
 ipsam totius pote
 statis in sese causam
 habet, quæ per figu
 rarum differentias
 non solum in aere
 ingentes efficit mu
 tationes, aëriq; im
 perat, infinitas que
 habet proprietates,
 sed etiam in Ocea
 no inundationes, &
 æstus ipsius causa fa
 cit. Illud quoque
 nobis licet intueri,
 quod ab eius uigné

ἡμῶν πῦρὸς, ἐκένεσι κατ'
 ἀνάκλασιν πῦρ. ἀπὸ δὲ τῆς
 ἡλιακῶν ἀκτίνων, ἐπιτεχ-
 νώμενοι λαμβανόμεν πῦρ
 κατ' ἀνάκλασιν. ποσά-
 τας μυριάδας ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀφισώρως αὐτῆς. Ὁ μὲν δὲ
 τὸ (ωδίακῶν ἰών, καὶ ποικί-
 τῆ) πορείαν ποιεῖμεν αὐ-
 τῶν, ὅλων ἀρμόζεται τὸ ἴσο-
 μον, καὶ συμφωνοτάτην
 πρὸς τὴν τῶν ὅλων διοίκη-
 σιν, αὐτῶν αἰτηθῶ γινόμε-
 νῶν τῆς πῦρ τὴν διάταξιν
 τῶν ὅλων διαμονῆς. καὶ τὸ
 εἶναι μετασθέντων, ἢ καὶ τὸν
 οἰκίον τόπον ἀρλιπόντος,
 ἢ καὶ τέλειον ἀφανιδγῆρας,
 ἢ πρὸς φύσεται π, ἢ πρὸς ἀνέξ-
 σετ. ἀλλ' ὅδε τὸ συνόλον
 ἔπρωσθεται, ἀλλὰ καὶ πᾶν
 πα τὰ ὄντα καὶ φαινόμενα
 συλληφθήσεται καὶ διαφθα-
 ρήσεται. ἐξελθὼν ἐν αὐτῶν πᾶ-
 σιν

nostrū per refractio-
 nē ignis lunaris exci-
 pere non possumus,
 at ex solaris radijs ar-
 te instructi ignē ad-
 mittimus per refra-
 ctionē, cū ad tot sta-
 diorū milia à terra di-
 stet. Præterea per si-
 gniferū & tale iter fa-
 ciendo, ipse uniuersum
 concinnat mundū,
 cōgruentissimāq; præbet
 cūctis rebus administrationē,
 quā causa factus est per-
 manētia ordinatio-
 nis, digestionisq; rerū
 uniuersarū. hocq; inter-
 sistēte, aut suū locū
 deserēte, aut etiam prorsus
 apparēte, neq; quippiam
 nascitur, neq; augetur,
 sed neq; in totū subsistet.
 Cæterū etiam omnia
 quæ sunt, & quæ apparēt,
 colligentur ac dissipabūtur.
 Oportuit itaq; eū, qui hæc
 L 3 omnia

σιμ τὸ ποῖς ἐπισησάντα γν-
 θυμικήναι, εἰ οἷόν τε πο-
 διαῖον ὡς ποσάτης καὶ
 τηλικαύτης ἢ μεγέθ, ἢ
 ἔτος ἰσορροπῶς διωά-
 μως μεταληφθῆναι. ἀλλὰ
 γὰρ γν' ταῖς τῶν ὅλων ἀρ-
 χαῖς, ἢ ἔθ' πὸς τέλος λό-
 γω, καὶ ἢ σῶλον γν' τοῖς
 ἠθικαῖς, τοῖς ἔθ' ἢ γν' τοῖς
 ἀστρολογικαῖς, καὶ γν' ἔθ'
 ἢ τὰς φωντασίας τόπω,
 καὶ ἢ σῶλον γν' πάντι
 σκέμματι, καὶ καπολὺ ἢ
 απαλαμῶν τυφλότῳ.
 καὶ ἔθ' ἢ γε θαυμαστόν. ἔ-
 γὰρ, μὰ θία, Ἐλληνόων
 ἀνθρώπων ἔθ' ἀνδρεῖν ἔθ'
 γν' τοῖς ἔθ' ἀλγέθαι, ἀλλ'
 ἀδρῶν πρὸς ἀρετῶν πε-
 φησῶτων, καὶ μηδὲν ταύ-
 της ἐπίπεδον ποιημέ-
 νων, ἀλλ' ἔθ' στερῆς ἔθ'
 δὲς κατὰ κῆμα ἀγαπών-
 των,

omnia posset, cōmi-
 nisci, an fieri posset,
 ut pedalis ignis tan-
 tā tāq multiplicē ma-
 gnitudinē, & ira im-
 mensam uim cōpre-
 henderet. Verū e-
 nim uero qualis iste
 in uniuersitatis prin-
 cipijs, & de fine ora-
 tione, & omnino in
 eis quæ de morib. tra-
 didit, alijsq; physicis,
 talis etiam in eis quæ
 de astrologia, & in lo-
 co qui de uisione ac-
 rerū esset imagine, &
 prorsus in omni cōsi-
 deratione talpis ceteri-
 tiētiōr. Nec quicquā
 mirum. neque enim
 eorum qui uolupta-
 tis sint assertores ho-
 minum est, eorū quæ
 sunt, uerū inuenire:
 sed uiroꝝ, qui nati
 sint ad uirtutē, quib;
 ea nihil habeāt anti-
 quius: non obefam
 carnē, & faginā ada-
 man.

τῶν, ἢ τὸ πρὸς ταύτῃ πρὸς
 τὸν ἑλπίσμα. οἱ μὲν πα-
 λαιοὶ ἐξ ἐκείνου ἐκ τῆς
 πόλεως, ὡς ἀπὸ τῆς αἰ-
 ρέσεως, ὡς τὰ τοιαῦτα τῶν
 συγγραμμάτων, λυμὴν ἢ
 ἐξ ἐκείνου εἶναι ὑπολαμβάνου-
 ντες, τὰ ἕθνη ποσὸν ὡς
 τυφλότητι ἢ ἀκαδεύειας
 ἦσαν τῶν ὀργμάτων. οἱ δὲ
 νῦν, ὅτι οἶμαι, ὡς τῶν
 φῆς καὶ μαλακίας ἐκλελυ-
 μένοι, ἕθνη ποσὸν ἐκτε-
 μέναι ὡς ἀπὸ τῆς αἰρέσεως,
 ἢ αὐτὰ τὰ συγγράμμα-
 τα, ὡς ἐκλελυμένοι, μάλ-
 λον ἐπίκορον ἢ ὡς ἀπὸ τῆς
 αἰρέσεως, ἀλλ' ἢ λέγειν ὅτι
 λέει, ἢ θεὸς ὡς πρόνοιαν ἐν-
 τὸν οὐρανόθεν, καὶ ἐνίοι γε-
 λῶν δὲ ξαντοὶ αὐτῶν μάλ-
 λον ἀπὸ λέει τῆς πρόνοιαν.
 ἢ ἐπίκορον λέγοντα ἡδον-
 εῖς ἐλεγχθῆναι. ὅπως ἀ-
 θλίως

mantium, quibus in ea
 spem obnoxiam con-
 cipiant. Prisci igitur
 prudentissimi ipsum
 istum, atque eius fa-
 ctionis homines ex
 ciuitatibus, clamo-
 ribus eliminantur,
 & hominum seditio-
 nem esse arbitrati,
 quod in tantam cæci-
 tatem, impudentem-
 que petulantiam do-
 gmatum sese profli-
 gassent. Cum tamen
 nunc, ut reor, in deli-
 cijijs ac mollicie dis-
 soluti, eiusmodi se-
 ctam eousque uene-
 rentur, ut cum ipsum
 uerum dicere uelint,
 non deos & prouidi-
 dentiam in uniuersi-
 tate esse, alijque pre-
 centur ipsorum, po-
 tius perditum iri
 prouidentiam, quam
 inferre Epicurū fal-
 sum dicere. Tam in-
 L 4 felici-

θλίως δικάκνεται, καὶ ἰδί
 ποσῶτον δὲ γέρωται φη
 δνῆς, ὡς καὶ τὸν σωτήρο
 ρον ἐν φη ἵππερ πάντα τὰ
 ἡβλ ἤν βίον μάλλον ἀσπᾶ
 ζῶσαι. καὶ φη πῶς ἀπαισι
 φῆς εἰρημνῶν ἀποπῶτά
 φῆς ἴσιν, ἐπὶ καὶ τὰ ἀσφα
 ἀπεφύνατ, ἀνατέλλοντα
 μὲν δὲ ἀπῆσθαι, διόμνηα
 δὲ σφῆνυδα. ὁπὲρ ὁμοί
 τατόν ὄσιν, ὡς εἶπε ὄρω
 μῆσες μὲν αὖτ ἀνθρώπων
 ζῆν λέγει, μὴ ὄρωμῆσες δὲ
 ἀκθνήσκου. καὶ ἰδί τῶν
 ἄλλων, ὅσα ὄσιν ὄρατα, φη
 ὄμοιον λόγον ποιεῖται. ἔτω
 δὲ ἀφᾶ σωνι φῆς καὶ δια
 μόνιος ἀνῆρ ὄσιν, ὡς τ' ὄδ
 ἐπῆγει αὐτὸ ἐκείνο, ὅπ τῆς
 γῆς σφαιρικῶς ἀσμάτι λι
 χημῆνῆς, ἄλλοτε πῆς ἄλ
 λοις ἐκαστῆ αὐτῶν ἢ διέτε
 καὶ ἀνατέλλει. Ἐ τὸ δὲ νε
 κα,

feliciter deliniuntur, &
 eousque à uoluptate
 superatur, ut etiâ eius
 assertorē supra cūcta
 quæ humanā uitā su
 stinent, amplectatur.
 Quanquād alia quæ
 ab ipsis absurdissimē
 referuntur, id accedit
 stoliditatis, ut astra di
 cāt oriētia quidē suc
 cendi, occidētia uerō
 extingui: quod profē
 cto simillimū est ei,
 si modo sit quispiam
 qui affirmet quos ui
 deat homines, esse,
 quos uidere desinat
 mori. ac de alijs quæ
 cunq; sub aspectū ue
 niāt, similitē habeat o
 rationē. Ita demū
 tos. fatuusq; ac demo
 nius est uir, ut ne qui
 dē illud admittat, ut
 terra globosæ figuræ
 ei uideatur. Aliquan
 do apud alios singu
 la ipsorū & occidit,
 & oriuntur, eaq; de
 caula

κα, δὲ ὁ σφῆρα μὲν ἵσθ' ἔγγυς ἂν
 αὐτὰ Ἐξ ἀπείρου καὶ ἡ
 πίας τὰς τῶν δεικνόντων
 μεταπτώσεις γὰρ πᾶσα πλη-
 σίσι ἀναλογίαις γίνεσθαι ἀ-
 πλάτους φθορὰς φθειρομέ-
 νων τε Ἐπάλιν δὲ ἀπὸ μέ-
 νων, ἡ τὴν ἰσῶν μετὰ πῶ-
 σιν ὀρίζοντες, τὸ το σὺμβά-
 νοντι. Πάρεσι δὲ ἡ ἀφ'
 ἐτέρων ἢ μινείων, τὰς τῶν
 δεικνόντων μεταπτώσεις κα-
 ταμαυθαίειν. Διαφορόντι
 ἢ Ἐκ τῆς τῆς ἐθνισορε-
 μῶν πρὸς τὴν γὰρ τοῖς τρο-
 πῶς ἡμῶν τε Ἐ νυκτῶν,
 ἡ τῆς ἡμέρας μέρους τῆς αἰθιο-
 πίας, ἐν δεκά ὥρῶν ἡ θει-
 νῆισορεῖται νύξ. ἡ τῆς ἡ ἀλε-
 ξανδρείαν, δεκά, ἡ τῆς
 ἑλλησπόντων γίνεσθαι, ἡ τῆς
 τῶν ῥώμῳ, ἐλάτῳ ἢ γν-
 κία, ἡ τῆς μασσαλίας,
 ἑκτὰ ἡμίστες, παρὰ τὴν
 μὲν

causa oportere simul
 extingui & succen-
 di, & in cunctis ho-
 rizontum lapsibus
 tales consequi mu-
 tationes, sine cessa-
 tione dissipationes
 absumptorum, ac
 rursus succensorum
 in omni finientis la-
 psu hoc contingere.
 At etiam par est, ab
 alijs infinitis finien-
 tium lapsus perdi-
 scere. Differunt quo-
 que quæ apud mul-
 tas nationes enar-
 rantur, diebus ac no-
 ctibus solstitiorum.
 In Meroë namq; Ae-
 thiopiæ undecim ho-
 rarum, esse æstiva
 nox memoratur, in
 Alexandria uerò de-
 cem, in Hellesponto
 nouem, in Roma mi-
 nor quàm nouem, in
 Mafsilia octo & di-
 midia, apud Celtas
 L 5 octo,

μὲν οὐκ ἔστιν ἡ δὲ πλὴν μὲν
 πλὴν ἐπὶ τῆ. γὰρ δὲ τῆ βρετα-
 νία ἐξ ἀφ' ὧν δὴ κατὰ φε-
 νῆς, ὡς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις
 δύνεται καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥ-
 λις, ὅτι τοῖς ὑπὸ τῆς αὐ-
 τοῖς πρᾶξι τοῖς ὅσι, ὅτι τὰς
 ὥρας ἴσας ἔχουσι. τότε συμ-
 βαίνοντες παρὰ τὸ ἡ πῶς
 τῆ ἀναρτῆ μᾶλλον κείσθαι
 καὶ τέχνην τῆ τοῦ ἡλίου ἐκ-
 βολῆ γίνεσθαι, ἢ πῶς
 τῆ δύσει ὅτι βραδύον. ὡς
 μνησίων ὅσων τῶν ἡλίου ὅτι
 εἰζόντας μεταβολῶν, ἡλίου
 πᾶν κλίμα φησὶ ἡλίου
 καὶ ἄλλο γινόμενα, δεύσει
 καὶ τὰς σβέσεις, καὶ τὰς
 ἕξαις τῶν ἀστρῶν ἀπλήτους
 γίνεσθαι, ὧν ὅτι ἀπὸ πνοκ-
 δαῖα μόνον ἀνοκτότῶρα καὶ
 πᾶσαν ἰδέσθαι, καὶ ἀμα-
 θίας, καὶ πῶς πετέας ἐμ-
 φανίζονται, ὡς ὅτι οἱ τ' ἑ
 λῦναι

octo, apud Maotim
 septem, in Britannia
 sex. Ex quibus per-
 spicuum est, alias a-
 pud alios occidere
 & oriri solem, & a-
 lijs qui sub eisdē sunt
 parallelis, æquales
 horas habentibus.
 Hoc evenit præter-
 quam quod magis
 positi sunt ad ortum,
 & celerius solis ia-
 ctum consequuntur,
 quàm ad occasum, &
 tardius. Itaque cum
 sint infinitæ in fi-
 nientibus mutatio-
 nes, in omni terre est
 mate alio atque alio
 emergente, oportet
 bit extingui & suc-
 cendi astra innume-
 rabilibus modis,
 quorum nihil intel-
 ligitur. Quæ asinis
 stolidiora, fœdam
 omnem speciem & im-
 peritiam & petulan-
 tiã præ se ferunt. Hæc
 luna

λῶνς φωτισμοὶ φανερῶ-
 ταριόντες, ἀπέχουσι τοῖς
 μὴ ἔτω λαταγέλασα ἀπο-
 φαίνεσθαι. πῶς γὰρ σβεννυ-
 μλῖς τοῦ ἡλίου ἐλάμπεται
 καὶ φαίνει ἑστῆ ἡ νυκτός; ἢ
 πῶς ἐκλείπει, πρὸς τὴν ἡμέ-
 ραν σικίαν ἡ γῆς, μὴ δ' ἐλ-
 λαμπομένη τὴν ἀρχὴν; ἢ
 πῶς ἐξίσταται σικίαι, πάλιν
 λαμπρύνεται, μὴ ὄντος ἡ-
 λίου τοῦ ἡλίου; ἢ πῶς αὐ-
 τὸς ὁ ἡλῖος σβεννύμενος,
 πάλιν ἕξει τὴν ἀναρρῶν
 πρὸς τὴν γῆν; ἀλλὰ γὰρ μὴ οὐ
 εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τῆς γῆς, ὡς
 τῶν ἡμερῶν ἰσορροπῶν ἐπι-
 πηνοῦσα ἡ ἡλιος τῶν ὠκεανῶν
 ψόφου ἐμποῖεμ σβεννύμε-
 νοι, ὡς διὰ πύργου σιδυροῦ
 ἐπὶ ὕδατι ἕξει τὴν ἡμέ-
 ραν δὲ ξανθὸν μόνον ἢ πρὸ
 τῶν ἀθροῦσων τὴν ἀλή-
 θειαν ἐξεδύσθη. ἢ ὅτι ἐκείνο
 ὑγιόν

luna impressa lumi-
 na, quæ apertissima
 sunt, retüdere nõ po-
 tuerunt. quo minus
 ista tam ridicula pro-
 funderet. Quo enim
 modo extincto in oc-
 casu sole elucet, nõ
 cõtique apparet: uel
 quomodo excidit lu-
 na umbrę terrę incur-
 rēs, à principio non
 collucēs: uel quo pa-
 cto umbrā exiēs, rur-
 sus fulget, si sub terra
 sol nõ sit: uel quomo-
 do sol ipse extinctus
 rursus ad ortū reme-
 at. At is anili fabellæ
 persuasus credidit,
 quod Iberes cõtēti
 sint, lapsum Oceano
 solē, sonitū edere ex-
 tinctū, ut cādēs igni
 ferrum, aquæ immer-
 sum. In hac ergo p̄er-
 uenit opinionem,
 qui solus & p̄imus
 inter omnes homi-
 nes uerū indagauit.
 Necq̄

νηρόηκην, ὅτι πᾶν μέρϑ
 τῶν ἄρανῶν ἴσον ἀπέχει τ'
 γῆς, ἀλλ' εἰς τὴν θάλασσαν
 αὐτὴ καταλύσεται ὑπέ-
 λαβε. καὶ πάλιν ἐκ τ' ἀνα-
 φλικῆς θαλάσσης ἀνατέλ-
 λειν. Ἐὰν ἢ τὸ ἀναφλι-
 κῶ ὑλάτῃ δ' ἀπ' ἡδῆ, ἀπ'
 δὲ τῶν πῦρος λύσει σφόνυ-
 θιά. ταῦτα Ἐἰδρά ἐπικέ-
 ρε σοφία δ' ἐδύρεν. ἀλλὰ νῦν
 θία, ἔπειθ' ὀμνηκῶ θοροίτη
 ἐπεισὶ μοι αὐτὴ ἀπεικάζει.
 ὦσπορ γὰρ ἐκείνῃ κέκμισος
 γῆν στρατόμακτι τ' ἀχαιῶν
 γηρόμενῃ (ὡς καὶ αὐτὸς
 φησιν ὁ ποιητής, Ἐ τὸν ὀ-
 θυσία λέγοντα πεποίν-
 κην, αὐτὸς μὲν ἐπὶ ὠν, Αἴ-
 ρις ἃ' αὐτῆς ὑπὸ ἴλιον
 κίθε. Ἐ τὰ ἐξῆς. Ἐ τὸν ὀ-
 θυσία δὲ πεποίνκην λέ-
 γοντα πῦρος αὐτῶν, οὐ γὰρ
 ἐγὼ σὺ φημί χερσεϊότρον
 βροτῶν

Neque illi accedit, ut
 caeli pars omnis per
 æquē à terra distet,
 sed in mari ipsum so-
 lem arbitratus est oc-
 cidere, rursus orientē
 ex mari emergere. Et
 ex aqua quidē orien-
 tali succendi, at in a-
 qua occidua extingui.
 Hæc sacra Epicuri
 indagavit, perscruta-
 tataq; est sapiētia, quæ
 Therfitæ Homericō
 iure possumus similē
 dicere: nā quæadmo-
 dū ille in toto persi-
 mus exercitu Græco-
 rum fuit, (ueluti ipse
 inquit Poëta, dicen-
 temq; induxit Vlyssē-
 fem:
 Ilion appulerant qui
 inter fœdissimos om-
 nes. Et quæ sequū-
 tur: Vlyssēm q; prolo-
 quentem induxit:
 Non equidē est quif-
 quam qui te sit tur-
 prior alter.)

Verum

Νεφεύς
 καὶ ἐπι
 κροῖ ἰσ
 τὴν μα
 τὴν ἀ
 cidere, r
 ex aqua
 tali facit
 qua occu
 gut. Hic
 ri indag
 tarage
 Theriā
 iure post
 dicere n
 dū ille in
 mus ex
 rum fuit,
 inquit P
 temq; ind
 fem:
 lion app
 interfac
 nes. Ex
 ture. Nyl
 quentem
 Non equi
 quam qu
 prior alie

βροτὸν ἄλλου Εμμελαι.)
 ἄλλ' ὅμως ἢ φίλος ὢν, ἐκ
 τῆς ἰσυχίας, ἀλλὰ πρῶ
 τῆς ἰσυχίας βασιλοῦσι δε
 πληκτίζεται ἀλαζονό
 λου, ὡς δὴ ἢ αὐτὸς σεμ
 ὅς τις ὢν. ἔπειτα καὶ γι
 ρὶς ἀριστοσύμ' αὐτὸν λα
 τα ποσειφλημῶ, λέγων,
 ἄσφι ἀχαιοὶ πρῶτῶσι δε
 δου, δὴ τ' αὖ πόλιε
 τρον ἐλωμεν.
 ὅμ' ἐγὼ δὴ δέξαι ἀγάθω,
 ἢ ἄλλ' ἀχάωμ.
 ἔστω καὶ ἐπίκουρ', ὡς δὴ
 τῶν ὢν, ἀλαζονόει, αὐτ
 γι' ἰσυχίαισι φιλοσοφίαισι καταρι
 μείδου ἀξίωμ' καὶ ὁ μόνου
 γ', ἀλλὰ τὰ πρῶτῶσι φέ
 βῶσαι δεθεβαυμεν', ἢ
 ταύτη γ' καὶ τὸ δροσίτου
 δραοντορον αὐτὸν ἀπο
 φαίνων. ἐκείν' μὲν γὰρ,
 μόνου ὡς ἀριστὸς καὶ ἴσος
 ρὶς

Verum utcumque
 talis, non potest ta
 men quiescere, sed
 primò quidem in re
 ges iactat conuicia
 gloriabundus, tan
 quam ipse sit uene
 randus. dein inter
 primarios sese audet
 collocare, dicens:

Hos tibi trademus
 rapientes oppida
 Achiui,

Quos ego uel alius
 quicumq; est cepit
 Achæus.

Ita Epicurus tanquã
 aliquis modò sit, pe
 tulanter gloriatur se
 in philosophantium
 numero esse existi
 mans. nec philoso
 phum modò, sed et
 tiam principatum
 obtinentem. atque
 ita se Therstix adhuc
 audaciorem facile ost
 fendit. Ille nanque
 sua opinione solus
 tanquam

πρὶς βασιλευσιν ἀλαζο-
 νειες, ἐκέτι δὲ τὰ πρω-
 τῆα ἀκρῆμα ἐαυτοῦ, ὅτως
 δὲ ἕκω πολλῆς εἰ σοφίας
 καὶ ἐπισήμης, μόνῳ εὐει-
 κήναι τὴν ἀλήθειαν ἡσβε-
 βαιῶται, καὶ ἡσβεσθῆναι τὰ
 πρωτῆα φέρεται ἀξιοί. ὡσε-
 πολὺ αὖ τις δικαιότερον
 μοι δοκῆ, πῶς αὐτὸ εἰπέμ,
 ὁδοσίτ' ἀκροτόμυθε, λι-
 γύς πρὸ ἐώμ ἀγορευτής,
 Ἰαεο.

ὅδε γὰρ λιγύμ ἔγωγε ἔδωκα
 αὐτὸν ὁδοσίτῳ, καὶ δά-
 πρ' ὁ ὀδυσσεὺς ἐκείνον, εἶ-
 πιμι. ἐπέειπε πῶς τοῖς
 ἄλλοις, καὶ τὰ ἡπὶ τὴν ἐρ-
 μινείαν αὐτοῦ διεφθορότα
 ὄσι. σαρκὸς ὄυσκατῆ κατὰ σῆ-
 ματα, λέγοντι. καὶ τὰ πρὸς
 ταύτης πρὸς ἐλπίσματα,
 καὶ λίπασμα ὀφθαλμῶν,
 ἢ δάκρυον ὀνομάζοντι. καὶ
 ἰδρά

tanquam primarius
 parq; regibus iacta-
 bündus insolefcit. Nec
 dü tamē sibi primas
 attribuit. Hic uerò
 multa instructus ui-
 delicet sapientia atq;
 sciētia, solū sese asse-
 rit uerum inuenisse,
 & ob hoc etiam se di-
 gnū uideri uult qui
 primas ferat. Proim-
 de multo quispiam
 iustius mihi uiderur
 ad ipsum dicere:

Thersite petulās uer-

bis sed ore suauis,
Comprime te.

Neq; ego hūc Therfi-
 tē nostrū suanē, sicut
 Vlysses illū esse dix-
 rim, quādoquidē pre-
 ceteris quæ ad locu-
 tionē attinent, uariē
 corrupta sunt, ut cū
 inquit: σαρκὸς ὄυσκατῆ
 κατὰ σῆματα, & τὰ πρὸς
 ταύτης πρὸς ἐλπίσματα,
 & λίπασμα ὀφθαλμῶν,
 cū nominare lachry-
 mata

ἔρα ἀνακρωγασματα ἢ
 γαργαλισμὸς σώματος.
 καὶ ληκίσματα, καὶ ἄλλας
 τοιαύτας βακὰς ἄτας. ὧρ
 τὰ μὲν ἐκ χαμαιτυπέων
 αὐτὸς εἶν' ἰδύσει, τὰ δὲ ὀ-
 μοια τοῖς λιγυρίοις γνῶ-
 ρίς διμητρίοις ὑπὸ τῶν
 θεομοφοραζουσῶν γυναι-
 κῶν, τὰ δὲ ἀπ' αἰσῶν τῆς
 πρὸς οὐχῆς, ἢ τῶν ἐπ' αὐ-
 τῆς πρὸς αὐτῶντων ἰσθμῶν
 ἀέπνα, καὶ πρὸς ἀνακρω-
 γασματα, ἢ καταπολυ τῶν
 ἐρπετῶν ταπεινότερα.
 ἀλλ' ὅμως τοῖσι θεοῖς καὶ γνῶ-
 ρίς λόγοις, καὶ γνῶ τοῖς δόγ-
 μασι ὧρ, ἀκαίριον ἐξαι-
 ρῆν γνῶσεσιν εἰς τὴν τοῦ
 πρὸς ἀνακρωγασματα καὶ ἡρακλέους
 καὶ σωκράτους χῶρα, καὶ
 τὴν πρὸς τὴν γνῶσεσιν τῶν
 ξηρῶν ἀξιδῶν. ὁμοίωτα-
 ρη, ὡς εἰ γνῶ ρίς ἰσοφάν-
 τας

mam uoluit, & ἰσοφάν-
 τας ἀνακρωγασματα, insuper e-
 tiam γαργαλισμὸς σώματος,
 & ληκίσματα, aliaq; id
 genus mala incur-
 rens ac flagitia. Quo-
 rum quædam planè
 esse dixerit in luto
 formata, propè mo-
 dum similia eis quæ
 in sacris Cereris per
 thesmophoria iactā-
 tur à mulieribus: alia
 à mediò foro uulga-
 ria, & quæ falsa im-
 petūt, & ridicularia,
 & serpentibus humi-
 liora. Veruntamè ut-
 cunque sit talis in ser-
 monibus & dogma-
 tis, ipsum tamè non
 pudet se cum Pytha-
 gora, & Heraclito,
 & Socrate conferret
 dignum que se cen-
 set, qui primum inter
 ipsos obtineat lo-
 cum: eis simillimus,
 qui inter hierophan-
 tas, f. i.

τὰς καὶ ἀρχιεροῦσιν οἱ
 ἱερόσυλοι ἐκαστὸν καθάρτασ
 σιν ἐπιχρῶσιν, τὴν πρώ-
 τῃ γὰρ αὐτοῖς τάξιμ ἀξιοῦν-
 τός, ἢ αἰτίς ἑσθλανάπαλον
 ἐπινοήσῃσι πρὸς ἱερουργίας
 ἕδ' ἠρακλεῖ συγκρίνεισθαι
 ἐπιχρῶσντα, καὶ ἐφαπτό-
 μηρον τῷ ῥοπαίλῳ καὶ ῥι-
 λιοντ', καὶ λέγοντα πρὸς
 αὐτὸν, ὡς ἐγὼ τὸ τῶν ἀξιο-
 τέρων, οὐκ ἀκρῶθεν ἱερῶν
 καθάρματα ἰδίῳ εἶδ' ἱεροκω-
 τός καὶ τὰς παλλακίδας,
 μεθ' ὧν ἰδίῳ ταῖς κλίνας
 διμυρδύσῃσι, ποτὲ μὲν πορ-
 φύραμ ξαίνων, ἄλλοτε δὲ
 σεφαρίοις ἀναδύμενον, ἐστὶ
 ὅτι καὶ τὰ ὄμματα γὰρ τρι-
 βόμενον, ἢ καὶ γὰρ πολλὰ
 ἀεγόμενοι μὲθ' ἱεροκω-
 μων. Ἐπειτὸν, τὰ τῶν
 τοῖς ἐπὶ μὲνα πρὸς ἄσων, κα-
 θάρτασ πρὸς σκώληξ γὰρ πά-

νυπὸ

phates, sacrorūq; anti-
 fites sacrilegi se col-
 locare tētauerint, pri-
 mū inter ipsos se or-
 dinem obrinere di-
 gnos existimantes.
 Vel si quis Sardana-
 palum intellexerit in
 eximia tolerantia cū
 Hercule se conferre
 tentantem, dum cla-
 uam sibi asciscit, leo-
 nistq; interitū, dicen-
 temq; ad eum, his o-
 mnibus, ego pristin-
 tior, Non absumes
 malum piaculum in
 Crocotos pellices,
 cum quibus in cubili-
 bus meridiabere, tā
 purpuram assumēt,
 quādoq; coronas in-
 duens, est etiā quan-
 do oculos perficit,
 aut etiā in multa &
 ferda ebrietate pro-
 lutus sit, & quae ista
 consequantur: facit,
 tanquā uermis quil-
 piam in admodum
 turpi

ο πονηρῶ τε καὶ λατρω-
 λει βορβόρω κυλινδίσμω
 Θ. ὃ καὶ σὺ ἐν ᾧ δρακου-
 τίτη καὶ ἀνακωμωτοτάτη
 κεφαλῇ, ἐκ φιλοσοφίας
 κρηθραῖς οἰχύσι ὑπὸ λέον-
 του καὶ Φιλανίδαι, καὶ
 πρὸς ἄλλας ἐτόρας, καὶ τὰ
 πρὸ ἀνακραυγώματα,
 ἐτὰ μινδυρίδα Ἐπαρ-
 λαναπαίλο, Ἐ μεταπίν-
 ων τῶν σ' αὐτῷ διασότην;
 κ οἶδα, ὅτι ἡ φιλοσοφία
 φρακλίας, ἢ ἀνδρας ἡρα-
 λείος καλεῖ; ἀχὶ μὰ θεῶν
 ἀναίδους Ἐ ἰδὼν Ἰωὺ; ἀλλὰ
 ἀρ, ὅτι ἐπικέρω μὲν ὅτι
 ἀστρολογίας, ὅτι ἐπὶ ἄλλης
 φιλοσοφίας μετέστη, γινώ-
 σκει μὲν ὅτι τῆς θυφύσει
 τῶν ἀνθρώπων.

turpi & stercoreoso
 iure obuolutus. Non
 tu igitur audacissim-
 um & impudentif-
 simum caput, ex phi-
 losophia profliga-
 tus, migraveris ad
 Leontium & Philani-
 da, aliasq; meretricu-
 las: & sacra uocifera-
 ris cum Mindyrido,
 cum Sardanapalo,
 cumq; omnibus tuis
 bacchanalia actitan-
 tibus. Ignoras philo-
 sophiam Herculē &
 Herculānos uiros uo-
 citare, non utiq; cine-
 dos & uoluptatem.
 Verum ingeniosis cū-
 ctis hominibus satis
 notum cenfeo, Epicu-
 rum nunquam ad ali-
 quid astrologiæ, al-
 teriusq; philoso-
 phiæ aspirare
 potuisse.

Ἐπὶ

M De

πρὸς μὴ γίνεσθαι τῆς
γῆς.

De terra magni-
tudine.

Ἡμεῖς δ' ἐπιδείξασθαι
διότι μὴ πεδάλειται ὁ
ἥλιος, μὴ δὲ μὰ δία τιλι-
κῶς, ἡλίκῳ φαίνεται,
ἕξ ἡς πρᾶσσῃσαι περασομέ-
θα, διότι μείζων ἔστι γῆς ὅτι
μετρίου μὲν ἐν καὶ ἡδύ ἐπι-
δείκται ὅτι. ἀλλ' ἔτι ἄλλο
ἔστι, τὸ γὰρ τῆς ἐρημνῶν
περικυμῶν καὶ ἀσπιδῶν
ζῶντων. νῦν δὲ περὶ ἡμῶν
πρὸς αὐτὸ τῶν ἐρεμνῶν,
ἀπ' αὐτῶν φαίνεται ἡμῶν ἀρ-
χόμενοι. ἐπεδείχθη γὰρ ὅτι
πρῶτον τῶν χρονικῶν, διότι
ἡ γῆ σιμεία λόγον ἔχουσα,
ἰσομερίας ἀκέρυπται τῆς τρια-
κωσίων ἐξήκοντα μοιρῶν,
ἀλλ' ὁ δὲ πολλοὶν μοιρῶν.
ἔπειτα ἀκέρυπται αἱ ὀγδοήκον-
τα καὶ ἑκατὸ μοιρῶν ἰσῶν
γῆς αἱ δεικνύονται, καὶ τὰ
ἕξ

At nos demonstre-
mus solem pedalem
non esse neq; tantu-
lum quantus appa-
ret, quod sane facere
moliemur. Quod ter-
ra maior sit, ferè igi-
tur hoc iam demon-
stratum. Cæterum ali-
ud erat ab eis que
dicta sunt, principali-
ter confirmatum. At
nunc cōtinuò de hoc
ipso dicemus, ab eis
ipsis que apparent,
inuitati. Demonstrat-
um certè est in pri-
mo Scholicòn, tenè
pūcti rationè obtine-
re nihil in sua crassi-
tudine tegere treceta
rū sexaginta partiū,
& ne quidè partis pu-
fillū. Quia ad unguè
centum & octoginta
supra terram semper
demonstrantur, &
sex fi-

ἐξ ἰσότητος, καὶ τὸ τοῖς ἰσημε-
 ρεῖν ἡμῶν, ὡς ἐκ τῆς ἰσημε-
 ρειῶν δέκνυται ἴσος ἐπεὶ
 ἔν ἡ γῆ μὲν ὅδε πολλοσὸν
 ἀκρύνῃται μοίρας, ὁ δὲ ἡ-
 λιὸς ὀλίγου δέσῃ ἡμμοι-
 ραῖσιν ἐπέχει μέγιστον, μέ-
 γιστον αὖ ἐν ἡ γῆς. ἐπιφί-
 νω, αὖ ὑποδάμεθα ἴσο-
 μέγιστον π τῆ γῆ ἀνατέλ-
 λου ἢ καταδύμενον, χρό-
 νον ὁ δὲ ἀναῖτι τῶν ὀρίων
 ἔφεξε, ὡσπερ γὰρ με-
 σαυτάτη ἡ γῆ ὅδε πολλο-
 σὸν ἀκρύνῃται μοίρας, ὅσως
 ὅτ ἰσημεγῆτες π αὐτῆ ἀνί-
 ζου ἢ καταδύμενον, χρό-
 νον ἔφεξε ἀπὸ τῶν ὀρίων
 τῶν. ὁ δὲ γῆ ἡλιὸς συχνῶ
 διασῆματι χρόνος καὶ ἀνα-
 τέλλει καὶ καταδύεται, ὡς
 μέγιστον αὖ ἐν ἡ γῆς. καὶ
 μὲν, ὅταν σῶμα ὑπὸ σῶ-
 ματῶ φωνίζεται σφαι-
 ροειδὲς

sex signa, & æquino-
 ctialis dimidiū, quæ-
 admodū hoc ex æqui-
 noctijs demonstra-
 tur. Quoniam igitur
 terra ne pusillū qui-
 dē partis tegit, sol ue-
 rō parū partis dimi-
 diæ magnitudinē co-
 hibet, terra fuerit ma-
 ior. Itē si posuerimus
 aliquid æqualis ma-
 gnitudinis terræ ori-
 riēs aut occidēs tēpo-
 re nullo horizōti infi-
 debit. Nā sicut medio-
 xuma posita est terra
 neq; plusculū cōtegit
 partis, ita ne quidem
 æqualis magnitudi-
 nis aliquid ipsi oriēs
 aut occidēs tēpore a-
 liquo infidebit hori-
 zōti. Atq; sol peringi
 perpetuo tēporis in-
 teruallo & oritur &
 occidit, proinde ma-
 ior fuerit quām ter-
 ra. Necnon cūm cor-
 pus à corpore, glo-
 M 2 boium

ροειδῆς σφαιροειδῆς, ἔαρ
 μὲν ἴσα ἀλλήλοις, κυλινδρ
 ροειδῆς ἀκρπέμπετῃ ἢ τῇ
 φωτισομένης σκιά. ὅποτα μ
 ἢ μείζον ἢ τῇ φωτισομένης,
 καλαθοειδῆς αἰεὶ κατὰ τὰ
 τέλη πλατωομένης, καὶ εἰς
 ἀπερομ περὶ ἔσση. ἐὰν ἢ μεί
 ζον ἢ τῇ φωτισομένης, ἀνάγκη
 τῇ σκιά τῇ φωτισομένης
 κυνοειδῆς σχηματίζεσθαι.
 ἐπεὶ πίνω σφαιρικῶν σώ
 ματῶν ὅτι, ὅτε ἢ λιθῶ καὶ ἢ
 γῆ καὶ ὁ ἢ φωτίζει, ἢ δὲ
 φωτίζεται, ἢ τοὶ καλαθοει
 δῆ, ἢ κυλινδροειδῆ, ἢ κυ
 νοειδῆ ἀναγκαῖον ἀκρπέμ
 πεδῶν πλὴν τῇ γῆς σκιά μὲν ὅτε
 δὲ κυλινδροειδῆς, ὅτε κα
 λαθοειδῆς ὅτι. κυνοειδῆς
 ἀρα. εἰ δὲ ἔσση, μείζον αὐτῆς
 ὅτι τῇ φωτισομένης ἢ λιθῶ. ὅπ
 οῦ μὴτε καλαθοειδῆς, μὴ
 τε κυλινδροειδῆς ὅτι ἢ τῇ
 γῆς

bosum à globoso lu
 mine illustratur, si ea
 sint inter se inuicē a
 qualia, cylindroides
 emittitur umbra ab
 ipsa materia. At cum
 maior fuerit materia
 quàm lumē, calathoi
 des in extremo latē
 explicato, & in infini
 tū progressa. Quod
 si lumē fuerit maius,
 materię umbrā metz
 faciē habeat ac conī
 necesse est. Quoniam
 igitur globosa sunt
 corpora sol ac terra,
 & sol quidē lumē, ter
 ra uerō materia: aut
 calathoidē, aut cylin
 droidē, aut conoidē
 quę turbinata est, ter
 ra remittat umbram
 necesse est. Verum cy
 lindroides nō est, ne
 que calathoides, co
 noides ergo. si hoc,
 maius quā ipsa est fo
 lis lumē. quod uerō
 fit neq; calathoides,
 neque

ἡς σκια, γὰρ τῷ ποδὶ σελή
 νης ἐπεδείξαμεν λόγῳ, ὅ
 ποδὶ μὲν τὸ ἥλι τὸν ἥλιον
 μεγέθους, ἀντιστόμ.

Ἐφ' ἡμῶν τῶν τε σελή
 νης, καὶ ἡλίου, καὶ
 ἀστέρων.

Ὅτι ἡ μὲν ἡ σελήνη τις

ἡλικία πὶ ὄξει, ἡλικία φαίνε
 τὰ γίνεσι. Ἐκ τῆν πῶσιν
 ὄξιν τὸν ἥλιος γίνεσι. τὰ
 καὶ πλείεσι τ' εἰρημύων. Ἐ
 ἡ τῆν τῆν δυνάτι πῶσιν
 εἰσθε. μάστις γε καὶ ἡ ἡδὴ
 τὸν ἥλιον ἐκλειψις, δέικνε
 πὶ ὄξει ἐκλείπει μὲν γὰρ ὅκ
 κλῆσι ἡ τ' σελήνης ὑποθεσ
 σις αὐτὸν, καὶ ἀντιστόμ
 σις τῆν ὄξιν ἡμῶν. ὅ γὰρ
 τὸν ἥλιος πῶσιν, ἀλλὰ ἡ ἡ
 μετῶν ὄξιν ὄξιν, ἡ πῶ
 ἐκ αὐτὸν ἐκλειψις. ὅποτε
 ἐν σιωπῶν πασῶν ἡλίου
 ἡ σελήνη, καὶ ἡ τῶν πῶσιν
 αὐτῶν

neq; cylindroides ter
 re umbra, in sermone
 quē habuimus de lu
 na demonstrauimus.
 Ac de solis quidē ma
 gnitudine haectenus
 dictum sit.

De lunæ magnitudine
 solisq; ac stel
 larum.

Quod autem ne lu
 na quidē tā parua sit
 quāta apparet, licet
 nobis ex eis quæ de
 sole dicta sunt, intel
 ligere. Plurima siqui
 dem quæ dicta sunt,
 ad lunā referri potue
 rint. In primis autem
 quæ de sole dictæ e
 clipse, seu defectus
 id indicauerint. Nec
 enim aliter deficit,
 quā subter ipsum de
 currētē luna, nostro
 que obtutui obiecta
 non profectō solis,
 sed nostri uifus est af
 fectus, qui in sole di
 citur defectus. Cūm

M 3 igitur

αὐτὸν σὺν ὀδῶν ἐν τῷ δίσκῳ
 μίσησ ὑπερθεῖσσε ὑποδραμῶν
 μὴ αὐτὸν, ἀλλ' ἐπέμψθη σκιαὶ
 λιωνοφθῆν ἐπὶ τῆς γῆς ἀναγ
 καίως. αὐτῆς ἢ σκιά, ἢ πλε
 ορ ἢ τετρακιχλίδος σταδίων,
 λέγεται δὴν κειμ. πᾶς γὰρ ὁ
 πόπθ, ἐν ᾧ μὴ ὄρεα τῶ ἡ
 λιθ, ὑποδραμῶν αὐτῶν
 τὸν φησὶ λύνης, σκιά τ' αὐ
 λύνης ὄρεα εἶν ἢ πλεῖον, τὸ
 λιωνοφθῆν ἐκτέτακται αὐτῆς,
 δὴλον ὅτι τὸ πῶς τῆ βία
 σεις, ὅπου θ' ἔστι ὄρεα τῆ δίσκ
 μέτρῳ αὐτῆς, πολλαπλάσι
 σίον ἔστι. γέγονε ἢ καὶ αὐτῆ
 τῆς κειμ ἢ φησὶ τὸ ἡλιον
 ἐκλείψεως. ὅς ὁ λθ ποτε
 ἐν ἑλλησπόντῳ ἐκλείπων,
 ἐτηρήθη ἐν ἀλεξανδρείᾳ
 παρὰ τὸ πῶς τῆς ἰδίας
 ἐκλείπων δίσκῶν. ὅπερ
 ἔστι καὶ τῆ φαντασίαν, πα
 ρὰ δα-

igitur cū sole luna co
 ierit, & inter coeū dū
 in medijs signiferi
 subter ipsum cucur
 rerit articulus, in ter
 rā conoidē seu metra
 umbrā demittat ne
 cesse est. Hęc ipsa um
 bra plusquā quater
 na stadiorū milia pro
 gredi perhibetur. Om
 nis siquidem locus
 in quo sol non cernit
 tur, subter ipsum cur
 rēte luna, umbra est
 lunæ. Si igitur tantū
 terræ, aut etiā plus,
 turbinatū ipsius ex
 tenditur, nō dubium
 quin ad basim quo
 ad ipsius diametro
 exæquatur, sit multi
 plex. Facta autē est e
 iusmodi obseruatio,
 in solis defectu. qui
 in Hellepōto totus
 defecit, obseruatū est
 in Alexādrīa ad quin
 tum sui defecisse dia
 metri, quod certi est

iuxta

ἡ δὲ Δακτύλος δύο Ἐ βρα
 χύ. δοκῆ γὰρ δώδεκα Δακ-
 τύλων εἶν πρὸς φαντα-
 σίαν, τὸ μέγθ' ὅτι ἡλίου,
 καὶ τὴν σελήνης ὁμοίως ἐστὶν
 ἐν αὐτῷ τότῳ δῆλον, ὅτι δι-
 δακτύλῳ φαντασία σε-
 ληνιακῆ τε καὶ ἡλιακῆ με-
 γέθος, ποσῶτα διαζήματα
 συμπερικέταται ἢ γῆς,
 ὅσον εἶν ἂν ἀπ' ἀλεξαν-
 δρείας εἰς ἑλλάσπονρον διά-
 στωια. λέγεται μὲν γὰρ ὑπὸ
 τῶν αὐτῶν μεσημβρινῶν καὶ
 ἐλλάσπονρον καὶ ἀλεξαν-
 δρεία αὐτῶν ἐν, καὶ ὑπὸ δι-
 στω μιλίῃ τις ἢ τὴν ἑκλει-
 ψιν ἀρξάμεν ἡμῶν, ἀπ' ἀλε-
 ξανδρείας εἰς ἐλλάσπονρον
 ἀπὸ γῆρας, ἐκ τῶν πρὸς λόγον
 ἐλάττω αὐτῶν γίνονται ἢ ὅρω-
 μῶν γι' ἀλεξανδρεία δι-
 δακτυλαία τῶν ἡλίου φά-
 σης, ἐπ' αὐτῶν ὡς φανταχίλιοι
 εἰσι

iuxta imaginis uisio-
 nē, ad digitos duos
 & parū. Nam duode-
 cim digitorū esse in
 uisione uidetur solis
 magnitudo, itidē lu-
 nā. Est igitur hic ma-
 nifestū, quod digitus
 imago lunaris & so-
 laris magnitudinis
 tanto terræ interual-
 lo pariter extendi-
 tur, quantum est ab
 Alexandria in Helle-
 spontum interual-
 lū. Sub eodē nāq; po-
 sitæ sunt meridiano
 Hellepōtus & Ale-
 xādria. Si igitur per
 hypothēsim manear,
 incipiēte defectu, ab
 Alexādria in Helle-
 spontū quēpiam abī-
 re, ex eo quod ad ra-
 tionē sit minor, erit
 perspectus in Ale-
 xandria defectus di-
 gitali solis fulxione.
 Quoniā igitur quin-
 que milia stadiorum

M 4 sunt

εἰσι ἀπὸ ἀλεξανδρείας εἰς
 ῥόδου, ἡ ἀκείθου ἄλλοι πον
 τανιγίλιοι εἰς ἐλλάπονδου.
 ἀναγκάως γὰρ ῥόδου διακτυ
 λιαία φανήσεται ἢ ὁρωμέ=
 νη τῷ ἡλίου φάσις. καὶ λοι
 πόν. γὰρ τὸ ὄθον εἰς ἐλλάπον
 τον ἴσιν, ἐκ τῆς πρὸς λόγον
 καὶ αὐτὴ μειωμένη, γὰρ ἑλλη
 πόντων γηρομύλοισ τέλειον
 ἀφανής ἐσται. Διὰ τὸν ὅτι
 εἰ διακτυλιαία φάσις σε
 λωιακῆ καὶ ἡλιακῆ μεγέ
 θος, ἥσσόνω μεγέθει γῆς
 πρὸς κτίταται. ἀναγκάως
 ὅλα τὰ σώματα αὐτῆ ἐξά
 κισ ποσούτω μεγέθει γῆς
 συμπερικτίταται. ἀπὸ ταύ
 τας πρὸς ῥόδου πάρεσιν γὰρ
 νοεῖται, ὡς καὶ οἱ ἀστέρεις παμ
 μεγέθει εἰσὶν, ἀλλ' ὅχι, μα
 δία, τυλικῶτοι, ἡλίιοι φαί
 νοντι. Ὁ μάλιστα. οἱ ἀπλά
 νεις ἢ ὑψηλότεροι, πολλῆς

sunt ab Alexandria ad
 Rhodū, & illinc alia
 ad Helleſpōtū quinq̄
 milia, neceſſario in
 Rhodo digitalis erit
 perſpecta ſolis ful
 xio. Deinde hinc in
 Helleſpōtū eūtibus,
 ex habita ratiōe pro
 portionis eadēq̄ eclī
 pſis diminuta in Hel
 leſpōto perfectā oc
 culta erit. Certū igit̄
 atq; exploratum,
 quōd ſi fulxio digita
 lis lunaris ac ſolaris
 magnitudinis tanta
 terre magnitudini cō
 parata extēditur, ne
 ceſſario tota ipſorum
 corpora ſexies tanta
 terre magnitudini cō
 parata extēditur. Ab
 huiuſmodi diſcipli
 na noſſe par eſt, ſtel
 las etiā uafte magni
 tudinis eſſe, neq; tan
 tillas quātā apparet,
 præcipuē quæ celo
 hærent & ſublimiſi

ζαβ

ma. Mul

καὶ τὸ ἐν τοῖς μεγέθεσι αὐ-
 τῶν διαφορὰς θεωρημένης,
 ἰσῆς διακτυλιαῖς ἐλατ-
 τωμ φαντάξιν ἂν ὃ ἴφωσ
 ὁρῶσ, ὁ δὲ δύο διακτυλῶν
 ἑπέμπετ ἴφωστασίαν.
 ὅσει ἢ τότῳ διάμετρον, ἐκ-
 τὸν γίνεται ἴφωσ τὸν ἢ
 ἰομ διαμέτρον, αὐ τῶν τὸν
 ἐπέχουσι ἀπὸ τῆς γῆς διάση-
 μα ἐῖ μὴ πρὸς λόγον. τὸ ἴ
 ἴφω διακτυλιαῖων φαινο-
 ὄμων μέγεθος, ὁ δὲ ὁρῶσ
 τὸν γίνεται τῆς ἡλιακῆς δια-
 μέτρον, ὡς τῶν τὸν ἔχειν ἴ-
 φω τῆς ἡλίου, ἴσοσπεδῶν
 τῶν. ἴφωσ τῶν δι' ὄν-
 τῶν, τὸ ἀλόγον ληφθήσε-
 ται ἴφωσ τῆς ἡλίου. ὡς ἴφωσ
 ἑκ γινώσκων, ἐῖ καὶ ἴφωσ
 ἡλιακῶν μεγέθει πένες αὐτῶν
 ὁρῶσονται, ἢ ὁ ἴφωσ τῆς
 σιν αὐτῆς ἴφωσ μεγέθει. ἐῖ γὰρ
 ἴφωσ τῶν ὁρῶσ ἡλίου,
 ἐφόσον

mg. Multa nanque ia
 ipsorum magnitudi-
 nibus inspecta diffe-
 rentia, nulla digitali
 magnitudine minor
 imagine concipitur.
 At lucifer binorum
 remittit digitorum
 uisionem, & perinde
 eius dimeriens solis
 dimerietis, si eodem
 absint à terra inter-
 uallo. Si non, habeat
 rationem, digitalium
 apparentium magni-
 tudo duodecima eua-
 dit solaris diametri,
 ut receptum sit idem
 cum sole habere fa-
 stigium. Sublimiori-
 bus existentibus, pro-
 portio capietur di-
 fiantię. Proinde igno-
 randū nō est magni-
 tudini, ne solari ex i-
 psis aliqua exaquen-
 tur, an ipsum superēt
 magnitudine. Si qua
 enim ipsarum tātum
 eleuetur, quantum

M 5 sol

ἐφόσον καὶ οἱ ἀσέρις, ἀσε-
 ραῖον μέγρο αὐτῶν ὁ
 ἥλιος ἐφαίη, εἰ δ' αὐτῶν ἀ-
 σέριον πῖνός τ' ὑψιλοτόριον
 σιωξισθὲν τοῦ ἡλίου ἤν
 τοῦ ὑψι, καὶ τοῦ τοῦ δίαση
 μαθὲ ἡλίου ἀπὸ γῆς διετέ-
 λην ἀφεικτότης, ἴσοι αὐτῶ
 ἡλίου ὠφθισαν. ἐπεὶ δ' ὑ-
 ψιλότατοι μὲν οἱ γὰρ τῆ
 ἀβωτάτη τοῦ ὄρανθ' ὑψισ-
 χῆ, ὅθεν δ' αὐτῶν ἐλάττων
 διακτυλιαίου ἤν φαντα-
 σίας, πάντες αὐτῶν μέγρος εἶν
 τῆς γῆς. καὶ μὲν ἡ γῆς ἐν-
 μιὰ πῶς τὸ ἡλιακὸν ὑ-
 ψι ὑπάρχουσα, ἡρι δ' ὅ-
 ὅλων αὐτῶν ἀνθρώπου ὁ-
 φθαίη ἀπὸ τοῦ ἡλιακοῦ ὑψος
 ὄρωμεν, ὅθεν εἰ ἐπίσης τοῦ
 ἡλίου λαμπρὰ εἶν ὑποτε-
 θεῖν, ἡ ὄσον ἀσέριος βραχυ-
 τάτος τὸ μέγρο ἔχουσα.
 ἀπὸ δὲ γὰρ ἡσφαίρας τ' ἀπαιτῶν ὅθεν αὐτῶν ὄρων

sol attolli intelli-
 gatur, aeternam habere
 spectabitur magnitu-
 dinē, soli fuerit a qua
 lis: sin plus attolle-
 tur sublimitatis ra-
 tione, maior erit.

Quia igitur subli-
 missimæ quæ in ex-
 timo solis ambitu,
 nec ipsarum aliqua
 minor digitali ex ut-
 rione deprehendi-
 tur, cunctæ erunt
 terra maiores. Enim-
 uero terra ad solis fa-
 stigium puncti ratio-
 nē obrinet, aut pror-
 fus sub humanum ul-
 sum non ueniet a so-
 lari perspecta fasti-
 gio. Neque si pera-
 quæ ac sol fulgens
 esse proponatur, uel
 habēs breuissimam
 stellæ magnitudi-
 nem. A globo au-
 tem hærentium ca-
 lo stellarum, prorsus

λίαν φαίνεται ἡμῖν. ἢ
 μὲν ἐν ἄλλων ἄστρον, ὅσα
 φαίνεται ἡμῖν, ὁ δὲ μὲν γῆς
 μικρότερον εἶναι δοκεῖ. τὴν δὲ
 σελλυῖω μικροτέρω τῆς
 γῆς φασι οἱ ἀστρολόγοι εἶναι.
 τεκμαίροντο, πρῶτον μὲν
 ὅτι ἢ διάμετρος αὐτῆς δις
 διαμετρὸς τῆς γῆς σκί-
 ασμα. ἐπειτα ἐν ταῖς ἡλια-
 καῖς ἢ ἐκλείψων τετύ-
 ρηται, καθάπερ ἐφασκεῖται, ὅ-
 πως ἐκλείπων ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ ὁ ἡλιος, ἐν ἑλλησπόν-
 τω τελαίας ἐκλείψως γε-
 νομένης, ὅπερ δὲ αὐτὴ γίνε-
 το, μὴ ἀξιόλογον τὸ μέγε-
 θος τῆς γῆς, ὡς πρὸς τὴν
 σελλυῖω ἐχθροῦς. ἐν γὰρ μυ-
 ρίοις σταδίοις τοσαύτης δια-
 φορᾶς γινομένης, γνώσι-
 μον, ὅτι μὴ πολὺ τῆς γῆς
 διαπεσκέαζεν ἢ σελλυῖω, εἰ
 οὐ γὰρ ἴση ἢ σελλυῖω ἢ
 μέγιστον

rū aliquod tale quale
 apparet, satis omni-
 no dictū est. Aliorū
 igitur astrorū quæzū
 que nobis apparent,
 nullū terra minus ei-
 se uidetur. At lunam
 terra minorē esse aiunt
 astrologi, cōiectura
 cōsecuti. Primū quod
 eius dimetiēt bis ter-
 re metitur umbra cul-
 lū. Deinde in solari-
 bus obseruatū est de-
 fectib. ut iā à nobis
 dictū, nō totū in Ale-
 xādria solē deficere,
 cū in Hellepōto con-
 summata fuisset ecli-
 psis. Quod neutiquā
 euenisset, nisi magni-
 tudo satis, ampla ei-
 set terra ad lunā. In
 decem milibus enim
 stadiorū, tantāq̄ fa-
 cta differētia notum
 est, non multum ter-
 ræ à luna obumbra-
 tum. Quod si equalis
 sit luna, aut ter-
 ra ma-

ἡπὲρ ἔχουσα ὄραται, ὅτι δὲ δάκ
 νυται ὑψιλότορα αὐτῆς
 ὄντα, καὶ μὴ καὶ τὸ οἰκείον
 αὐτῆς σώμα, ἀδρομίγες καὶ
 ῥοφωδῆς ὁρῶν ὄραται, ὅτι δὲ μὴ
 εἶναι ἢ τῶν εἰλικρινῶν τῶν αἰ-
 θέρων, καὶ δὲ πᾶσι τὰ λοιπὰ
 τῶν ἀστέρων, ἀλλὰ ἢ τῶν
 σωματικῶν τῶν δυνάστεων,
 ὡς εἴρηται. πῶς δὲ τῶν
 καὶ μόνων εἰς τὴν σκιάν τῆς
 γῆς ἐμπέτῃ. τῶν δὲ ἄλλων,
 ὅτι δὲ μὴ, σωματικῶν
 αὐτῶν, ποτὲ μὴ λαμπρό-
 τῶρα, ποτὲ δὲ ἀμαυρότερα
 φαίνεσθαι. πάντων γὰρ τῶν ἐν οὐρανῷ
 σώμα. λαμπρότορον μὴ ἐν
 σκιά, ἀμαυρότορον ἢ ἐν
 τῆς αὐγῆς τῆς ἡλίου φαίνεσθαι.
 Ἐμὴν καὶ τῶν συμπέτῃ
 τῶν πρὸς τὰ ἐπίγεια, αὐτῶν
 εἶναι πρὸς τὰ τῶν ἀστέρων ὁρα-
 τῶν ἐξ ἑαυτῶν, πῶς
 γὰρ ὁραταί. τῶν δὲ ἡλιου
 αὐτῶν

gas stellas currere
 cernitur, unde indi-
 cantur esse quam sint
 ipsa sublimiora. E-
 nimvero etiā suum
 ipsa habet corpus aë-
 re commixtū, & tene-
 brosius, quod in aë-
 re integro non sit, si-
 cut reliqua sidera, sed
 ut dictū est, in duorū
 elementorum conta-
 ctu. Et insuper sola
 in terræ umbrā inci-
 dit, at aliorum nul-
 lum. Quod si non sit,
 evenisset ipsis ut quā-
 doque essent lucidio-
 ra, aliquando obscu-
 riora. Omne siqui-
 dem igneum corpus
 in umbra lucidius
 est, in luce obscurius
 folis apparet. Prae-
 terea etiam coniu-
 ctam affectionem i-
 ipsa cum terrestribus
 habet, praeter alia si-
 dera egregiā. Quod
 terræ vicinior suum
 orbem

ἀντὴ διερχεται ἡμέραις
 ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα καὶ ἡμίσει.
 ἢ δ' ἑνὸς τῶν ἄλλων ἐνιαυ-
 τοῦ ἑλάττονα τὴν περί-
 οῦρον ἔχοντος. καὶ ὅτι μὲν
 πρὸς γοῦν πάντων δὲ
 τῶν ἄστρον, γνώριμον ἔ-
 ἴσται.

Πρὸς δὲ τῶν φωτισμῶν
 αὐτῶν, πλείους γέγονασι λό-
 γοι. Βηρωσὸς μὲν γὰρ ἡμί-
 πρου ἔσται αὐτῶν, πλεί-
 ονας λινεῖ δὲ λινῆσις ἀπεφύ-
 νατο. μίαν δὲ τῶν ἡμῶν,
 ἢ μὲν αὐτῶν ἡμισμῶν λινεῖται.
 ἢ ἑτέρα δὲ τῶν κατὰ πλάττω
 καὶ ἡμισμῶν τὰ πένοντα,
 ὅτι τῶν ἡμισμῶν πλαν-
 τῶν ὄραται γνώριμον. ἄλ-
 λου δὲ τῶν πρὸς τὸ αὐτὸ λιν-
 τῶν καὶ ἢ λινῆσιμ. σφειρο-
 ῶν αὐτῶν ἢ ὁλοκαυτῶν,
 ἢ ἄλλοτε ἄλλα μέρη αὐτῶν
 σφειρο-

orbē ipsa percurrat
 diebus uiginti septē,
 & parte dimidia, ne-
 mine aliorū ambitū
 habēte annuo mino-
 rem. Quodēy omniū
 astrorū terrē sit finiti-
 ma, hinc licet intueri.

De lune propinquitate
 ad terram.

De lunæ lumine
 cōplures habitæ sunt
 sententiæ. Berossus
 enim in parte dimi-
 dia igneā esse, multis
 moueri motibus pro-
 nūciauit, uno quidē
 longitudine, quo cū
 mundo mouetur: al-
 tero autē latitudine,
 & in sublime sese at-
 tollēdo, & humiliter
 deiiciēdo, quod & ab
 alijs uagātibus stellis
 fieri cernitur. Alio cir-
 ca suum centrū (quo
 motu reuolutā ipsam
 arbitratur) & quan-
 doque partes alias
 ad

ερέφουσα πρὸς ἡμᾶς, αὐξή-
 σθαι καὶ μειῶσθαι. καὶ ταύ-
 τῶν τῶν ἀνατροφῶν ἰσο-
 χρόνιον αὐτῆ ὡς πρὸς τῶν
 σωόδοις τῶ ἡλίου γίνε-
 σθαι. ἔστι δὲ ὀφέλιγος ἢ
 ὀφέα αὐτῶν. πρῶτον ἢ γὰρ
 ἀδωιάτορ ὄσσι, τῆ σελήνης
 ἐν τῷ ἀδέρει ὄσσι, ἡμίπτω-
 ρον εἶναι. ἀλλὰ μὴ δὲ ὅλον ὄ-
 μοι τῆ ὄσια, παραπλη-
 σίως τοῖς ἄλλοις τῶν ἄστρον.
 ἔπειτα καὶ τὰ ἡλίου τῆ κλει-
 ψῆν πρὸς ἡμᾶς ἀπμαρ-
 τυρεῖ τῶ λόγῳ τῶ τῶ. τῶ δὲ
 γὰρ ἀφανίζεῖ αὐτῶ τῶ φῶς,
 ἐμπήσους εἰς τῶ σκιά
 τῶ γῆς, ὅλον πρὸς ἡμᾶς. ἐκ
 γῆσιν αὐτῶ ἀδιόξεαι. ἔ-
 χρω γὰρ, εἰ ὄτως εἶχε, λαμ-
 πρότερον αὐτῶ γίνεσθαι πῶ
 πῆσιν τῆ σκιά, ἀλλ' ὄχι,
 μὰ δὲ ἀφανίζεσθαι. οἱ δὲ
 φασιν, ὅτι τῶ ἡλίου μὴ
 ἐλάμ-

ad nos conuerrere,
 augeri, aut minui-
 hanc que conuersionem
 ipsi tempore pa-
 rem, ut ad solis coitum
 uenit. At eius opinio
 facile coargui & conuinci
 potest. Primò fieri non
 potest, ut in æthere parte
 dimidia sit ignea, at in totū
 nequam similis essentia
 aliorum prope modū
 astrorum. Deinde in
 defectu, huic planè aduer-
 satur sententia. Quomodo
 enim eius lumen euanescit
 umbram terræ incurrens,
 cū ad nos totum conuer-
 sum sit ipsum indicare.
 Oportuit namq; si tale
 fuisset, esse splendidi-
 dius in t̄nram incurrens,
 non autem euanescere.
 Alij à sole quidem aiunt lu-
 men ad

ἐλάμπει δὲ αὐτῶν, κατ'
 ἀνὸ κλάσιν δὲ φωτίζουσι τὴν
 αἴρα. ὅπου ἢ ἰδίῃ τῶν ἐσώ-
 πηστων ὁρᾶται γινόμενον,
 καὶ τῶν λαμπρῶν ἀργυρο-
 μωτων, ὅσα τῶν ἐσώ-
 κει. τρίτη δὲ ἢ ἀρεσις, ἢ λέ-
 γουσα κινῶν ἀδῆ ἀπὸ τῆς φῶς
 ἐκ τῆς οὐκείας ὅτι ἡλια-
 κῆς φῶτος. ὅτι τοῖς τὸν γίνε-
 ἀδῆ, ὅκ ἀπεβῆς μενῶσης αὐ-
 τῆ, ὅδὲ τῆς ἀπλοῦς τοῖς σε-
 ρεῖς τῶν σωμάτων τῆ λαμ-
 πρῶν ἀπὸ παλλομένης ἐχῶ-
 σης τῆς αὐγῆς, ἢ κατ' ἀνά-
 κλάσιν φωτίζουσι τὴν αἴ-
 ρα, κατ' αὐτὴν γίαν δεχο-
 μῆνης ἀπὸ τῆς ἡλίου τῆς ἀκ-
 τίνης, ὅτι ὅτως ἀπὸ πᾶσι τῶ-
 σης πῶς ἡμᾶς. ἀλλὰ ἀλλοῖο
 μῆνιν ἢ τὸ τῆς ἡλιακῆς φω-
 τῆς ἢ ἢ τῆς τοιαύτης ἰσῶ-
 σιν, ἰσορῆχουσι τὸ φῶς ὅ-
 πρώτως, ἀλλὰ κατὰ μετο-
 χῆν.

mē admittere, per re-
 fractionem uero aë-
 rem lumine splende-
 scere. Quod in spe-
 culis est nobis inspi-
 cere, & in fulgenti-
 bus argyromatis, &
 id genus alijs uide-
 tur. Tertia secta est,
 quæ ait eius misceri
 lumen ex suo luna,
 & solari lumine, ta-
 lem que fieri, non si-
 ne affectione ipsa
 permanente: neque
 eo modo, quo ful-
 gentia solida corpo-
 ra, quod dispersam
 habeat lucem, per-
 que refractionem aë-
 rem illuminet reper-
 cussu, suscepti à sole
 per radios luminis,
 atque ita ad nos re-
 mittat à solis lumine
 alterata, & per hu-
 iusmodi tempera-
 mentum suum pos-
 sideat lumen, non
 primo, sed participa-
 tione.

N tione.

χλίω. ὡς ὁ δὴ κρύπτει σίδη-
 ρος κατὰ μετοχλίω ἔχει τὸ
 φῶς, ἔκ ἀπαθείας ὡς, ἀλλὰ
 πετραμυδίων ἔκ αὐτοῦ.
 αὐτὴ ἡ ἀέρσις, ὑγκέσειρα τὸ
 λεγόμενον κατ' ἀνάκλασιν,
 φοιτῆρι τὴν σελίλιω, ἀπὸ
 πολλομυδίων ἀπ' αὐτῶν
 ἐκ γῶν. ὅπου ἔστι τῶν λαμ-
 πρῶν σωμάτων ὄραται γι-
 νόμηναι, ὅταν ἢ σφραῖ. ὅτι
 δὲ ἀδύατόν ἐστι ἀπέμ-
 πειν κατ' ἀνάκλασιν τὸ
 φῶς τὴν σελίλιω, ἀπὸ τῶν
 ἰσῶν ἀμάλισα σιωφθῆναι.
 ἀπὸ μὲν σφραῖ τῶν σωμά-
 των, ἀνάκλασιν ἔκ ἀδύα-
 των γίνεσθαι. καὶ ἀπὸ ὑδα-
 τος ἢ ὄρωνται γινόμενα
 ἀνακλάσεις. ἔχει γὰρ τὴν
 τὸ ὑδωρ πυκνότερον. ἀπὸ
 ἢ μανῶν σωμάτων, ἀδύα-
 των ἀνάκλασιν γίνεσθαι.
 πῶς γὰρ οὐ ἀπὸ ἀέρος ἢ
 πυρρός

tione. Quemadmo-
 dum candens ferrum
 participatione lumē
 obtinet, non sine
 affectione, sed ab i-
 pso immutatum. Hęc
 secta certē sanior,
 quę per refractionē
 nem ait lunam lu-
 men admittere, erum-
 pente ab ipsa falsim
 luce, quod fieri per
 spicuis cernitur cor-
 poribus, cum solida
 fuerint. Verūm quod
 fieri non possit, ut
 per refractionem lu-
 na lumē emittat, hinc
 præcipuē licebit per-
 spicere. A solidis qui-
 dem corporibus nō
 est impossibile fieri
 refractionē. Etiā ab
 aqua refractiones fie-
 ri spectātur. Habet si-
 quidē aliquid quoq;
 aqua densius: at à ra-
 ris corporibus refra-
 ctio fieri non potest.
 Nā quo pacto ab æ-
 re aut

πυρός γήϊοι ἀνάκλασις;
 πεφικτωμ γ' ἑπίστατω
 σωμάτων κατὰ δεχέσθαι
 τῆς ἀκτίνες. ἀλλ' ὅτι ἡ μόνου
 τῆν ἐπιφάνειαν ἴσως
 αὐτῆν λαμπρῶς εἶδαι, ἀλλὰ
 ἔστω δὲ ὅλων δεχόμενων
 πᾶσιν αὐτοῖς ἀπὸ ἄλλων
 ταῦτα, ὡς οἱ ἀστροὶ τῶν ἡλίου
 δεχέσθαι εἰώθεσι. καὶ μὲν
 τῆν κατ' ἀνάκλασιν φωτι-
 ζόντων, πῶς ὀλίγοι ἀρ-
 πέμπεται τὸ φῶς, ἢ δὲ σε-
 λήνη δὲ μόνου μέχρι γῆς ἐκ-
 πέμπει τὴν ἀπ' αὐτῆν λαμ-
 πιδόνα, ἀλλὰ καὶ τῆν ἡσέμου
 ὅλων φωτίζει. τὰ δὲ κατ' ἀ-
 νάκλασιν φωτίζοντα, ὅσα
 ἔστιν ἡ σελήνη δύο τῶν λαμ-
 πιδόνα ἐκπέμπει, ὡς ἄστρο
 τῶν ἀστέρων ὄραται ἐπὶ τῶν
 ἐσπέρων γινόμενον, καὶ
 πάντων ἀπλῶς τῆν κατ'
 ἀνάκλασιν φωτίζόντων, εἰ δὲ

re aut igni fiet refra-
 ctio? Cum talia sint
 corpora, quæ natu-
 ram agnatam habe-
 ant radios excipien-
 di. Non certè in sola
 superficie ab ipsis lu-
 mine lustrantur, sed
 ita omnifariam quæ
 eo modo immittuntur,
 excepta sunt, quo
 spongiæ aquam ex-
 cipere consueuerūt.
 Præterea quæ per re-
 fractionem lumen
 admittunt, breue lu-
 men remittunt: cum
 luna non solùm ad
 terram usque ex sese
 splendorem emittat,
 sed mundum illumini-
 net uniuersum. At
 per refractionem il-
 luminantia, ne qui-
 dem ad bina stadia
 fulgorem emittunt,
 ut licet perspicere ex
 eo quod fit in specu-
 lis. Quod si quispiam

N 2 φωτῆ

φωτίζουσα, ὅτι ἴσθ' ὡδὶ πλείον τῶν περὶ κλίω ἀκτινῶν πείμπε τὸ φῶς, ἐπειδὴ μεγίστη ὄσθι φήσμεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι καὶ τὰ μικρὰ τῶν κατ' ἀνάκλασιν φωτίζοντων, ἢ ὁμοίως ἔχεται ἀνάκλασιν. πλείον γὰρ φωτίζουσα μετὰ τῶν μεγάλων σωμάτων ἢ τῶν μικρῶν ὁ μὲν ὑπὲρ πλείον γὰρ ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν περὶ κλίω σέτ'· ἀλλ' αὐτὸ ποδῶν, αὐτὸ τε ποδῶν ἢ τὸ κατ' ἀνάκλασιν φωτίζουσα, ἐπ' ἴσθ' ὁμοίως καὶ τὸ βάθ' ἐκπέμπε τὸ φῶς. πρὸς ἃ τῶν τοῖς χείλοισιν γινώσκον ὄσθι, διότι κατ' ἀνάκλασιν ἢ σιλήνην φωτίζουσα, ὅτι κενωσθῆναι, ὅτι διχότομος ὅτι καὶ ἐφαίνονται αὐτῶν γινώσκοντα, πρὸς ὁρθὰς γωνίας

ἐκπέμ-

dicat, lunam per refractionem lumen iaculari, ob hoc quod plus iam dictis emittat lumen, cum sit maxima: huic occurrimus, quod tā parua quam maxima per refractionem illuminata, consimilis habentur proportionis. Maiorem certe partem ab ingentibus corporibus logitudine illuminari, non tamen plus quam antē iaculari. Sed siue pedale, siue stadiū fuerit per refractionē illuminans, ad æquale crassitudinis intervallo lumen emittet. Præterea propē respectum, cur si per refractionē luna illuminat, neq̄ mēstrua, neque diuidua terrā lumine perfundit. Siqui dē per refractionē illuminātia, ad rectos angu-

ἐκπέμπει τὸ φῶς. ἢ ὅτως
 αὐτὸν πρὸς τὴν ἑσπέραν ἢ
 πρὸς τὴν δύσην, ὡς
 ἐπ' αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀπε-
 πέμπει αὐτὸ φῶς, ὅτι τῶν
 πρὸς τὴν ἑσπέραν ἀπέ-
 μίλι δὲ αὐτὸ πλῆρες ἑσπέρα
 χροῖα, ὅτι τῶν κύκλων ἐφω-
 τίζονται. ἐπεὶ γὰρ σφαιρῶν ὅτι,
 καὶ πρὸς τὴν δύσην τὰ τοιαῦτα
 φαίνεται ἡμῖν κύκλος πεί-
 ρατα ἔχει, πρὸς ὁρθεῖς γω-
 νίας, οἱ ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν δύσην
 ἀκτίνες φωτίζονται φωτισ-
 μοί, ὡς ἐπὶ τὸν μεσαίτη
 τὸν πρὸς τὴν δύσην φωτίζονται
 γλῶσσοι. ὁ δὲ σύμπας αὐτῶν
 κύκλος ἐστὶν αὐτῶν. τὸ γὰρ
 ἀπὸ τῶν μεσαίων αὐτῶν,
 δυνάμει πρὸς ὁρθεῖς γω-
 νίας ὡς γλῶσσοι ἐκπέμπεται
 φῶς. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν
 δύσην καὶ μὴ ὁρθῶν πρὸς
 τὴν γλῶσσοι, ὅτι ἐπὶ ὡς ἐκ
 ὅλων

angulos lumen emit-
 tunt. Atq; ita circuēte
 luna ad occasum, &
 tandem ad solem, i-
 psium in memoratis
 remiserit figuris. Pre-
 terea ne quidē plena
 existens, toto circu-
 clo luminaret. Nam si
 plana sit figura, toto
 circulo lumen iacta-
 ret. At quia globus
 est, per cœli deuexa
 illuminati nobis cir-
 culi habet extrema
 ad rectos angulos,
 quia circūquaq; deue-
 xis remittentur splē-
 dores, ut medioxu-
 mū lunę dūtaxat ter-
 rā lumine collustret,
 at uniuersus eius cir-
 culus nequaquā. Nā
 ab eius medioxumo
 potest lumē in terrā
 ad rectos emitti an-
 gulos: à deuexis au-
 tem, neque in terram
 spectantibus, nequa-
 quā. Et perinde non

N 3 totus

ὁ δὲ ὁ κύκλος ἀντὶ ἐφώ-
 πιζε τὴν γῆν, κατ' ἀνά-
 κλασιν φωτίζεσθαι. ὅτι δὲ
 ἀπὸ παντός τοῦ κύκλου ἀν-
 τὶ φωτίζεται ἡ γῆ, γνώσει-
 μου. διὸ ὡς γὰρ ἄμα, ἔφθ,
 τὴν πρῶτον ἴτω ἀναστρέφει
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, φωτίζει
 τὴν γῆν. τὰ τῶν τῶν με-
 ρῶν ἀντὶ περικλιῶν ὄν-
 των, καὶ πρὸς τὸν οὐρανόν,
 ἀλλ' ἔχει, μὰ δία, πρὸς τὴν
 γῆν ὄρωντων, ἐπεὶ ἐν ὁμό-
 νοι ἔφθ μισοατάτω ἀντὶ
 καὶ πρὸς τὴν γῆν ὄρωντι,
 ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς περικλιῶσι
 καὶ μὴ πρὸς τὴν γῆν ἀκ-
 ελέπτοι φωτίζει, διὸ διὰ
 ὡς ὁ κατ' ἀνάκλασιν ἐκ
 πέμπει τὸ φῶς, ἀλλὰ δι-
 ὅλης ἀπὸ ἡλιακῶν ακτίνων
 λαμπρῶν ὁμοίως. καὶ λι-
 κρυμμένον ἔχουσα τὸ φῶς,
 ὅτω λαμπρῶν τῶν ἀέρα.
 ἔφθ

totus eius circulus
 terram lumine per-
 funderet, per refra-
 ctionem lumine per-
 fundentis. Quod au-
 tem à toto suo circulo
 terram lumine per-
 fundat, cognitum
 est. Statim nanque
 cum primum ex si-
 niente limitem ories
 attollit, terram lumi-
 ne perfundit, his e-
 ius partibus circum-
 qua; decliibus, &
 in cælum non etiam
 in terram spectanti-
 bus. Quoniam igitur
 non in sua modò
 parte medioxima, &
 ad terram spectante,
 uerum etiam circum-
 qua; decliibus,
 & non ad terram spe-
 ctantibus, lumine
 perfundit, certum est
 non per refractio-
 nem lumē emittere,
 ita aërem illustrat.

Hoc

ἴδωρ πίνω τὸν τρόπον
 φωλιζοῦσι διὰ τὴν ἀκίνησιν, καὶ
 ἵλατ' ἀνάκλασιν, φανε-
 ρὸν μὴ ὄσιν, ὅτι κίεραται
 αὐτὴ τὸ φῶς ἐκ τῆς οἰκείας
 αὐτῆς σώματός, ἢ τῆς ἡλια-
 κῶν ἀκτίνων. ἄπορον δὲ
 εἶναι δοκεῖ, πῶς ἅμα ἔσθ' ἐμ-
 πίπην εἰς τὸ σκίασμα δι-
 γῆς, ἀφανίζεται ἴδωρ. καὶ
 πάλιν ἅμα ἔσθ' ἐξελεθῆναι,
 τὸ ὅμοιον ὁρᾶται πρὸς αὐ-
 τῶν. ἔστι γὰρ δὲ ἴδωρ ἀκρῆναι,
 ἔστι δὲ θαλασσῶν. ἢ γὰρ ἕδιν
 τῆς αἰθρῆς φωτισμῶν τῆς
 πᾶσι πλῆσιον ὁρᾶται. εἰ γὰρ
 εἰς σιροταίνου οἴκημα φῶς
 ἐπιπεσόντων, διυθίως λαμ-
 πρύνεται ὁ γὰρ αὐτῶν αἴθρ. ἢ
 εἰς σκευῶν τὸ φῶς τὸ φωτῆ
 ζον αὐτῶν, διυθίως ἅμα τῆς
 σκευῶν σιροτίζεται. ἴδωρ δὲ
 καὶ ἕδιν τῆς ἡλίου γινόμενον
 ὁρᾶται. ἀνατέλαντος ἢ
 γὰρ,

Hoc igitur modo lu-
 mē emittēte luna, ne-
 que per refractionē
 non dabitū quin eius
 lumē tēperet, & suo
 ipsius corpore, & ra-
 dijs solaribus. At du-
 biū uideri potest, quo
 pacto inter incidēdū
 in terrę umbrā, id eua-
 nescat: rursus inter e-
 xeundū de ipsa, simi-
 le conspiciatur. Verū
 ne hoc quidē dubio-
 sum uideri debet, ne-
 que mirabile. Nā in
 aëris quoq; illumina-
 tione propemodum
 idē spectatur. Nā si in
 tenebrosum habitaculū
 lumē inferatur,
 statim collucescit &
 fulget, qui in eo est
 aër. Et si lumē extin-
 guatur, ipsum lumi-
 ne perfundēs, confes-
 tim extinctionē tene-
 bræ consequūtur. id
 certē etiā in sole fieri
 spectatur. Nā oriēte

N 4 ipso,

γῆρ, ὀυθὺς λαμπρύνεται ὁ
 αἶθρ. Ἐὰν αὖμα ἔσθ' ὑπὸ τοῦ ὀ-
 εῖζοντ' ὀ-λερυθθῶμα, σκια
 ζεται, καὶ εἰ καδ' ὑπὸθε-
 σιμ ἐμπύπῳμ εἰς τὸμ ὀκα
 νόμ, ἐσθ' ἄνυρ. ὁ μόνον, αὐ
 ἐσθ' ἄνυρ. ὁ αἶθρ τὸτ' ὀθγ
 νυμῆον, ἀλλὰ καὶ ὀυθίως
 ἄμα τῆ σθέσει ἐσθ' ἄνυρ.
 ὅ ἐν παραπλήσιον τὸτ' ὀ
 συμβαίνειμ καὶ ὑδὶ τ' ὀσλή-
 νη, ὁπότε ἐμπύπῳμ εἰς τὴν
 σκιά τῆς γῆς, ὁ δὲν οἶμα
 θαυμασίμ. τοιαύτῳ γῆρ ἢ τ'
 λεπτομέρῳμ σωματῳμ φύ-
 σις. ζυτῆται κακίνο ἢ τ'
 ὅμ τὸτ' ὀμ, ὁ δὲν γῆ τῆς ἡ-
 λιακῆς τ' ἐκλείψωμ, ὁ δὲ
 ὀλης αὐτῆς αἰ τοῦ ἡλίου ἀκ-
 τῆνες δὲ κινῶμεθα. φῶς πῆμ
 πρσιμ, ὁ αὐτῶμ ὀσθ' τῆν νε-
 φῶμ παχυτῶμ ὀντῳμ. ὁ
 ἐν ποσειδωνίος φησιμ, ὁπ
 ὁ μόνον ἢ αὐτ' φανεία τῆς σε
 λγῆς

ipso, ilico aër eluces-
 cit: cū uerò sub finie-
 te occultatur, umbra
 obæcatur. ac si iux-
 ta hypothefim, in O-
 ceanū uergēs, sol ex-
 tinguatur, nō solūm
 umbra aër hoc factō
 obæcabitur, sed etiā
 cū extinctione sol e-
 lucefcet. Propemō-
 dū igitur huic simile
 in luna euenit, cū in
 terræ umbrā incidit,
 nihil equidē tale reor
 esse admiratione di-
 gnū, siquidē eaest cor-
 porū, quæ ex tenuib.
 cōstēt partibus natu-
 ra. Queritur & in lo-
 co illud, quo pacto &
 in solaribus defectib.
 non ipsam totam sol-
 is lumē emittit, quæad-
 modū per nubes quæ
 crassiores lunæ obfi-
 ciuntur. Posidonius
 igitur ait, non solūm
 lunæ superficiem
 à sole

λυίως λαμπρύνεται ὑπὸ
 τοῦ ἡλίου, καὶ ἀπὸ καὶ τὰ
 σφραῖ τ' ὁσμάτων μόνω
 τῶν ὑπὸ φάειαν ἔχει λαμ-
 πρωμελίω. ἀλλ' ὑπὸ πᾶσι
 σφραῖ μὲν ἔχει τὰς τοῦ ἡλίου
 ἀκτίνας δίκην κενώματ^α, ἀπὸ
 μῶν ὁσμάτων ἀρχοῦσα. ὁ
 μὲν μέχρι γε παντός. καὶ
 γὰρ βαθυτάτη δὲ πᾶν με-
 γάλω ἔχει τῶν διαμέ-
 τρων. καὶ ὁ ἡλι^{ος}, ἐκ ὀλί-
 γων ἀπ' αὐτῆ δίκην κενώματ^α. ὁ δὲ
 νεφέδων ἀπὸ φάειας δίκην
 κενώματ^α ἔχει τὰς ἀκτίνας,
 ἀπὸ μὲν ἔχων βάθ^{ος}.
 τάχα δὲ φάει τις ἀπὸ κενώ-
 ματ^α σφραῖ, καὶ ἰδιοτροπίας
 τινὰς εἶναι τοῦ πᾶσι τῶν σε-
 λῶν κενώματ^α, δι-
 ὅτι οἷον τε τὰς ἡλιακὰς
 ἀκτίνας ἐκπίπτειν. καὶ κενώ-
 ματ^α δὲ ζυγίζονται, ὡς ἡ σελή-
 νη μικροτέρᾳ ὄσσει, ὑπὸ τῆ-
 ς

à sole lumine perfun-
 di, sicut solidorum
 corporum sola super-
 ficies lumine perfun-
 ditur, sed in plurimā
 solis radios penetra-
 re craf situdinem, ut-
 pote rarum corpus
 habentem, non certē
 usquequaque pro-
 fundissima, siquidē
 ingentem habet dia-
 metrum, & ab ipsa
 sol non parum di-
 stat. at nebulosus aēr
 facile penetrantes ad-
 mittit radios, utpote
 nullam habens pro-
 funditatem. Dixerit
 fortē quispiam, non
 sanē imprudenter, e-
 tiam propriam quan-
 dam esse modificatio-
 nem de lunæ densita-
 te, qua sit impossibi-
 le solares radios exci-
 dere. Illud quoque
 quaritur, quo pacto
 luna cū sit minor,
 N 5 solem

τῆς ἡλιοῦ, πάντῃ ὅτ' ὁ
 ματι αὐτῷ ὡς πρὸς ὀπίσσω,
 καὶ πῆ ὅλα ἴσμεν ἕκτε
 ταμῶν. ἦν μὲν ἔν παλαιῶ
 πόρει πινὲς ἐπέλασον, ἢ
 ταῖς τελείαις τῶν ἐκλεί-
 ψεων, ὅτε ἂν μίαις ὑβείαις
 γίνετο τὰ λεγόμενα ἦν θεῶν
 κύνων πρὸς τὴν φερόμεν, παν-
 ταχόθεν δὲ ἔχουσι τὴν ἴσην
 τῷ ἡλίῳ. ὅθεν δ' ὅτι τῶν εὐρη-
 μῶν ἐστίν. ἰωρῶν γὰρ αὐ-
 τῶν τὰ δὲ χροῖα, λαμπρό-
 τατά γε ὄντα, καὶ μὴ βρα-
 χῆαν ἐκφαίνονται πῶς ἴσο-
 χῆν ἐπέγευκα πολὺ μεί-
 ζων ὁ ἡλιός ἐστι σελήνης. ἔν-
 τεον ἔν, ὅτι μικροτέρα μὲν
 ὄντι ἢ σελήνη τῷ ἡλίῳ. ὅ-
 δεν δὲ λεωλύετο ἂν ἴσῃ τῶν
 ὄλων αὐτῶ, πρὸς φαντα-
 σίαν γ' ἴση αὐτῶ ὄσα. ὅτι
 δ' ἴση πρὸς φαντασίαν ἐστίν,
 γνώσεμον μὲν ὅτι ἀπ' αὐτῶ
 ἐστίν

solem opacum facit
 toti eius corpori ob-
 iecta, ac toti dime-
 nienti simul extensa.
 Antiquorū quidem
 nonnulli in defecti-
 bus perfectis, cen-
 fuerunt in recta li-
 nea una fieri lumina-
 rium centra, circum-
 circa que apparere
 orbitam undique ha-
 bentem solis. id in-
 uentorum non est.
 Perspiciuntur nan-
 que à nobis eminen-
 tia omnia fulgentis-
 sima, nec paucam o-
 stendentia eminen-
 tiam, quoniā sol mul-
 to maior quā luna.
 Dicendum igitur lu-
 nam quidem sole mi-
 norē esse: at nihil pro-
 hibet, uisione totum
 ipsum opacum face-
 re quæ ei sit æqualis.
 Quod uerò imagina-
 tione sit æqualis, no-
 tum ab ipso etiam
 defectu.

Ἡ ἐκλείψως, μάλιστα δὲ
 τῶν ἀελέγχων, δὲ ἐφόδου
 ριάντης. ὅπου τὰ ἐκ
 συμμετρῶν διαστήματων
 σώματα κατατιθεῖν, πάσι
 τῇ διαμέτρῳ ἢ σελήνης
 ὑποσκοπήσει, συμπαρεκτα
 θεῖται ὅλα μεγέθη αὐτῆ,
 ἄρα καὶ τῆ ἡλίου ὑποσκο
 πῆ. καὶ ὅπως ἐδίχθη τὸ
 κωλύον, μείζονα σώματα
 ὑπο μικροτέρων ὑποσκο
 πῆσθαι, ἢ πολλὰς αἰτίας
 τότε γίνεσθαι δυναμῶς.
 ἔπειτα καὶ πρὸς ἡμῖν, βραχύ
 πατα σώματα ἔρεισι καὶ
 πειλάγισιν ὅλοις ὑποσκο
 πῆ. καὶ ἐπάντως τὸ ὑπο
 σκοπῆν πνὴ, ἢ μείζον τ' ὑπο
 σκοπομένης, ἢ καὶ ἴσων αὐ
 τῶν εἶναι ὀφείλει. ἐκλείπει
 μὲν ἔν ὁ ἡλιος, ὑδὶ πτω
 διούσης τῆς σελήνης αὐ
 τῶν. γὰρ γὰρ σωώδω μόνον
 γίνεται

defectu. Præcipuè
 autem hoc apparet
 ex hac disciplina,
 quum quis ex com
 mensurabili distan
 tia corpus disponat,
 totam lunæ diame
 trum obscurarit. pa
 riter comparata ex
 tensum toti eius ma
 gnitudini, qua so
 lem quoque obscur
 rat. In totumq; non
 est quod prohibeat
 maiora corpora à
 minoribus obscu
 rari, quum id multis
 de causis fieri possit.
 Quia nobis quoque
 corpora breuissima
 montes & campos
 adimunt. Neque om
 nino adimēs alicui
 aut maius adempto,
 aut par & esse oportet.
 Deficit igitur sol
 obiectu lunæ ipsi,
 idq; fit duntaxat in
 coitis

γίνεται ἄσπ. καὶ ἐστὶν ἡ ἐ-
 κλειψις ἡ ἡλιακὴ, ὅκ αὐτὸ
 τὸ ἡλίος πάθῃ, ἀλλὰ τὸ ἡμέ-
 τῶρας ὀφείως. μέσης γὰρ γι-
 νομένης ἐπὶ σελιῶν ἡμῶν
 καὶ τὸ ἡλίος, ὃ δὴ αὐτὸ ἡ
 ὄψις ἡμῶν ἀπὸ βάλλειν τῷ
 ἡλίῳ, ἕπο τὸ σελιῶν ἐπι-
 ποδοσμένη. ἡ δὲ σελιῶν α-
 κὴ ἐκλειψις, αὐτῆς πάθῃ
 ὅτι ἐπὶ σελήνης. ὁ πόταρ γὰρ
 ποδοπέσει πῆ σικῆ ἐπὶ γῆς,
 εἰρετῆ τὸ ἡλιακῶ φῶς,
 ἕπο τὸ γῆς ἐπιστοσμένη.
 ἄσπ δὲ συμβαίνει, ὁ πόταρ
 ἡδὴ μίαν θύβειαν γήνηται, ὃ
 τε ἡλίος καὶ ἡ γῆ, ὃ ἡ σε-
 λήνη. ἐπιδειχθήσεται δὲ,
 ὅτι μόνως ἐκλείπει, εἰς τὴν
 σικῶν τὸ γῆς ἐμπήσσει,
 ἐπειδὴ τὸν ποδο τὸ μειώ-
 σεωρ ὃ ἀξήσεωρ αὐτῆς,
 πρότερον ποιησώμεθα λό-
 γον. πάντων φίνω τῶν ἄ-
 σρωμ

coitu, est que solaris
 defectus non solis
 ipsius passio. sed no
 stri uisus. Media nan
 que interueniente lu
 na inter nos & so-
 lem, nequit uisus no
 ster ad solem perue-
 nire, à luna præpedi-
 tus. at lunaris defe-
 ctus, lunæ ipsius est
 passio. Nam quum
 terræ umbra interue-
 nerit, solari lumine
 priuatur, à terra opa-
 citate offusa. Hoc au-
 tem cõtingit, quò sol
 lunæq; ac terra, in re-
 ctam lineam unam
 perucnerint. Verum
 demonstrabitur tan-
 tummodo, tum lu-
 nam deficere, cum in
 terræ umbram inci-
 derit, postea quàm
 de diminutionibus
 & augmentis ipsius
 primum orationem
 habuerimus. Cun-
 ctorum igitur sive

rum

ζῶν ἢ σελήνη πρὸς γει-
 τῶρα, καθάπερ ἐδειχθη,
 ὑπάρχει, ἀδρομίγες καὶ
 ζοφωδίες ὄρον ἔχει σώμα. ἢ
 ἄλλο μάλιστ' ἀγίνε) κατα-
 φάνες, γὰρ ταῖς ἐλικρινέσι
 τῶν ἐκλείψων αὐτῶν ἄσπερ
 ἐν τῷ τὰ ἄλλα πάντα τῶν
 μὴ πάντη τινῶν σωμά-
 των τῶν φησὶν ὁ ἥλιος λαμ-
 πρῶν, ὅτι τῷ σελήνη
 ἐπιβάλλων τὰς ἀκτῖνας,
 λαμπρῶν αὐτῶν, ἀματὴ
 περιπλημνίλι, καὶ ἀδρομί-
 γῶν ὑπάρχει. λαμπρῶν
 καὶ ἐν αὐτῷ τὸ πρὸς τὸν
 ἥλιον τετραμυθίον. εἰ ἐν
 ὁσπαντὸς τὴν αὐτῶν χέ-
 σιν πρὸς τὸν ἥλιον διεφύ-
 λαοσιν, ἐν ἅρ' αὐτῷ μέρεθ
 ἡμῶν, τὸ ὁσπαντὸς ὑπὸ αὐτῷ
 πεφωτισμένον. ἐπεὶ ὅ πο-
 τε ἢ ἢ τὴν πρὸς αἰρεπι-
 κλῶ αὐτῷ πορείαν πρὸς ἑ-
 χετοῖς

rum terræ proxima,
 ut iam demonstra-
 tum est, aëri mixtum,
 & obscurius habet
 corpus, idque præ-
 cipuè palam est in e-
 ius integris defecti-
 bus. Quemadmo-
 dum igitur cuncta
 alia corpora quæ i-
 gnea non sunt, uim
 sol agnatam habet
 luminandi, ita lu-
 nam radijs offen-
 dens, ipsam efficit
 conspicuam simul o-
 blimatam, & aëre
 perfusam. fit conspi-
 cua igitur in parte
 ad solem conuersa.
 Si igitur usquequaq;
 eandem ad solem cu-
 stodiuit habitudi-
 nem, una omnino
 pars est, quæ ab ipso
 usquequaq; lumine
 perfusa est. At qua-
 tum demum suo ele-
 ctili itinere in con-
 gressum

χεται τῷ ἡλίῳ, ποτὲ δὲ
 ἀπὸ χωρῆς, ἀπὸ μὲν σιῶδος
 ἔστι παντέλλωρον ἴσθα, ἀπὸ
 δὲ παρὰ σελήνου ἔστι σιῶ-
 δομ. ὅτω παρὰ αὐτῆς πᾶσι
 ἐρχεται πᾶσι αὐτῷ λευ-
 κλοῦρον τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου
 φῶς. ὅπου γὰρ ἢ γῆ ὡς πον-
 θηγίσθα, ὅπου καὶ ἢ σελή-
 νη λευκῶν πᾶσι τῶν ἀπὸ
 τοῦ ἡλίου φωτισμῶν. ὡς ὅπου
 γὰρ ἢ γῆ τὸ ἴσον ἀπὸ τῆς ἡλίου
 φῶς ἔχουσα, ἀλλοτε ἄλλα
 μέρη τῶν αὐτῶν καταλαμ-
 πομενα ἔχει ἢ τῶν τοῦ ἡ-
 λίου πᾶσι, συμπερινο-
 σῶσθαι αὐτῶν καὶ τῆς λαμπη-
 ρότητος, ἢ τῆς ἡλίου γλῶσσις,
 ἢ τῆς μέρη τῶν αὐτῶν αὐ-
 τῶν γλῶσσις τῶν τοῦ ἡλίου
 λευκῶν. ὅτω ἢ σελήνη, τῶν
 αὐτῶν μὲν ἀπὸ φῶς ἔχει ἀπὸ τῆς
 ἡλίου, ἢ δὲ ὅπου τῶν μέρη
 πᾶσι, ποτὲ δὲ ἐλαττον ἢ ἐλαμπομῆς αὐτῆς.

αὐτῆς

ἔλ' ὅτε δὴ ἄλλα μέρη αὐ-
 τῆς καταλάμπεται, πρῶ-
 τος τῆς ἡλίου καὶ πᾶ-
 λιν ἀρχωρῶστος ἀπ' αὐτῆς.
 Ἐταῦς πρῶτον αὐτῆ τὸ
 σῶμα, κυκλῶν ἑξοχῶς
 ἀπ' αὐτῆ τὸ φῶς, ὅποτε ἢ
 ὄν συνοδῶσιν, περὶ ἡμῶν
 τα αὐτῆ τὸ πρῶτον ἑρανοῦ
 πῆρα μισγόμενον ἡμισφαίριον
 (ἵδου γὰρ αὐτῆ τότε πρῶτον
 ἡλιομᾶφορῶν) πῆρα μισγόμενον
 δὲ τὸ ἡλιον αὐτῆ, καὶ ἐκ τῶ
 πρῶτον λόγου τῆς ἀρχωρῶ-
 σεως, τὸ πρῶτον τῆ γλῶσσῃ
 ἀπὸ ἡμισφαίριον, ἡμι-
 σφαιρῶστος πρῶτον αὐτῶν. ἔτα
 πρῶτον ἢ ἐκ τῆ πλαγίῳ
 φωπζομένη, μίωσδες
 ποῖα τὸ γῆμα. ἔτα ἡδὲ
 πλείον ἡμισφαιρῶστος πρῶτον
 αὐτῶν διχῶστος. ἔτα,
 ἀμικρῶστος. ἔτα μετὰ τῶν
 πλείων, ὅποτε τῶν διαμῶστος
 αὐτῶ.

partes alias reddit
 conspicuas ad solis
 congressum ueniens,
 & rursus ab ipso di-
 scedens, atque ita to-
 tum eius ambiendo
 corpus ab ipso lumē
 admittit. Cum itaq;
 fuerit cōiunctio, pars
 eius ad cælū conuer-
 sa lumine perfundit-
 tur, quæ hemisphæ-
 rīū est. Ea nāq; tū de-
 mum ad solē conuer-
 sa est. Ipsa uerō solē
 permutante, & iuxta
 proportionē abitu,
 pars eius terrā spe-
 ctās, hemisphærio cō-
 uersa ad solem, &
 perinde primò in o-
 bliquis facta conspi-
 cua, figuram facit in
 cornua cōsurgentē.
 Dein ad ipsum ma-
 gis cōuersa, diuidua.
 postea utrinque fa-
 cta tumidior. mox
 plena, cū ad dimetiē-
 tē ipsum peruenerit
 aduer-

κῶπῳ. ἐφ' ὅσῳ ἢ ὅμ ἄρ
 σωόδοι ἂν διάμετρον πα
 ραγίνεται, ἐκ τῶ πρὸς τὸν
 ἕρανὸν τετραμυλίσ αὐτῆ ἡ
 μισφαιρίου, εἰς τὸ πρὸς ἡ
 μᾶς ὀρῶν, κᾶτεσι τὸ ἄρ
 τῶ ἡλίου φῶς. ὅτῳ λέγε
 ται αὐξέσθαι μέχρι πᾶσι
 λήνσ. ἐπειδὴν δὲ διαμέ
 τρησῶσα, πᾶσα μὲν τῆ διά
 μετρον, μεῖσται πάλιν ἐκ
 τῶ πρὸς ἡμᾶς ὀρῶν τῶ
 αὐτῆς ἡμισφαιρίου εἰς τὸ
 πρὸς τῆ ἕρανὸν ὀρῶν, πᾶσι
 εἰς τὸν τῶ φωτὸς μέχρι
 σωόδοι, εἰ μὴ ὅμ ἂν πᾶσι
 δῶα ἔφ' ἀγῆματι ἐκέρχεται,
 βυθίως ἂν ἄμα, ἔφ' πα
 ρελθῶν ἄρ σωόδου τὸν
 ἡλίον, ἐπληρῶτο, καὶ ἐ
 μῶσιν ἂν μέχρι σωόδου
 πληρῶσ. νῶν δὲ σφαιρῶν
 ἔχουσα τὸ ἀγῆμα, ὅτῳ τᾶς
 τῶν ἀγῆματων ἰδέας ἀρτελεῖ, μᾶλλον δὲ ἂν σωο
 φθῆσῶν

aduersa. Quatenus
 igitur à coitu ad di
 metientem accedit,
 ex ad cælum conuer
 so eius hemisphærio,
 ad id quod nos spe
 ctat, à sole lumen ad
 mittendo, dicitur au
 geri ad plenilunium
 usque. Cùm autem
 auersa dimerentem
 permutarit, minui
 tur rursus, ad nos i
 pfius spectante he
 misphærio, quum in
 cælum suspexerit,
 circumactò ad coi
 tum usque lumine.
 Si igitur planam na
 cta fuisset figuram,
 statim cùm à coitu
 solis abiisset, plena
 futura erat, & in coi
 tu plena permanis
 set. Verùm quia glo
 bosam nacta est figu
 ram, ita figuratū spe
 cies absoluit, ut po
 φθῆσῶν

φθίνουσι ἡμῖν αἱ αἰτίαι τῆ
 ποδὶ τὰ γήματα διαφο-
 ρῶν αὐτῆ, εἰ δὲ τῆς δὲ τῆς
 ἐφόδου τῆ ποδὶ αὐτῶν συμ-
 βαῖνον καὶ ταυμάσιον. Δύο
 λύκοι νοῶνται γὰρ τῆ σελή-
 νη. εἰς μὲν, ὃ διακρίνεται τῆ
 σκιδρόν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ πε-
 φωτισμένου. ἑτέρου δὲ, ὃ
 χαρίζεται τῆ ὀρώμενον ἡ-
 μῖν αὐτῆ ἀπὸ τοῦ μὴ ὀρωμέ-
 νου, τὸ τῆ ἐκείνου, μείων
 ὄδι, τὸ εἰς δύο ἴσα διωαμέ-
 νου τέμνεται αὐτῶν, ὃς μέγι-
 στος αὐτῆ εἶναι γὰρ αὐτῆ. ὅτε
 γὰρ ὁ ἡλιος μείων ὢν τῆς
 σελήνης πλείον τὸ ἡμίσεος
 φωτίζει αὐτῆ, καὶ εἰς τὸν ὁ
 δειξάν τῆ σκιδρόν ἀπὸ τοῦ
 πεφωτισμένου λύκου, μείων
 μὲν τὸ μέγιστον τῆ γὰρ
 τῆ σελήνη. τότε ἀπὸ τῆς
 ἡμετέρας ὀφείας, ὁμοίως μὲν
 κείνου τῆ τὸ μέγιστον ὄδι τῆ
 γὰρ αὐ-

tius à nobis perspe-
 ctæ causæ differentia
 rû eius in figuris hac
 disciplina qua in ipsa
 accidens cognoscere
 poterimus. Bini in
 luna intelliguntur or-
 bes: unus quidē, quo
 ipsius opacū discerni-
 tur à luminoso: alter
 autem, quo distingui-
 tur quod ipsius no-
 bis conspicuum est,
 ab eo quod sub aspe-
 ctū nostrū nō uenit.
 Horum uterq; minor
 est, eo quod ipsam in
 partis binas æquales
 secare possit, qui ma-
 ximus fit eorū qui in
 ipsa. Sol siquidē luna
 maior plus quā eius
 dimidiū lumine per-
 fundit, & perinde o-
 pacum à luminoso
 dirimens circulus,
 maximo in luna mi-
 nor est. cū à nostro
 aspectu itidem maxi-
 mo minor inter eos
 qui

ἐν αὐτῇ ἀναγκαίως . ἐπεὶ
 ἑλαττον τῷ ἡμισίως ὄρω-
 μιν αὐτῆ . ὁποῦτα γὰρ σῶ-
 μα σφαιροειδὲς ὑπὸ δύο
 ὀφθαλμῶν ὁράται . ὡν τὸ διάστημα
 μα ἑλαττόν ὅστις τοῦ δι-
 ὀρθώμενον διαμέτρου , τὸ ὄρω-
 μινον αὐτὸ μείζον , ἑλατ-
 του γίνεται τῷ ἡμισίως . ὡσε-
 κεί δὲ τὸ ὀκύνκλον δὲ τέμ-
 νων εἰς ἴσα , ἀλλὰ εἰς ἀνίστα-
 τιν σελήνῳ , μέγιστον μεί-
 γιστον τῶν ἐν αὐτῇ ὄσιν . ὡς
 μέγιστον πρὸς ἀδυσίον , ἀμ-
 φότεροι μέγιστον φανταίον
 τὰ ὄσιν οἱ κύνκλοι . καὶ αὐτῶν
 μὲν τὸ αὐτὸ μείζον ἔχου-
 σιν . ὁ μὲν τὸ αὐτὸν γὰρ δια-
 φυλάσσουσι σῆσιν , ἀλλὰ
 πολλὰς μεταλλάξαις ἢ πολ-
 λὰ σχήματα πρὸς ἀλλήλους
 ποιοῦσι . ποτὲ γὰρ ἐφ' ἑαυ-
 τῶν ἀλλήλους , ἀλλοτε
 δὲ εἰς τομῶν ἐγκλίνοντες .
 ueniunt , aliquando ad sectionem inclinantur .

qui in ipsa fit necesse
 est , quia minor est hęc
 pars dimidia quā ipsi
 spectamus . Siquidē
 cum globosum cor-
 pus a duobus specta-
 tur uisibus , quorū mi-
 nus est interuallū dia-
 metro , quæ circa con-
 spiciū pars eius con-
 spiciua minor euadit
 dimidia . proinde is
 etiā circulus , in par-
 tes non dispescens
 æquales , sed inæqua-
 les , lunā , maximo eo-
 rum qui in ipsa sunt ,
 minor est , ut equidē
 sensu percipiuntur ,
 utriq; maximi imagi-
 ne cōcipiuntur huius
 modi circuli , semper-
 que eandē habēt ma-
 gnitudinē . nō eundē
 seruat statū , uerū mu-
 tationes multas , mul-
 tasq; figuras ad se in-
 uicē habent . Aliquā-
 do enim inuicem in-
 ter se hærentes con-
 Et sectio

καὶ τῶν τομῶν, πλείους μὲν,
 αἷς εἰς βραχὺ παραλλα-
 γαί. αἱ δὲ (οἷα δὴ γινώσκοντες
 πασῶν, δύο, ἢ τε πρὸς ὀρ-
 θὰς, καὶ ἢ κατ' ἔγκλισιν)
 τ' πρὸς ἀλλήλους ἀκτομῆς.
 γίνονται δὲ καὶ αἱ ἐφαρ-
 μογαὶ αὐτῶν δύο μόνως, γινώσκοντες
 τε σιωδῶν ἢ πανσελήνων
 ἐφαρμοζομένων αὐτῶν. πα-
 ραβέσις τοίνυν ἀπὸ σιω-
 δῶν τ' ἡλιου ἢ σελήνης, δι-
 σκνταί τε, καὶ εἰς τομῶν
 ἐγκλίνοντες. ὡς ὀλίγον τὸ
 μεταξὺ τ' ἀπειροφείας ἀμ-
 φώϊν ἀπολειπόμενον, ὅσον
 εἶναι μόνον, ὡς γὰρ πρὸς ἡμᾶς
 τριφωτισμόν. καὶ ἢ το-
 μῶν ἀπὸ τ' ἐφαρμογῆς τῶν
 λυκῶν τ' δὲ εἰς τριμῶν πα-
 ράβασιν, τὸ μνησιδὲς ἢ σε-
 λῶν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐπι-
 δὲ αἰσθητῶν εἰς τὸ
 πρὸς ὀρθὰς τέμνειν ἀλλή-
 λους καὶ

Et sectionum plures
 quidem sunt in bre-
 ue mutationes. alie
 (quales in genere o-
 mnium duæ quæ ad
 rectos angulos, &
 quæ ad inclinationē)
 ad se inuicē defectio-
 nis. Fiunt autem ipso-
 rum accommodationes
 duæ tantū in coitu &
 plenilunio ipsis sese
 accommodatibus. De-
 currēte igitur à coitu
 ad solem luna, distin-
 guuntur, & in sectio-
 nē declinantur, ut pa-
 rum in medio circūferē-
 tiæ ambobus relin-
 quatur. Id est solum
 quod ad nos lumine
 perfusum. Et talis ab
 accommodatione circu-
 lorū. at horū ad secti-
 onē transitus confur-
 gētē, in cornua lunæ
 figurā absoluit. Cum
 uerò semper progred-
 iuntur, ut ad re-
 ctos angulos se inui-

O 2 cem se

λες καὶ τὴν τῶ φωτισμοῦ
 φάσιν περὶ αἰέσιμ, αἰετ
 μέσθ ἢ τομῆς τῶ λυκλῶν
 ἢ τὴν τσαύτην πρόσ-
 θον φωτισμῶν, ὁπόταν ἢ
 τὸ πῶς ὀρθὰς γήκται ἢ
 τομῆς γήμα, διχότομο ἢ
 σελιῶν φαντάζεται. ἀπὸ δὲ
 τῶ τότε πῶς ἀμβλίας
 ἢ ἀκγωνίας πείοντο οἱ λυ-
 κλοι, τὸ ἀμείκτερον τῆς
 δεῖξι γήμα ποιῶσι. τῆ δὲ ἢ
 τὴν διάμετρον πάλιν ἐ-
 φαρμογῆ, τῆ πανσέλιου
 ποιῶσι. ἐπειτα ἀπὸ ταν-
 τῆς ἡδὲ τὴν ἐπὶ τὴν πάλιν
 ἐφαρμογῶν πείοντο, ὅ
 τὰ αὐτὰ γήματα ἢ μέω
 σι ἀπὸ τῆς λῆντες, μέχρις ἀ-
 φανισμοῦ ἢ πάσης λαμ-
 πιδῶν πείωσι, τῆ ἀπὸ
 κῆ τῶ λυκλῶν εἰς τὸ πῶς
 τῆ κόσμον μέρῳ ἐφαρμο-
 γῆ καὶ ποιῶσι ἢ μὲν πῶς ὁ
 πόρῃ

cem secent, & illati lu-
 minis fulxionem sem-
 per augent, medio se-
 ctionis circularum
 in tali progressu lu-
 mine perfuso, quum
 ad rectos angulos
 uenerit figura sectio-
 nis, diuidua luna ui-
 sione concipitur. ab
 huiusmodi figura iā
 ad obtusos perue-
 niente angulos, cir-
 culi utrinq; confur-
 gentem huius faciūt
 figuram. Accommo-
 datione porro per
 diametrum, plenilu-
 nium faciunt. a qua
 ad aliam rursus, ac-
 commodatiōē pro-
 gredientes, easdem
 diminuendo figuras
 efficiunt. quoad rā-
 dem omnis splendor
 euanescat, procedūt
 circularum tramite,
 ad mundi accommoda-
 tionem. Atque hæc
 de luna

πρὸς τὰς ἀξήσεις ἢ μειώ-
 σεις τῆς σελήνης λόγῳ. ἢ
 δεσμεύει δὲ ἢ οἱ παλαιότε-
 ροὶ τῶν φυσικῶν τε ἢ ἀστρο-
 λόγων, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἢ
 σελήνης τὸ φῶς ἔχει. ὡς δὲ
 λόγῳ ὅτι πρῶτον μὲν ἐκ τῆς
 ἐτυμολογίας τὸ ὄνομα τῆς
 αὐτῆς. ὅπως ὠνομασθησῆς,
 ἐκ τοῦ, σέλας αὐτῶν νέου
 ἔχειν ἀέ. Ἐκ τοῦ ὑπὸ διδύ-
 μιου διὰ δίας τοῖς εἰς τὰ ἀρ-
 τιμίσια εἰσὶν ἴσῳ γὰρ
 μὲν σύμβολόν ὄντι, τὸ ἐξ-
 ὠθεν ἔχειν τῆς σελήνης τὸ
 φῶς. οἱ μὲν παλαιοὶ, τρία
 εἶναι πρὸς τὴν σελήνην γή-
 ματα ἐφαστῆ, τὸ μωοει-
 δές, τὸ διχότομον, τὸ πε-
 πληρωμένον. ὅθεν καὶ τρι-
 πρόσωπον τὴν ἀρτιμυ-
 ποίειν ἐβῆ. ὅστις οἱ δὲ νεώ-
 τороι πεσέθεσαν τοῖς ἑρσι,
 τὸ νῦν καλεῖσθαι ἀμείνονος τὸν ὀμείζον μὲν ὅτι τῶ

de lunæ augmento
 ac diminutione ha-
 bita sit oratio. Noue-
 runt etiam prisca phy-
 sici atque astrologi, à
 sole lunam lumen ad-
 mittere, ut manifestū
 est ex ipsius nominis
 etymologia: luna di-
 cta à lumine, quod
 lumen nouum ha-
 beat: reddatq; faces
 ingredientibus. Arte-
 mis. Hoc enim argu-
 mentum est lunæ, ex-
 trinsecus lumen ad-
 mittendi. Prisci igitur
 uiri, tres in luna
 figuras esse protule-
 runt, surgentem in
 cornua, diuiduam,
 plenā. Vnde trinam
 faciem Triuiam Dia-
 nam facere ac dicere
 consuetudo est. Iu-
 niores autem illis tri-
 bus nunc appellatū,
 utrinq; turgidā adie-
 3 διχ.

Διχρότος, μείον δὲ τὸ παν-
 σελήνιον. μὲν δὲ καλεῖται ἢ
 τὴν ἀρα σιμαίνον ῥηθια. καὶ
 ἢ τὴν ἀρῆν, ὅταν ἢ σιγμοει-
 δὴς τῶ ἀήματι, μὲν κα-
 λεῖται. καὶ αὐτὸ τὸ κατὰ σπ-
 μα τὸ ἀέρος, τὸ ἀπὸ σπώ-
 δου ἰδί σπώδου, ὡς εἰώθε-
 μιν λέγειν, καυματώδης
 γέγονεν ὁ μήν, ἢ ὕκρετος.
 καλεῖται δὲ τὸ ἀπὸ σπώ-
 δου, χρονιὸν διάστημα. ἢ
 λοιπὸν, ὁ τριακονθήμερος
 χρόνος. ὡς λέγουσιν μὲν
 ἀπὸ δελμηκῆσαι, ἢ ἀπὸ δι-
 μέν, ὅ πάντως τὸ ἀπὸ συ-
 νόδου ἰδί σύνοδου λέγον-
 τος, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ τριά-
 κοντα ἡμερῶν ἀειμήρο-
 δὴν ἢ τὰ πρῶτα, σῶ-
 ματὰ ὄδου, ἢ τὴν μινωσιδὴς
 θεός, ἢ τὸ ἀέρος κατὰ
 σημα. τὰ δὲ εἰς δύο, ἀσώ-
 ματ' ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ χρό-
 νος

cerūt, quæ maior quæ
 dē est diuidua, minor
 aut plenilunio. Mene
 quasi dicas menstrua
 uocatur ob quatuor
 significata. Luna siqui
 dē cū fuerit figura Si-
 moides, Mene uoca-
 tur. & hæc aeris cōsti-
 tutio, quæ est coitu ad
 coitū, ut dicere cōsue-
 uimus, fuit mēsis la-
 boriosus, aut tēpera-
 tus. Vocatur mēsis e-
 riā à coitu ad coitū tē-
 porale interuallū po-
 stea tempus, quod est
 pars trigesima. Ut di-
 cimus mēsem peregrina-
 natū esse, aut quæpiā
 peregrinari, nō omni-
 no ad coitū à coitu di-
 cētes, sed simpliciter
 triginta dierū nume-
 rū. Bina igitur prima
 sunt corpora, surgēs
 in cornua luna & æ-
 ris cōstitutio: quæ ue-
 rō sequitur duo, cor-
 poris expertia: quia
 tempus

ἡ ἀσώματ' αἰ ἢ πρὸς
 τὸ ἥλιον σπείρει. ἢ σε λυ-
 νης, ὅτι αἰεὶ τὸ ἴσον τῷ χρόνῳ
 διάστημα φυλάττει, διὰ αἰ-
 τίας τοιαύτης. ὁ ἥλιος ὡς
 ἀληθεύεται, καὶ ὑψηλό-
 τος καὶ προσγρότος
 ἢ τὴν προαιρετικὴν γί-
 νεται πορείαν ὅταν μὲν ἐν
 ταπινότοτος ἢ, τὰ χίον δι-
 ερχεῖ τὸ ζώδιον ἀναγκαί-
 ως. ὅποταμ δ' ὑψηλότε-
 ρος, βράδιον. ταπινότοτος
 μὲν γὰρ ὡς, μείονα διερχεῖ
 ποιεῖ φέρειν ὑψηλότοτος ἢ,
 μείονα. ὅσοι ἢ καταμάθοι
 μὲν ἂν ἢ ἐκ τῆς γινομένην
 ἢ τὸν κώνος τομῶν. αἰ ἢ
 γὰρ πρὸς ταῖς βάσεις αὐ-
 τῶν, πλατύτοταί εἰσι· αἰ ἢ
 μάλιστον τῶν κορυφῶν πελάξο-
 σαι, στενότοταί. αἰ τοίνυν αἰ
 πρὸ τῆς ὀψείως ἀρχαίμωνι
 κώνοι πρὸς οὐρανόν, κορυφῶν μὲν ἔχουσι, τὸ

tempus ipsum corpo-
 ris expers. Verum ad
 solē lunæ coitus non
 semper æquale tēpo-
 ris seruant interual-
 lū. Hac de causa sol,
 ut iam dictū est, mo-
 dō terræ proximus,
 modō sublimiselectū
 li suo euadit itinere.
 Cū igitur fuerit hu-
 milior, celer signife-
 rum permeet neceffe
 est: cū uerō sublimior
 tardus, Nā cū humili-
 or est, minorē per-
 meat ambitum, subli-
 mior autem maiorē.
 Id quoque didiceri-
 mus ex sectionibus
 factis per conos, seu
 metas. Nā quæ ad ba-
 ses ipsorū sunt, latio-
 res: at quæ magis ac-
 cedunt ad uerticem,
 angustiores. A uisu
 igitur effusi in cælū
 conī, siue turbines,

πρὸς αὐταῖς ταῖς ἰσῶσι.
 Βολισμὸν δὲ, τὸ ὄρατον, ὡς ἔπει-
 ρεῖσθαι. ἔπει τοίνυν ἡ γῆ
 λεγόμενον ὄρατον, ἴσας γρηθῶ-
 νται αἰ πρὸς πάντα τὰ ζώ-
 σια ἀρχομένηαι βολισμοὶ τῆ
 κωνων, ἐπὶ τῶν σωματικῶν.
 νε μὴτε τὰ πεντότρονον, μῆ-
 τε ὑψηλότρονον φερεῖται τὸ
 ἥλιον, ἀλλὰ δὲ παρὰ τὸ
 αὐτὸ ὑψὸς ἀπέχει τῆς
 γῆς, πάντ' αὐτὰ ζώσια γῆ
 ἴσως διεξίει χρόνον. Ἐστὼς
 αὐτὸ αὐτὸ καὶ αἰ πρὸς τὴν
 σελήνην σωματικῶν, τὸ ἴσον τῆ
 χρόνον διάστημα ἀπέσωρον.
 ἔπει ἡ ἔχ' ἔστω ἔχει, ἀλλ' ἡ
 μὲν τοῖς διδύμοις ὑψηλό-
 ται τῶν, γῆ ἡ φερεῖται τὰ πε-
 νότα τῶν φερεῖται τετ-
 ρητοῦ. ἔστω γῆ μὲν διδύ-
 μοις τὴν τῶν κωνων τῆ ὄψεως
 ἀρτομῶν πλατυτέραν ὄ-
 σαν (ἔπει μᾶλλον τῆ βάσει
 πελά-

uerticem quidem ha-
 bent ad uisus aciem:
 basin uero, quod sub
 aspectu uenit quoc-
 spectatur: Quia igitur
 terra centrum est
 aequales erunt in o-
 mnia signa effusae ce-
 norum bases. Si igitur
 contingeret so-
 lem non ferri subli-
 mius, sed omnifa-
 riam eodem a terra
 abesse fastigio, cun-
 cta signa tempore
 aequali perlustrare,
 atque ita ad lunam
 coitus aequale tem-
 poris custodirent in-
 teruallum. At quia
 non ita habet, sed in
 geminis est sublimis-
 simus, in sagittario
 autem humillimus,
 ferri obseruatus est.
 & perinde in gemi-
 nis coni uisus defe-
 ctio latior est (quo-
 niã propinquior ad
 basem

πελάξει.) βράδιον διεξίδη,
 τάχιον δὲ τὴν τὸ φερότα.
 ἐπεὶ πάλιν γινταῦθα ἡ ἀρ-
 τομὴ τὸ λῶντος τῆ ἰορυφῆ
 μάλλον πελάξεισσε, εὐνο-
 τέρως ὅστις. ὁπόταν μὲν ἔν
 γιντὰρχῆ διδύμων σιῶδης
 γηκίτη, γινταῦθα ρι μὲν σε
 λήνης πρὸς γειτόρας φέρο
 μέλεις, ὑψηλοτάτη ἢ τὸ ἡ-
 λίας, αὐαγκάλως σύντομο
 ὁ μὲν γιντὰρχῆ. ἐπὶ γὰρ γιν-
 διδύμοις ὄντα, καταλή-
 φεται τῆ ἡλιου, διςί γε
 τριάκοντα ἡμέρας ἔσσο τῆ
 ζώδιον διορχόμενον. εἰ δὲ
 πρὸς τὰς τὸ φερότα ἀρχαῖς
 γηκίτο σύντομο, ὁ κατα-
 λήφεται ἐπὶ γιντὰρχῆ
 ζώδιον τῆ ἡλιου ἡ σελήνη, γιν-
 τὰρχῆς ἑκτὴ ἡμέρας ἔσσο
 τὸ ζώδιον διώντῃ τὸ ἡ-
 λίας. μήκισθ' ἔν πάτωρ
 ὄντῃ ὁ μὲν γηκίσεται. ἑ-
 τ σελή-

sem accedit) tardius
 permeat, celerius au-
 tem eam quam sagit-
 tarii: quoniam rursus
 hinc coni defectio,
 quæ ad uerticem ma-
 gis accedit, est angu-
 stior. Cum ergo in
 principio gemo-
 rum fuerit coitus, u-
 bi luna terræ permeat
 proxima, cum sol sub
 limissimè inuehatur,
 concisus sit mensis
 necesse est. Siquidem
 ipsum adhuc in ge-
 minis relictum offen-
 det solem, triginta &
 duobus diebus id si-
 gnū emetitur. Quod
 si in principio sagit-
 tarii fuerit coitus, in
 eodem signo cum so-
 le luna in cōgressum
 non ueniet, quod ui-
 ginti & octo diebus
 id signum sol perme-
 et. Omnium igitur
 hic mensis euadet
 O 5 longis

τὸ σελήνιος βραδείου τὸ τοξό-
 τικον διορχυμίνος, καὶ τὸ ἡ-
 λιοπαχέως, καὶ σταυρῶτα
 βραδείως ἕως αὐτὸ κατα-
 λαμβανομένου. καὶ δὲ τοῖς
 μεταξὺ ζωδίοις, τὸ ἀνάλο-
 γον συμβήσεται. ἔτι καὶ
 πάντων τῶν πλανητῶν καὶ
 ἐκείσιν τῶν ζωδίων ὑψώ-
 ματα καὶ ταπεινώματα ἐ-
 λέγχεται. ὁπόταν γὰρ εἰς
 τριάκοντα μοίρας πάντων
 κενεμηδίων, τὰ μὲν δια-
 τικτὰ δὲ βραδείου αὐτῶν
 διερχεται, διὸ διπλοῦ, ὅτι καὶ
 δια μὲν ταπεινώσει, εἰς
 σημερινῶν τῶν κένων ἀρ-
 τήμας καὶ τυγχάνοντες,
 δια τῶν διερχονται αὐτῶν.
 καὶ δὲ σταυρῶτα πλαν-
 ητῶν αἰτῶν κένων ἀρ-
 τήμα, βραδείου τὸ ἡλίου
 αὐτὸ γίνεται ὑψώσεων καὶ
 ταπεινώσεων πάντων τῶν

πλανη-

longissimus, sagitta-
 rium luna tardius e-
 metiente, sole autem
 celerius, & perinde
 feriusculè ab ipsa of-
 fenditur. In medijs
 autem istorū signis,
 iuxta proportionem
 contigerit. Ita etiam
 cunctarum uagarum
 stellarum in suis si-
 gnis sublimitates &
 humilitates coargu-
 untur, cum in trigin-
 ta partes distributa
 sint omnia, ea cele-
 rius aut serius per-
 ambulat. Certum
 profectò est esse hu-
 miliores, ubi cono-
 rum angustiores na-
 cti fuerint sectiones,
 quas etiam permeat
 celerius. At ubi pro-
 pter fastigium latio-
 res conorum sectio-
 nes, tardius etiam e-
 uadunt. At sublimi-
 ter & humiliter in-
 uectarum cūctarum
 uaga-

πλανητῶν, ἐπίσης κενῶν
 πάντων εἰσὶν οἱ κύκλοι. ἐ-
 πέγει δὲ τὰ ὕψη, τὰ τα-
 πεινώματα, μὴ πάντων
 πόσον τ' ἦν ἀφιστάσι. πρὶ
 οὗ ἐν καὶ ὁ φησὶ σελήνης
 ὄν, ὑποβέλκτου τῷ ζω-
 δεικῶ, πρὸ ὄλου αὐτ' ἐγκε-
 κλιμνύσθαι. τὸ γὰρ τῶν βορείων
 ἐφάπτεται, ἐφόσον τὸ ἡ σε-
 λήνη αὐτῆς βορείως πε-
 λάσειμ εἰσὼσθαι καὶ τῶ νοτίω
 ὁμοίως. ὡς ἐστὶν ἔχων, τὸ
 διαμέσθαι κατὰ δύο σημεία
 πέντε ἀναγκαίως, ὅς ἡλια
 κός τε καὶ ἐκλειπτικός κα-
 λῆται. ταύτας ἐν πάσι ἡ-
 μάς, οἱ μὲν σωμαφῶς. οἱ δὲ
 σωμαδεσμός καλεῖσθαι. ὡς
 πρὸ ὁ ἡλιος καλεῖται διχῶς
 αὐτὸς τε καὶ τὸ φέγγος αὐτῶ
 ἔστω καὶ τὸ σελήνην διχῶς
 καλεῖμ εἰσὼθαμν. τὸ πρὸς ἐ-
 ξῆς, τὸ πρὸς τὸ ἐκλείψαι αὐτῶ

πρὸς

uagarū stellarū, per-
 squē omniū ipsarum
 eccētri sūt orbes, per
 fastigia & humilita-
 tes nō undiq; equali-
 ter à terra distāt. Cū
 sit ergo lunæ talis, si-
 gnifero subijcitur ad
 ipsū totū inclinatus,
 septentrionalē enim
 cōtingit, quatenus lu-
 na ipla ad septētrio-
 nē propinquior acce-
 dere cōsuevit: simili-
 ter ad austrū. Cū itaq;
 ita habeat eclipticam
 in medijs in quam si-
 gniferi articulis bina
 secet signa necesse est
 qui sanè locus solaris
 & eclipticus appella-
 tur. Tales igitur se-
 ctiones, alij cōtactus,
 alij coitus uocāt, quē
 admodū sol duplici-
 ter uocatur, ipse, &
 fulgoripfius: ita lunā
 dupliciter appellare
 consueuimus. Deinceps
 de eius defectu
 uerba

ποιουσόμεθα λόγῳ, ὅπως
μὴ πῶς ἀπλῆσὶ τοῖς γραι-
δίνοις ἢ ἡμεῖς δεξάσωμεν,
ὅπόταν ἐκλείπῃ ἡ σελήνη,
ὅτι φαρμακίδες εἰσὶν αἱ
καθαίρειν αὐτήν.

πρὸ τῆς σελήνης
ἐκλείψως.

Ἐκλείπει ἢ ἡ σελήνη τῆ
σκιά τῆ γῆς πῶς πίπτουσα,
ὅπόταν ἕθι μᾶς εὐθείας
τὰ τρία γέννησιν σώματα,
ἡλιοῦ, γῆς, ἢ σελήνης, με-
σης τῆ γῆς γρομλίνος. ὅπου
γὲν μόνη τῆ πανσελήνης
συμβαίνειν ὀρθωτόν, πῶς
πίπτει δὲ τῆ σκιά τῆ γῆς,
τόν δὲ τὸ τρίτον. ὁ ἡλιοῦ
τὴν λίνην ποιῆται, κα-
θάπερ ἡδὴ ἐφάρμεν, ἕως
ἕως μεσαιτάτω τῶ ζώου-
κῶ τὸν οἰκίον λίνην ἔχωρ
ἕως κέμελον. ἢ ἔν γῆ φῶ-
πιζωμῶν ἕως αὐτῶ, σκιά
ἀρ-

uerba habebimus, ne
uetularum ritu nos
quoque opinemur,
cum luna defecerit,
esse ueneficas, quæ
ipsi adhibeant pia-
cula.

De lunæ defectu.

Deficit nimirum
luna, cum in terra
umbram inciderit,
cum unâ in recta li-
nea tria fuerint cor-
pora sol, terra, luna,
terra interueniente
media. Quod in solo
potest euenire ple-
nilunio. In terræ au-
tem umbram hoc pa-
cto incidit. Moue-
tur profecto sol, quo
diximus modo in me-
dijs signiferi articu-
lis, suū habēs in quo
mouetur orbē. Terra
igitur ab ipso lumi-
ne perfusa, umbram
remit-

ἀρπύμει ἀναγκαίως, ἵα
 θάπτερ ἢ ἄλλα, ὁπόσα φω
 τίηται, τῶν σφαιρῶν σωμά
 των αὐτῆ τίνων κωνοει
 δῶς σχηματισμένη, ὅλου
 μὲν ἐκ ὑπὸ λαμβάνει τῶν
 σφαιρῶν, ὃ δὲ πάντῃ πλά
 τει αὐτῶ συμπτύκτεινετῆ,
 ἢ τὸ εἰς ὄψιν ἀκρωρυφῶ
 ἢ δὲ μετρεῖται δι' αὐτῶ
 τῶν μεσοκτάτων τῶν κωρυφῆς
 τῶν ἡλίου κωρυφῶν, ἀνα
 γκαίως ἢ αὐτῆ αὐτῶ τῶ με
 σοκτάτων τῶν ζωδιακῶν ὑ
 πόκειται, αὐτῆ μὲν ἢ τῶ
 ἄλλων δὲ ἀνερχετῆ ἀστρον,
 τῶν ἡλίου σελήνης ὑπὸ, πο
 λὺ ὑπερβαίνει, ὁπόταν ἐν ἡ
 σελήνῃ διαμετρεῖται τὸν
 ἡλίον, ἢ γὰρ τῶν δεξιοῖς καὶ
 βορειοῖς, ἢ γὰρ τῶν ἰσωντιοῖς
 τῶν ζωδιακῶν εὐρέθει, ἐκ
 φάνησι τῶν σφαιρῶν τῶ γῆς,
 καὶ ἢ τῶν ὅσων, ὃ ἢ τῶν ἄστρον
 πάντων

remittat necesse est,
 sicut & alia quæ lu
 mine perfunduntur,
 omnia solida corpo
 ra. Terra igitur pro
 mittens umbram in
 figura metę, totū neu
 tiquā comprehendit
 signiferum, neq; per
 omnem eius extendi
 tur latitudinē, quod
 in acutū uerticē tran
 scendat ipsi uerticis
 medioxumo aduer
 sa soli, centrū diame
 tro respiciens, neces
 sario etiam ipsa ipsi
 medioxumo signife
 ri substernitur. non
 eousque alia ascen
 dunt sidera, nam mul
 to excedit lunæ fasti
 gium. Cūm igitur lu
 na soli aduersa, aut in
 dextris & septentrio
 nalibus, aut in con
 trarijs signiferi com
 parata fuerit, terræ
 umbram deuitat &
 ob hoc non defecit
 toto

πωσέλινομ' ἐκλείπει. ὁπό-
 ταν δὲ διαμετρεῖσα τὸν ἡ-
 λιον, ἄτως ἔχου εὐρεθῆ, ὡς
 μίαν ὑψέαν δώκαδ' ἑκα-
 τάλιαδ', ἢ τὴν ἐκόντων
 τῶν τε ἡλίου ἢ τῆς γῆς καὶ τῆ
 σελήνης. τότε ἀκεῖ βῶς ἐμ-
 πίπρουα τῆ σκιά τῆ γῆς,
 τελείαν ἐκλείψιν ποιεῖται.
 φέρετ' ἂν γὰρ ἡ σκιά τῆς
 γῆς ἢ τῆ διάμετρον τῆ ἡλίου,
 ἢ ἑκατὸν ἢ ὡσπὲρ ἴσ' αὐτῆ.
 καὶ δὲ καὶ ὁμοῦς φησὶν,
 Ἐμ δ' ἐπεὶ ὠκεῖαν λαμ-
 πῶν φάσ' ἡελίοιο,
 Ἐλιον νύκτα μέλαιναρ ἄδι-
 ζείδωρον ἀφῆραν.
 ἄτως δὲ συμφρομένης αὐ-
 τῆ τῆ ἡλίου, καὶ αὐτῆ τῆ
 ἀκρωτὸ ἐκόντων αὐτῆ δια-
 μετρεῖσιν, ἢ σελήνη ἢ τῆ
 πτωαρεπικῶν λίνισιρ ἴσα,
 ἀπαντὰ αὐτῆ ἐκείνης μὲν
 ἀπ' ἀβελῆς πρὸς δύνισιν, τῆ σελήνης ἀπ' ἢ δύνισιν

toto plenilunio. Cū
 uerò soli aduersa ita
 habere inuenta fue-
 rit, ut recta linea una
 per centra transmit-
 ti possit solis a clausu-
 rum ad libellam terre
 umbra incurrit, con-
 summatam faciens e-
 clipsem. Fertur enim
 terræ umbra per so-
 lis dimetientem, ab
 ipsoq; trahitur, ut
 Homerus inquit:

Labitur Oceano ruti-
 li lux splendida
 solis.

Terræ obductu nox
 atris circumuolat
 alis.

Atque ita cum sole
 circumfertur, in ipso
 extremo eius centrū
 dimensa luna electili
 suo progressa motu
 in ipsius congressum
 uenit: illo ab ortu in
 occasum, luna uerò

νεῖον ὑπὲρ τὴν ἀναρλιῶ φε-
 ρομένης καὶ ἔτος πρὸς ἐπι-
 πλοῖα αὐτῆς, εἰς ἕτη τῶν ἀπὸ
 τῆς ἡλίου αὐγῶν ὡσπέρ ἐστι
 μῆς, ὅποταμ τῆς ἡλιωμι-
 νης ἡμῖν ἐπιπλοῖον εἴη, ὅτι
 αἰετὸ ὅλην ὑποσκοτεῖται ὑπὸ
 τῆς γῆς, ὅτε πᾶσα ὑπὸ τῆς
 σκιᾶς καλύπτεται, ἀλλ' ἐσμ
 ὅτε ἐκ τῆς μερῶς. ἴσως ἢ συμ-
 βαίνα, ὅποταμ διαμετρῶ-
 σα τὸν ἡλιον, ἐφάπτηται τῆς
 ἑσπέριας μὲν μέρους ἢ κατ'
 αὐτὸ τὸ μεσαίταρ αὐτοῦ
 τὸ κέντρον ἔχουσα εὐρεθῆναι.
 ἔτω γὰρ μέρος τῆς αὐτῆς, ἀλλ'
 ὅτε πᾶσα, πρὸς ἐπιπλοῖον τῆς σκιᾶς
 ὅτι δὲ τῆς σκιᾶς τῆς γῆς πρὸς
 ἐπιπλοῖον, ἀλλ' ἔχεται τὸν ἴσον
 πορ, ἐκλείπει, ὅτι τῶν φαινο-
 μῶν αὐτῆς παρῆσιμ ὄραται.
 πρὸς τὸν ἡλιον, ὅτι ἐν μόνῃ
 πρὸς αὐτὸν ἐκλείπει. (ὅτε
 αὐτὴ καὶ μόνον οἶόν τε περιπίπτει
 αὐτῶν τῆ
 σκιᾶς

ab occasu in ortū de-
 lata. Atq; ita umbram
 incurrens, solis ful-
 gore priuatur: sicut
 nos quoq; cū quispiā
 sese in sole nobis op-
 posuerit. At non sem-
 per sub terræ umbra
 obscuratur, neq; tota
 ab umbra operitur,
 uerum est quando in
 parte tantū. Quod
 sanè cōtingit, cū ad-
 uersa soli eclipticam
 tangit, nec tamen in
 medioxumo cētrum
 habuerit, ita demum
 eius pars aliqua non
 tota in umbrā incidit
 Cæterū quod in ter-
 ræ umbram incidat,
 neque alio pacto de-
 ficiat, ab eis quæ ap-
 parent nobis, par est
 intueri. Primum
 nanque in ipso defi-
 cit plenilunio, quam
 demum potuerit

σκιά τῆς γῆς, διαμετρεῖται
 τὸν ἥλιον) δίδυτον, ὁπό-
 ταν κλειῶν ἐκλείψιμ ποι-
 εῖται, ὁρᾷ τὸ αὐτὸ τὰ πρὸς
 αὐτὴν τετραμυθία, ἀφα-
 νισθῆναι πρῶτα, ὅσα τὸ ἀ-
 παντῶν αὐτῶν τῆ σκιά.
 αὐτὴν ἄ, ὡς πρὸς ἀνατο-
 λῶν ἔχεται ἢ τὴν γίνου-
 σιαν τῶν ἄρανῶν λίνισιν. Ἐ-
 ἵ σκιάς, ὡς ἀπ' ἀνατολῆς
 ὑπὸ δύσειν ἀεὶ φερόμενης.
 πάλιν τε ἀρχομένη ἐκφαί-
 νεται κατὰ τὴν ἐκλείψιμ,
 πρῶτα ἔχει ἐκφανόμενα
 τὰ πρὸς ἀνατολῶν τετραμ-
 μυθία, ἀναγκαῖα τῶν γῆ,
 ἀπαντῶσιν αὐτῇ τῆ σκιά,
 τὰ πρῶτα γίνουσαν ὡς
 μέρος τῆς σελήνης αὐτῆ, ὅ-
 λευκῶν ὄμματα, πάλιν πρῶ-
 τα μετὰ τὴν λεύψιμ ἐκ-
 φαίνονται. πάλιν, ὁπόταν
 ἀπ' ἡμέρας ἐκλείψει, αὐτὸ μὲν ἀπ' τῶν βορείων ὑπὸ

umbræ duntaxat in-
 cidere soli aduersa.
 Secundò cùm perfe-
 ctum defectum ad-
 miserit, cernuntur e-
 ius partes ad umbræ
 conuersæ primùm
 obscurari, quod ipsi
 tum occurrant um-
 bræ. Cùm ad ortum
 luna inuehatur, mo-
 tu cæli cōtrario, um-
 bra uerò ab ortu in
 occasum semper de-
 lata. Rursus post de-
 fectum incipit effer-
 ri partes primas ha-
 bens elatas ad or-
 tum conuersas. Nam
 necesse est quæ pri-
 mæ partes umbram
 offenderint, lunæ pri-
 mas operiri, quæ por-
 rò primæ post occul-
 tationem apparent.
 Rursus cùm in parte
 deficit, si à septērio-

τὰ νότια λαπῶσα, πάρα
 ἴσως, τὰ πρὸς μεσημβρίαν
 αὐτῆ πετραμμένα ἀφανί-
 ζεται ἀναγκαίως. ταῦτα
 γὰρ ἐν τῇ λαβόλω πλοηγύ-
 μωνα, ποδιπίπῃσι τῇ σκιᾷ,
 ὅπως αὐτὰ κρύπτει. τὰ
 δὲ πρὸς ἀρκτρον τετραμμέ-
 να, ἐκφύγει τῇ σκιᾷ, ὅπο-
 ταν δὲ ἀρκτρον νοτίων ἕδῃ
 τὰ βόρεια ἀρκτρομνήμη, με-
 ρικῶ τῇ ἐκλείψει ποιῆται,
 ὁ μετρήσασα ἢ τὸ ἥλιον,
 ὅπως τὸ κέντρον ἔχουσα
 ἢ τὸ μεσαία τομ τῶ ζω-
 ὄσηκῶ, ἢ τὸ τῶ ἡλίου κέν-
 τρον. τὰ πρὸς ἀρκτρον ὄρων
 τα μέρη αὐτῆ ἐκλείπει, ἐ-
 πείδι ταῦτα πλοηγύμε-
 να ποδιπίπῃσι τῇ σκιᾷ. τὰ
 δὲ πρὸς μεσημβρίαν μέρη
 αὐτῆ φαίνεται. ταῦτα ἐν
 πάλαιτα χροίον ὀφθαλμο-
 ῶς ἡμῖν παρίσθιν, ὅτι
 ὅτι

ne in austrum se reci-
 piat, id patiuntur, ad
 meridiē cōuersæ par-
 tes, quæ primē obscu-
 rentur necesse est. He-
 nāq; inter eundū præ-
 cedētes, in umbræ cō-
 gressum ueniunt, &
 perinde occultantur.
 At quæ ad septentrio-
 nem conuersæ sunt,
 umbrā effugiunt, pla-
 neq; deuitāt. At cūm
 ab australibus parti-
 bus ad septētrionem
 scandit, particularem
 defectū admittit, cū
 Soli fuerit aduersa,
 necdū tamē centrum
 ad signiferi medioxu-
 mū, & solis centrum
 habens, quæ ad se-
 ptentriōnem spectāt
 eius partes, deficiūt,
 quæ præcedentes um-
 bræ immergūtur. At
 quæ ad meridiē par-
 tes, apparēt. Hęc om-
 nia nobis obiecta, o-
 calis propē insunt,
 P quod

ἢ ἡ σελήνη μίαν ἔχει ταύ-
 τῶν τ' ἐκλείψως αἰτίαν,
 τῶν περίηλων καὶ ἢ
 πορευτήσιν τῶν σκιῶν τῆς
 γῆς, ἢ ἐπισκωτομένη τῶν
 αὐτῶν, σέρεται τ' ἀπὸ τ' ἡλια-
 κῶν ἀκτίνων ὑπερβολῆς, αἰ-
 λαμπρώσει τ' αἰ πῶς τ'
 ἡλιον αὐτῶν τετραμείλιον.
 Ὁ μὲν ἢ ἀπὸ μακρῶν φω-
 τισμῶν αὐτῶν ὁπότε ἐκλεί-
 πται, ποδιφορεῖς ὀρῶντες ἀνα-
 γκαίως καὶ τότε συμβαί-
 νοντι. αὐτῶν γὰρ σφαιροει-
 δῆς τῶν ἀρχοῦσα, ποδιπῆσι
 σκιῶν σχήματι κωνοειδῆ,
 καὶ ὅτως αἰ ἀπορμαί, αἰ
 γινόμεναι τῶν φωτῶν αὐτῶν,
 ποδιφορεῖς ὀρῶντες. σφαιροει-
 κῶν γὰρ σχήμα, κωνοειδῆ
 σχήματι γίνονται γαίω, ἢ ἀ-
 φανίζονται ἔχον τὸ φάσμα
 αἰ τῶν κωνοειδῶν, αὐτὰν γκαί-
 ως τὸ ὑπολήπομενον, καὶ μετέπειτα ἀφανισμένον,

quod luna unā & eā-
 dem habeat defectus
 causā. Circūlaplum,
 quo terrā umbrā cir-
 cumillabitur, ab ipsā
 quē obscurata, sola-
 riū radiorū iaculatio-
 ne priuatur, quae ful-
 gentē reddēs semper
 eius ad solē cōuersam
 partē, id efficit. Enim
 uerō etiā sectiones
 ipsius illuminationū
 cū deficiūt, circūmeā-
 tes spectātur, hoc ne-
 cessario eueniēte. Nā
 cū ipsa globosa sit,
 umbrē incidit, quae fi-
 gura est turbinata, at
 quae ita sectiones ab
 eius lumine admittit
 circūmeātes spectan-
 tur. Globosa siquidē
 figura in figurē turbi-
 natae cōgressum incur-
 rēs, partē cōtractā ob-
 scuratā habēs à turbi-
 nato semper necessa-
 riō relicta necdū ob-
 scurata.

ποδὶ φέρεις ἢ τὴν ἀρτομυ-
 νῆ μλωφῆς ἰσχυρὰ ἡμῶν. τε
 ἴσθη δὲ ἡ ἀρκένο ἕδιτ' ἑατ'
 αὐτ' ἐκλείπει, ὅπ' τελείαν
 ἐκλείπει ποιῆτ' ὅ ἕφιλο
 τάτη, ἢ πρὸς γαιοτάτη, ἢ
 μέσως ἔχουσα, ἢ ἕφιλοτά-
 τη μὲν ἐκλείπουσα, τὰ χιου
 ἐκφαίνεται, τὰ πρὸς τάτη ἢ
 βραδέως, μέση ἢ, μέση ἰσχυ-
 ρῆ δ' ἐκλείφειος χρόνον τ'
 προφρηνίμων. ἴσθη δὲ σα-
 φῶς κατὰ μωφῆς, ὅτι μὲν ἄλ-
 λως ἢ τῆ σκιά φη γῆς ποδὶ
 πίπτουσα, ἐκλείπει. ὅπότε μ
 μὲν γὰρ ἕφιλοτάτη, ἐκλεί-
 πει ἕφιλο σφρωτόρω φη σκιάς
 γῆτι γαχάνουσα, δᾶσομ ἐκ-
 φαίνεται, ὅπότε μ δὲ προσ-
 γαιοτάτη, πλατῦτόρω διά-
 σματ' σκιάς διελθῆν αὐ-
 τῆ ἀναγκάσω, ὅτ' ἔτω πλεί-
 ων ὅτ' ἐκλείφειος αὐτῆ γί-
 νεται χρόνον. ὅπότε μ δὲ
 μέσων

scuratā circummeās,
 per sectionē, etiā sur-
 gentē in cornua figu-
 rā obtinet. Obserua-
 tū autē hoc etiā in eius
 defectū integrū tum
 demū subire defectū,
 cū sublīssima, cū ter-
 re proxima, cū mediū
 tenet locū. & sublīmif-
 sima quidē deficiens
 celerius cōparet, hu-
 millima autē ferō: me-
 dia mediā rationē te-
 net tēporis defectus
 inter iā dictos. Id per
 spicue admonet, non
 aliter quā in terræ
 umbra demersam de-
 ficere. Nā cū sublīmif-
 sima defecerit, umbra
 angustius permeet
 necesse est, tū breuissi-
 mo tēporis curriculo
 euadit. Cū porro
 humillima amplīssi-
 mā terræ umbram su-
 bit, & tum diutius
 in defectu perdurat
 necessariō. At cū

μέσον ὑποχέουσι, ἢ ἀνά
 λογῶν ἀπαντᾷ, μέσον καὶ
 τῆς ἐκλείψεως χρόνον ἔχου-
 σις αὐτῶν. ἐν τούτῳ δεικνυ-
 τῆς, ὅτι ἢ τῆς γῆς σκιαῶν, ἡ
 νοσείδης ὄδῳ, ταῦτα γὰρ ἴσῳ
 ἀλλήλων, ἢ ἔχει, ἐλέγχεται.
 καὶ γὰρ ἡ ἐκλείψις τῆς σελή-
 νης δεικνυτῆς ὅτι ἄλλως γί-
 νεται, ἢ εἰς τὴν σκιά τῆς γῆς
 ἐμπιπῆσις αὐτῆς. Ἐπάλιν
 αἱ πόδι τὰς ἐκλείψεις αὐτῆς
 εἰσφοραὶ, δεικνύουσι, ὅτι
 ἡ νοσείδης ὄδῳ ἢ τῆς γῆς
 σκιά· χρονίζουσι μὲν γνῶ-
 ταῖς πρὸς γεωτροπίας τῶν
 ἐκλείψεων, τάχιον ἢ ἐκφαί-
 νομένης ἐπεὶ δὲ αὐτῆς ἐκλείπτῃ
 γνῶταῖς ἀπρὸς γεωτροπίας, γνῶ-
 ταῖς μεταξὺ καὶ τῆς χρόνον τῆς
 ἐκλείψεως μεσῶς ἔχουσι.
 Ἐαὶ μορμυρῶν ἢ τῆς ἐκλείψε-
 ων, δεικνύουσι, ὅτι ἡ νοσείδης
 ὄδῳ αὐτῆς ἢ σκιά, φαιώτας

γ

medium tenuit fasti-
 giū, iuxta proportio-
 nē, tēpus in defectu
 mediū absumit. Hinc
 demonstratur, terræ
 umbra esse turbina-
 ta. Hæc inter se inui-
 cē, quatenus habent,
 coarguuntur, & lunę
 defectus nō aliter fie-
 ri demonstratur, quā
 demonstrando in ter-
 ræ circummeantem
 umbram ipsam inci-
 dere. Rursus circa de-
 fectus ipsius circum-
 meatus indicant, tur-
 binatam esse terræ fi-
 gurā. Diuturna quid-
 em in humilibus de-
 fectibus, citius uerō
 apparēt, cū defecto-
 rit, in remotioribus
 à terra partibus, at in
 medijs tempus defe-
 ctus mediū habens.
 necnon particulares
 defectus turbinatam
 arguunt esse terræ
 umbram. Cūq; tales
 illumi-

κρηφραμενη. η̄ ομοίως εν̄
 σου μλωος̄ ἐμπίπτουσᾱ ἄρ̄ ἢ
 σελλίω̄ εἰς αὐτ̄. δεξῑ λειπε-
 νω̄ι δε̄ δε̄ τ̄ κωνοειδη̄ ἐν̄
 αὐτ̄, η̄ εἰς σφομ̄ ἀκρηφ-
 φιδ̄, ὅτως ἢ σελλίω̄ εκ-
 φιδ̄ γει αὐτ̄, ὁποταμ̄ τὰ βό-
 ρεια ἢ τὰ νότιᾱ ἐπέχουσᾱ τ̄
 ζωδ̄ κ̄ ε̄, ἢ τὰς πω̄ σελλ̄
 νοις̄ ἐκίσκηται. πρ̄ως̄ δ̄
 ἄρ̄ κ̄ μ̄ ε̄χοι τ̄ν̄ ἄσφω̄ λυ-
 λινδροειδης̄ ἢ καλαθοει-
 δης̄ ὅσα. κ̄ ε̄ ὅτως̄ ἄρ̄ τὰ
 ἄσφᾱ συνέβαινε, ποτ̄ μὲν
 λαμπρότερα, ποτ̄ δ̄ ἄ-
 μαυρότερα φαίνονται. λαμ-
 πρότερα μὲν, ἢ τ̄ σικ̄ ε̄.
 π̄ων γὰρ π̄υεινομ̄ σ̄ ω̄μα,
 λαμπρότερον ἢ σικ̄ ε̄ κ̄ ε̄
 σ̄ ω̄τω γίνε̄. ἀμαυρότερα
 δ̄ ἐρ̄ αὐ τὰς τ̄ ἡλ̄ις. ὅμ̄
 μ̄ηθγος̄ ἢ τ̄ οἰς φαινομ̄ γ̄οις
 δεωρ̄ αμενης̄, δῑλυομ̄ κωνοει-
 δ̄ ε̄ ἢ ἀναγκάως τ̄ σικ̄ αὐ τ̄ γ̄ης. εἰ δ̄ ε̄ ὅσα, γ̄νωε̄
 μ̄ ο̄ς

uerticē, itidem quot-
 quot eunt mensibus
 in ipsam incidens de-
 ficeret. At cū sit turbi-
 nata, metæ faciem ha-
 bēs, in quæ angustum
 uerticē concludatur,
 ita ipsam luna deu-
 tar, cū septentrionales
 aut australes tenet si-
 gniferi partes in ple-
 nilunijs cōperta. Por-
 rigitur ad astra usq̄,
 cūm fuerit cylindroi-
 des aut calathoides:
 atq̄, ita euenerit, astra
 modò opaca, modò
 lucida apparere. Opa-
 ca quidem in solis lu-
 ce, lucida autē in um-
 bra. Omne siquidem
 igneū corpus in um-
 bra & tenebris luci-
 dius est. quorū cū ni-
 hil inspectū appareat
 nō dubiū quin sit tur-
 binata necessariò ter-
 ræ umbra. Quòd si
 est, hinc manifestum,
 μ̄ ο̄ς

ρομὸς μείζον ἔχει τὸ φῶ-
 πίζον αὐτῆς, τὸν ἥλιον. τοῖς
 τῶν δὲ τῶ ποδὶ τῶ ἐκλει-
 ψιμῶν σελήνης ἐν ἡδί-
 δεαυγνῶν, δεκάει γνάντι-
 οδα (σε) λόγῳ, (σε) κατα-
 κολάζοντι ἐκλείπειν τῶ
 σελήνῳ, εἰς τῶ σικιάμ
 πίπτεσθαι ἐπὶ γῆς, τὰ λεγό-
 μενα ἐπὶ τὰς πῆραδ' ἔξω τῶ
 ἐκλείψεων. φασι γὰρ τι-
 νοι, ὅτι γίνετ' ἐκλείψης ἐ-
 κλείψης, καὶ ἀμφοτέρων τῶ
 φωτὶ ὑπερ τῶ ὀρίζοντα, θεω-
 ρησῶν. ὅσοι ἢ δὴλον ποιεῖ
 δὴ πῶ μὲν ἐκλείπτῃ ἢ σελήνῃ
 τῆ σικιά τῶ γῆς ποδὶ πίπτε-
 σθαι, ἀλλ' ἑτέρου τρόπου. εἰ γν'
 ὑπερ τῶ ὀρίζοντα φαινομέ-
 νων τῶ τε ἡλίου καὶ τῶ σελή-
 νης, ἐκλείψης γίνετ', ὁ δὴ να
 τῶ τότε ἢ σελήνῃ τῆ σικιά τῶ
 γῆς ποδὶ πίπτεσθαι, ἐκλείπτῃ
 ἐπὶ γν' ἐκλείψης τῶ ἡλίου ὁ τόπος, εἰ ἢ σελή-
 νης

P 4. υἱ δὲ σίμ

illuminantem solem
 maiorem esse. Quæ
 cum sint de luna: de-
 fectu demonstrata, ad-
 uersari uidentur eo-
 rum orationi defi-
 ciens luna, cum in ter-
 ræ umbram incide-
 rit, qui admirabiles
 ferunt eclipses. Aiūt
 siquidē nonnulli lu-
 nę defectus uisos am-
 bobus luminaribus
 supra finientem con-
 spicuis, quod planē
 ostenderit, lunam
 non ideo deficere,
 quod terræ incurrat
 umbrā, sed alio mo-
 do. Nam si super fi-
 niente apparentibus
 sole & luna fit ecli-
 psis, non potest tum
 luna umbram terræ
 incurrere, atque de-
 ficere. Nam si ful-
 get locus ubi sit lu-

υη ὄσιμ. ἀμφοτέρων γέ-
 νηρ ὅμ ὄριζοντα φαινομέ-
 νων, ἢ κεν εἴπω τῆς σκιάς
 εἶν δυνάμει, ἢ ὅτι ἢ σε-
 λήνη ἐκ λελιπῆα φαντά-
 ζετοῦ. ὥστε δεήσει ἡμᾶς, αὐ-
 τῶντα ὅτως ἐχέμεν εἶν εἶν
 τῶν αὐτῶν ἢ πᾶσι τῶν σε-
 λήνη ἐκλείψεις ἀκραι-
 νεῖς. τοῖσδε δὲ λεγομέ-
 νων οἱ παλαιότεροι τῶν μα-
 θηματικῶν. ὅτως ἐπεχέ-
 ρου λύνει ἀκραινὴν τῶν
 ἐφασκεν γὰρ, ὅτι μὴ εἶσι ἀ-
 δυνάτου καὶ ἀμφοτέρων
 τῶν φώτων ἢ πᾶσι τῶν ὄριζον-
 τα θεωρομένων ἐμπιπῆειν
 εἰς τῶν σκιά τῆς γῆς τῶν
 σελήνη, καὶ ἀκραινῶς δια-
 μετρῆν τῶν ἡλιου. ἢ μὴ γὰρ
 πλατῆ ὡν πᾶσι τῶν γῆς γῆ
 μακρῶν μὴ δυνάει συμ-
 βῶσι σφαιρικῶ δὲ ὄντι
 τῶν πᾶσι αὐτῶν σχηματῶν,

na supra finientem
 ambobus cōspicuis,
 ut nec dum ad terræ
 umbram peruenire
 potuerit, ubi luna de-
 ficere imaginatione
 deprehendatur. Itaq;
 opus erit, si modò
 hæc ita habeant, cau-
 sam aliam nobis de
 lunæ excogitare de-
 fectu. Cū igitur hæc
 dicantur, hæc præci-
 quætionem mathe-
 matici dissoluere ten-
 tauerunt. Falsi namq;
 sunt, fieri nullo mo-
 do posse, ut conspi-
 cūo supra finientem
 utroque lumine in
 terræ umbra luna
 demergatur. & ex-
 amuissim solem esse
 aduersum. in lata nā-
 que plana figura id
 non posse euenire
 contenderunt. at glo-
 bosa figura utraque

καὶ εἶν ἀμφοτέρων τῶν
 σώματι

σώματα τῶν φωσφῶρων ὑ-
 πὲρ τῶν ὀρίζοντα, θεωρεῖσθαι
 ἀκεκλιῶς ἐξμετρῶντα ἀλ-
 ληλα. αὐτοὶ μὲν γὰρ ἐκ ὀ-
 ψοντα διαμετρῶντο ἀλ-
 λήως, εἰς τὰς ὀρθογῶνας τῶν
 ποδῶν τῶν γῆν λευκωμά-
 των. οἱ δὲ ὑπὸ γῆς ἐσῶντες,
 ὅθεν ἄν κωλύοιτο ὄραμ
 ἀμφοτέρως αὐτῶν, ὑπὸ τῆς
 λευκώμασι τῆς γῆς ἐσῶντες.
 ἂν τοῖς μὲν ἐφεσῶσι, οὐκ
 ἐμποδίζει πρὸς τὸ ἀμφοτε-
 ρε ὄραμ τὰ σώματα ὑπὲρ
 τῶν ὀρίζοντα, τοῖς δὲ διαμε-
 τρῶσι ἀλλήλους ὑπὸ ποδῶν
 σι. καὶ ὅτως ἐκείνοι μὲν ἐκ
 ὀψοντα ἀλλήλους. ἡμεῖς δὲ
 ἀμφοτέρως αὐτῶν, ὅ κωλυ-
 θησόμεθα ὄραμ, τοῖς λευ-
 κώμασι τῆς γῆς ἐφεσῶντες,
 ἂν ἐκείνοις ὑπὸ ποδῶν, ἢ κα-
 πεινώμασι τοῖς ποδῶν ὀρίζον-
 τα ὄσιμ. ὑψιλοτέρων ἢ τῶν
 λευ-

luminarium corpora
 supra finientem ad
 libellam nos posse in-
 spicere, ut inuicem
 inter se sint aduersa.
 Ipsa nanque inuicem
 inter se aduersa spe-
 ctari non possunt,
 propter eminentias
 undique è terra con-
 surgentes. Verùm
 qui in terra constite-
 rint, sicut eos nihil
 præpediet utraque
 corpora inspicere su-
 pra finientem, quod
 aduersa sibi inuicem
 obijciantur, ita illa
 quidem se inuicem
 non cernent, cum ta-
 men nos utrunque
 spectemus. quod sub
 nixi, sublatisq; à terræ
 globositate cernere
 ipsa neutiquam præ-
 pediamur. quæ ter-
 ræ turgiditas humili-
 bus (utpote circa fi-
 nientem) obijcitur.

P 5 subli-

λυρωμάτων ὄντων, ἔφ'
 ὡς ἡμεῖς ἐφείσηκα μιν. ποι-
 αύτην μὲν ἐν οἰαλαυότα
 τοι τῶν μαθηματικῶν, τὴν
 ἢ πρὸς αἰθέρος ἀρχείας
 λύσει ἐπιείσαντο, μὴ πο-
 τε δὲ ἀχὺ γῆδος γίνεσθαι
 νη. ἔφ' ὕψος μὲν γὰρ ἡ ὄ-
 ψις ἡμῶν γινόμενῃ, δι-
 νεται ἐκ ἴσου παθεῖν, λε-
 νοειδὸς τὸ ὀρίζοντες γι-
 νομένης, πολὺν ἀρχὴν γῆς εἰς
 τὴν αἴερα ἡμῶν ἐξαρθρῆναι.
 ἂν δὲ ἢ γῆς ἐσώτων, εἰ δὲ αἰ-
 μῶς καὶ γὰρ ἐν λυρωμά-
 τα ἔφ' ὅτι βεβήκαμεν, ὅτι
 γινώσκουμεν ἡμῶν ἡ ὄψις
 ἔσοτ' ἢ μεγέθους τῆς γῆς. ὡς
 ἴσοι μὲν ὁ λεκτέον, ὅτι
 ἔσοι ληπτέον διωκτὸν εἶναι
 σὺν ὅλοις ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων ἔσοι ὀρί-
 ζοντες διωκτέον ὅτι ἡμῶν ἂν ἢ γῆς ὅτι πα-
 νόμιον βεβηκότων, σελιῶν ἐκλεψιμῶν ἀλλὰ
 πρῶτον μὲν ἀπαντήσετον λέγοντας, ὅτι πλάσσει

ὁ λόγος

sublimis, in qua nos
 constitimus. Ita præ
 dictæ ambiguitati
 præfici occurrere ma-
 thematici, uerum nõ
 usquequaque id in-
 tegrè. Visus siqui-
 dem noster in publi-
 mi constitutus, id
 hoc pati potest, tur-
 binato finiente mul-
 tum à terra sublatis
 nobis in aërem : at
 terræ infidentibus,
 nequaquam. Nam si
 turgiditates sint in
 quæ conscendimus,
 nobis occultum erit,
 lunæ fieri defectum
 in terræ humilitatem
 euntibus. Verum pri-
 mò occurrendum di-
 centibus, quod hæc
 conficta sit oratio à

ὁ λόγος ἐστὶν ἡ ἀπό πινωρ
 βολομηνίων ἀρρίων ἐμποιῶν
 σαί πῆς ἡδὲ ταῦτα κατα-
 γινωσκόντες, τῶν ἀστρολόγων
 καὶ φιλοσόφων. πολλῶν γὰρ
 ἐκλείψων σεληνιακῶν γε-
 γνηκυμένων, καὶ τελείων καὶ
 ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ἀναγκραμ-
 μῶν πασῶν, ὅδεις τοι-
 κῶν ἐκλείψιμ μέχρι γε-
 τῶν καὶ ἡμᾶς βίσις ἰσορῆσις
 ἀναγκραμμῶν, οὐ χαλ-
 διασθ, ἐκ ἀγύπτιου, ἀχ-
 ἐτορ, μαθηματικῶν καὶ
 φιλοσόφου. ἀλλὰ πλεί-
 μα τὸ λεγόμενον ὄσι. Διδύ-
 κῶν ἐστὶν ἐστὸν τρόπον
 ἐξελίπειν ἢ σελήνη, ἀλ-
 λά μὴ πῆ σινιᾶ εἰ γῆς πε-
 ἐπιπέτα, ἐξελίπειν ἀμ καὶ
 ἐκ πᾶν σελεύω, καὶ ὀλί-
 γων, καὶ πλείον προῖσα ἀφ'
 τῶν ἡλίου καὶ πάλιν μετὰ
 πᾶν σελεύω, προῖσα αὐτῶν, καὶ μειονμηνίαν. νῦν
 δὲ πλείω

quibusdam philoso-
 phis & astrologis, i-
 ter facere ad hæc eue-
 nientia uolentibus.
 cum multi lunares
 sint defectus, & per-
 fecti, & particulares.
 Cumq; sint literis cō-
 missi omnes, nemo
 ad nostra usq; tempo-
 ra talē defectū enar-
 rauit, nō Chaldaus,
 non Aegyptius, non
 alter mathematicus
 aut philosophus: sed
 quod dicitur, confi-
 ctum est. Secundō, si
 alio pacto luna defi-
 cit, neque terræ um-
 bram incurrens de-
 fecerit, neququam in
 plenilunio tum pa-
 rum, tum plus à sole
 progressa, rursusq;
 post plenilunium so-
 lem ipsum petens,
 & diminuta. Nunc

δε πλείων ἐκλείψων
 πρὸς αὐτῷ γηγμηθῶν
 (καὶ γὰρ ὁ δὲ ἀπαιῶς ἐκλεί-
 πει) ὁ δὲ ποτε μὴ πεπλη-
 ρωθῆναι καὶ διαμετρεῖται τὸ
 ἥλιον ὀβελίπην. ἀλλὰ μό-
 νοι ὅτε διατῶν αὐτῆ πῆ-
 σκιά τ' γῆς ἐντυγχάνει.
 καὶ ἡδὲ γε πρὸ λέγονται
 πᾶσαι αἱ ἐκλείψεις αὐτῆ,
 ὑπὸ τ' Ἰανονικῶν. ἀτὰρ γι-
 νωσκόντων, ὅποτε συμπί-
 πτοι ἐν πᾶσι λήνῳ. εὐρί-
 σκεδὲς αὐτῷ, ὑπὸ τ' Ἰαν-
 σαπῆ τῷ ζῶδιακῷ, ἢ
 ὄλυν, ἢ ἀπὸ μέρους, καὶ ὅτως
 ἢ μορμικῆς, ἢ τελείας τῆς
 ἐκλείψεις ποιεῖται ἀδωῶς
 τῶν ἐν ἀμφοτέρω τ' φώ-
 τῶν ὑπὸ τ' ὀρίζοντα ὄρω-
 μῶν, σεληνιακῶν γῆσδὲ
 ἐκλείψην. πολλὰ δὲ ἢ ἐν πᾶσι
 ποδιαπῶν πρὸς τ' αἰετα πα-
 ῖδρ σωῖσα δὲ πεφικῶν τ',
 ἐκ αὐ

uero pluribus factis
 in ipsa defectibus (si-
 quidem non raro de-
 ficit) nunquam non
 plena, & non aduer-
 sa Soli defectit, sed
 duntaxat cum terre
 demergi umbræ po-
 test. Insuperq; prædi-
 cuntur à canonicis
 cuncti eius defectus,
 utpote cognoscenti-
 bus, cum in plenilu-
 nium incidat, inuen-
 nitur in signiferi me-
 dio xumo uel tota,
 uel eius pars, atque
 ita particulares uel
 integros defectus
 admittere. Fieri igitur
 non potest, ut
 ambobus supra fi-
 nientem apparenti-
 bus luminibus, lu-
 naris fiat defectus.
 Verum enim uero
 cum multæ ac uariæ
 in aëre uim agna-
 tam consistendi lu-
 beant affectiones,
 im-

καὶ ἐν ἀδωάτῳ, ἥδη
 καταδεδυκτό⊕ τὸ ἥλιος
 οὐκ ἔστι τὸν ὀρίζοντα ἔν-
 ⊕ φαντασίαν ἡμῶν πρὸ-
 πτεσῆμ, ὡς μηδέπω κατε-
 δεδυκτό⊕ αὐτό. ἢ νέφους
 παχυτέρου πρὸς τῆ διύσει
 ντ⊕, ⊕ λαμπρωμοῦ
 πρὸ τῆ ἡλιακῶν ἀκτίνων,
 οὐκ ἥλιος ἡμῶν φαντασίαν
 κτῆμιποντ⊕. ἢ ἀνθελίος
 ἡμεῶν. καὶ γὰρ τοιαῦτα
 πολλά φαντάζεται γὰρ ἔσθ
 εἰς, καὶ μάλιστα πρὸς τῆ
 σόντημ. δωάτω δ' αὐτὸ ἢ
 ἀπὸ τῆ ὀμμάτων ἀρχεο-
 ῶν ἀκτῆς, γνῆμω ἢ νο-
 τῶ ἔσθ ἀεὶ γνῆμω χάνετα,
 κατακλῆδῆς ⊕ γνῆμω χάν-
 εμ ἔσθ ἥλιος ἥδη ἔσθ τὸ
 εἰζοντ⊕ λεκρυμμένω. τὸ
 ὡ γὰρ π' ὅμοιον καὶ πρὸ
 μῶν γίνετα κτῆρητοι.
 αὐτὸν γὰρ εἰς ποτήριον ἢ ἐπὶ ὄρῳ
 λεσκόντ⊕ χρυσοῦς δια-
 κτύλι⊕

impossibile non fue-
 rit, cum iam sol occi-
 derit, subq; finiente
 fuerit, uisionem no-
 bis incidere, tāquam
 necdū occiderit, aut
 nube crassiore exi-
 stente in occasu, & lu-
 ce perfusa à solari-
 bus radijs, soleq; no-
 bis uisionis remitten-
 te imaginem, uel à so-
 le id fieri potest. Ta-
 lia siquidem multa
 in aëre uisione con-
 cipiuntur, præcipuè
 in Ponto. Potest por-
 rò etiam effusus ab
 oculis radius radi-
 dum & humectiorē
 nactus aërē, perfrin-
 gi, solemq; assequi
 iam sub finiente oc-
 culto. Huic nanq; si-
 mile obseruatum est
 nobis euenire. Nam
 si in poculū, aut uas
 aliud annulus immit-
 tatur aureus, sit que

ἔπειτ' ὀρέζοντα νόσσαι, ὅ
 ἢ δὴ καταδεδυνόσθαι ἢ
 ἀποφύγεσθαι ὡς φαντασίαν
 ἐγγυρόσθαι, ἐπὶ ὑπὲρ τ' ὀρέ-
 ζοντα ἐν αὐτόν, τάχα ἢ αὐ-
 τὸν καὶ ἑτέρου τῶν τοῖς ἑπεσι-
 κῶς δῶναι τ' ἄρ' ἡμῶν ποτε
 φαντασίαν ἐμποῖσσαι, ὡς
 τῶν δύο σωμάτων ὑπὲρ τ'
 ὀρέζοντα ὄντων, τῷ ἡλίου
 ἢ δὴ καταδεδυνόσθαι. ὅ
 δὲ ἐκλείπειν τὴν σελήνην
 μὴ ἄλλως ἢ εἰς τὴν σκιάν τ'
 γῆς ἐμπέπτωσιν, ἐναργεῶς
 ἐκ τ' φαινομένων ὅτι, καὶ πε-
 ς εἰς κλειψίως ἡδὲ ὁσέων.

πρὸ τῶν πλανητῶν.

λέγεται δὲ ἢ ἢ σελήνη
 πλεονάζουσα ἀφ' ἑαυτῆς
 εἰς τὸ δὴ μίσησιν τῶν ζώ-
 ῶν, τῶν ἄλλων πλανητῶν.
 ἔπειτα μετ' αὐτῶν, ἢ ἀφροδι-
 τῆς, μοῖρας εἰς ἑαυτὸν
 ἔσται ἢ τὴν πλανητικὴν κίνησιν, ἐξ ἧς ἢ, ἀλλὰ δὲ.

ἀφ' ἧς

ad finietē uergat, &
 ubi iā sol occiderit,
 ipsum tamē uisionis
 imagine cōsequatur,
 tanquā sit supra finie-
 tē forrasse: & his ali-
 quid aliud simile nō
 bis per uisionis ima-
 ginē fecerit, ut duo-
 bus corporibus su-
 pra finientē existēti-
 bus, cū iam sol occi-
 derit, luna deficiat.
 quæ aliter nō potest,
 nisi terræ umbram
 incurrerit. Id ex eis
 quæ apparēt, perspi-
 cuum est. Ac de eclip-
 si quidē haectenus.

De uagis stellis.

Luna plus alijs ua-
 gis stellis ab utraque
 parte eclipticę dista-
 re inuenitur. Post lu-
 nam Venus partes
 quinque in utramlibet
 partem iuxta er-
 rabundū motū. Mer-
 curius ad quatuor,

ἀρῆς δὲ καὶ ζεύς, ἀνὰ δύο
 ἡμισυ μοίρας. ἑρὸν θ' ἀνὰ
 μίαν ἐκατέρωθεν. τὸ δὲ ἡ-
 λίος, ἑρμῆς, καὶ ἀφροδίτης,
 πᾶν δίασμα ἑκατέρωθεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν εἰλωμ, τὰς πλεί-
 στας μοίρας. κ. ὁ δὲ φωσφό-
 ρος, τὰς πλείστας. ν. τρεῖς
 δ' οἱ ἄλλοι, πᾶν δίασμα
 ἀείσανται αὐτὸ παρα-
 πλησίως τῆ σελήνῃ. σὺν ὅ-
 θεν δὲ πρὸς ἡλίον ποιεῖται,
 ἑρμῆς μὲν δι' ἡμῶν ρ ι σ.
 μέσον τὸ το γινομένου. ἀ-
 φροδίτη δὲ εἰς τῶν ἄπο
 κενδίσσεται αὐτῶ, δι' ἡμε-
 ρῶν φ ω δ. ἀρῆς ἢ δι' ἡμε-
 ρῶν ψ ω. ζεύς ἢ δ' αὖ π γ κ.
 ἑρὸν θ' ἢ δ' αὖ τ ο η. καὶ πρὸς
 μὲν τούτων, ὡς ποσούτων
 πρὸς γὰρ πρὸν εἰρήδω.
 εἰσι δ' αἱ γολαὶ αὐτῆ, ὅ τ'
 γράφεται αὐτὸ δέξας
 quidem in praesentia satis. Sunt uero huiusmodi
 exercitationes non ad gloriam aliquam compa-
 randam

tam Mars quam Iu-
 piter ad duas & dimi-
 diā, Saturnus utriusque
 ad unā: a sole Mercurius & Venus omni-
 nō absunt interuallo, sed radiās Mercurius
 quidē uix plures partes quā uiginti,
 Lucifer autem paulo plures quā quin-
 quaginta. Tres autē stellae aliae, omnibus
 absunt interuallis, propemodū ut luna.
 Ad coitū autē cū sole peruenit Mercurius,
 intra centū ac decem dies ad eius mediū.
 Venus idē quod Mercurius facit diebus
 quingētis octoginta quatuor. Mars dieb.
 septingētis octoginta. Iupiter trecētis no-
 naginta octo. Saturnus trecētis septua-
 ginta octo. Ac de his
 Sunt uero huiusmodi
 comparandam

ποδέχουσαι. ἀλλ' ἐκ συγ-
 γραμμάτων πνῶν ἄβροισ
 μνάι, καὶ παλαιῶν καὶ
 νεωτέρων. τὰ πολλὰ δὲ
 τῶν εἰρημνύων, ἐκ τῶν ποσει
 δονίς ἔληπται.

randam tradita, sed
 congesta ex eis quæ
 nonnulli prisca ac iu-
 niores memoriæ pro-
 diderunt. Plura uerò
 ex ijs quæ diximus,
 ex Posidonio huic
 operi asciui-
 mus.

ΤΟ ΤΟΥ ΚΛΕΟΜΗ CLEOMEDIS
 ΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣ, DE MUNDO
 ΜΕ ΤΗΛΘ. finis.

Q